
Dokument z posiedzenia

A9-0281/2022

22.11.2022

SPRAWOZDANIE

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027:
gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE
(2022/2046(INI))

Komisja Budżetowa

Współsprawozdawcy: Jan Olbrycht, Margarida Marques

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	23
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	29
OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ	36
STANOWISKO W FORMIE POPRAWEK KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	42
PISMO KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	65
PISMO KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	71
PISMO KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	76
OPINIA KOMISJI TRANSPORTU I TURYSTYKI	80
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	88
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	95
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI	99
OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTYTUCYJNYCH	105
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	110
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	111

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 311, 312 i 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027¹ (rozporządzenie w sprawie WRF), wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją w tym kontekście², a także powiązane deklaracje jednostronne³,
- uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającą decyzję 2014/335/UE, Euratom⁴,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁵ (porozumienie międzyinstytucjonalne),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii⁶,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającą rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012⁷ (rozporządzenie finansowe),
- uwzględniając wniosek z 16 maja 2022 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (COM(2022)0223),

---

¹ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

² Dz.U. C 444 z 22.12.2020, s. 1.

³ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 252.

⁴ Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

⁵ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁶ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

⁷ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

- uwzględniając wniosek z 22 kwietnia 2022 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (COM(2022)0184),
- uwzględniając międzyinstytucjonalną proklamację w sprawie Europejskiego filaru praw socjalnych z dnia 13 grudnia 2017 r.⁸ oraz komunikat Komisji z dnia 4 marca 2021 r. w sprawie planu działania dotyczącego Europejskiego filaru praw socjalnych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 października 2022 r. dotyczącą stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2023⁹,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej, przyjęte 8 września 2022 r. i zatwierdzone na sesji miesięcznej Parlamentu w dniach 12–15 września 2022 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wniosku na rok 2021 w sprawie zmiany wieloletnich ram finansowych¹⁰,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu budżetu korygującego nr 3/2022 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022 – finansowanie kosztów przyjęcia osób uciekających z Ukrainy¹¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie skutków społecznych i gospodarczych dla UE związanych z rosyjską wojną w Ukrainie – zwiększanie zdolności UE do działania¹²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie przeglądu rozporządzenia finansowego w związku z wejściem w życie wieloletnich ram finansowych 2021–2027¹³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2021 r. dotyczącą stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022¹⁴,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027¹⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 lipca 2020 r. w sprawie konkluzji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r.¹⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2019 r. zatytułowaną

---

⁸ Dz.U. C 428 z 13.12.2017, s. 10.

⁹ Teksty przyjęte: P9_TA(2022)0366.

¹⁰ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0309.

¹¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0254.

¹² Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0219.

¹³ Dz.U. C 224 z 8.6.2022, s. 37.

¹⁴ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 179.

¹⁵ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 240.

¹⁶ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 110.

„Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 i zasoby własne – czas, by spełnić oczekiwania obywateli”¹⁷,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia¹⁸,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 24 czerwca 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 31 maja 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 25 marca 2022 r.,
- uwzględniając Deklarację wersalską z 11 marca 2022 r. przyjętą na nieformalnym spotkaniu szefów państw lub rządów,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 października pt. „Program prac Komisji na rok 2023” (COM(2022)0548),
- uwzględniając sprawozdanie Banku Światowego, rządu Ukrainy i Komisji z sierpnia 2022 r. zatytułowane „Ukraine Rapid Damage and Needs Assessment” [Szybka ocena szkód i potrzeb Ukrainy],
- uwzględniając komunikat Komisji z 18 maja 2022 r. w sprawie pomocy Ukrainie i odbudowy Ukrainy (COM(2022)0233),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając wnioski Konferencji w sprawie przyszłości Europy przedstawione 9 maja 2022 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 9/2022 zatytułowane „Wydatki na rzecz klimatu w budżecie UE na lata 2014–2020: nie są tak wysokie, jak podaje Komisja”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne 22/2021 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2021 r. pt. „Zrównoważone finansowanie – potrzeba bardziej spójnych działań UE, aby przekierować finansowanie na zrównoważone inwestycje”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 10/2021 zatytułowane „Uwzględnianie aspektu płci w budżecie UE – czas, by za słowami poszły czyny”,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,

---

¹⁷ Dz.U. C 202 z 28.5.2021, s. 31.

¹⁸ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 179.

- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Kontroli Budżetowej, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisję Kultury i Edukacji oraz Komisję Spraw Konstytucyjnych,
  - uwzględniając stanowisko w formie poprawek przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
  - uwzględniając pisma przesłane przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0281/2022),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 311 TFUE Unia musi pozyskać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i prowadzenia swojej polityki; mając na uwadze, że wieloletnie ramy finansowe (WRF) określają priorytety budżetowe Unii na okres siedmiu lat oraz zapewniają środki finansowe na jej politykę, programy i potrzeby; mając na uwadze, że WRF są ograniczone pułapem zasobów własnych;
  - B. mając na uwadze, że od czasu przyjęcia obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF) w grudniu 2020 r. kontekst polityczny, gospodarczy i społeczny zmienił się diametralnie, czego początkiem były bezprecedensowa skala i dramatyczne skutki pandemii COVID-19, która jeszcze się nie skończyła;
  - C. mając na uwadze, że niesprowokowana i nieuzasadniona inwazja Rosji na Ukrainę doprowadziła do poważnego kryzysu humanitarnego i wywołała na całym świecie ogromny wstrząs gospodarczy i społeczny o trudnych do oszacowania czasie trwania; mając na uwadze, że szefowie państw lub rządów nazwali tę wojnę „tektoniczną zmianą w historii Europy”, a Komisja stwierdziła, że „nieprzewidziane potrzeby powstałe w wyniku wojny w Europie znacznie wykraczają poza zasoby dostępne w obecnych wieloletnich ramach finansowych”, co wymaga określenia nowych źródeł finansowania;
  - D. mając na uwadze, że Unia i jej obywatele wspierają Ukrainę od samego początku wojny, okazują solidarność z Ukraińcami w ich walce o obronę demokracji przed autorytaryzmem, zaoferowali schronienie ponad ośmiu milionom Ukraińcom i udzielili tymczasowej ochrony czterem milionom z nich; mając na uwadze, że UE, państwa członkowskie i europejskie instytucje finansowe udzieliły Ukrainie pomocy w wysokości ponad 19 mld EUR; mając na uwadze, że oprócz pomocy humanitarnej i wojskowej Unia wspiera Ukrainę w dziedzinie zdrowia, energii i rolnictwa oraz ułatwia handel, w szczególności poprzez ustanowienie korytarzy solidarnościowych, aby pomóc Ukrainie w eksporcie towarów rolnych; mając na uwadze, że konieczna będzie dalsza pomoc w celu utrzymania niezbędnych usług i podstawowej infrastruktury w kraju;
  - E. mając na uwadze, że 21,9% ludności UE jest zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne na pewno pogłębi się w wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę; mając na uwadze, że połączenie rosnących cen energii i gwałtownej inflacji powoduje kryzys w dziedzinie kosztów utrzymania, zagraża przetrwaniu przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich (MŚP), i sprawia, że jeszcze większą liczbę osób dosięga ubóstwo;

- F. mając na uwadze, że obywatele słusznie oczekują od Unii i jej budżetu szybkiej i skutecznej reakcji na zmieniające się potrzeby, a także niezbędnego wsparcia, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych;
- G. mając na uwadze, że budżet UE odgrywa i wciąż musi odgrywać centralną rolę w osiągnięciu priorytetów politycznych Unii, w tym w pomyślnej realizacji procesu zielonej i cyfrowej transformacji z myślą o wszystkich, torowaniu drogi ku neutralności klimatycznej do 2050 r., wspieraniu ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, promowaniu zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, w poprawie konkurencyjności, pobudzaniu innowacji, zwiększaniu strategicznej autonomii oraz bezpieczeństwa i niezależności energetycznej, w udzielaniu wsparcia słabszym grupom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, wspieraniu zrównoważonego rozwoju, który nie pozostawia nikogo w tyle oraz zapewnia spójność i pozytywną konwergencję, w zapewnieniu solidniejszej Europejskiej Unii Zdrowotnej w następstwie kryzysu COVID-19, zagwarantowaniu i promowaniu praworządności, wartości UE, praw podstawowych i równości płci w Unii i poza jej granicami, przyczynianiu się do zwiększenia szans dla wszystkich oraz zapewnieniu silniejszej Unii dla jej obywateli, która będzie w stanie podołać swojej globalnej odpowiedzialności oraz zaradzić kryzysowi klimatycznemu i kryzysowi w dziedzinie różnorodności biologicznej, a także konsekwencjom tych kryzysów;
- H. mając na uwadze, że w swoim programie prac na 2023 r. Komisja Europejska przedstawiła szereg nowych inicjatyw politycznych o potencjalnie znaczących skutkach budżetowych, w szczególności proponowany Europejski Bank Wodoru, pakiet pomocy dla MŚP i Europejski Fundusz na rzecz Suwerenności; mając na uwadze, że połączony efekt wielu kryzysów, niskich pułapów WRF i uciążliwych procedur w przypadku każdego przeglądu lub rewizji WRF doprowadził do powstania bardzo dużej liczby instrumentów ad hoc poza budżetem UE, a także do zwiększonego wykorzystania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel niepodlegających procedurze budżetowej, zwłaszcza w przypadku NextGenerationEU; mając na uwadze, że jedynie procedura budżetowa wymaga pełnego zaangażowania Parlamentu i zapewnia mu możliwość sprawowania kontroli nad budżetem; mając na uwadze, że oba organy władzy budżetowej powinny pełnić takie same role, zgodnie z postanowieniami traktatowymi; mając na uwadze, że Parlament zawsze powinien odgrywać pełną rolę w tym nowym środowisku budżetowym, aby zapewnić demokratyczną rozliczalność i przejrzystość w odniesieniu do pozostałego okresu obecnych WRF;
- J. mając na uwadze, że porozumienie międzyinstytucjonalne zawiera szczegółowe ustalenia dotyczące współpracy i dialogu między Parlamentem, Radą i Komisją w sprawach budżetowych; mając na uwadze, że należy przedsięwziąć dalsze kroki w celu poprawy przejrzystości, rozliczalności i dostępności informacji o wszystkich wydatkach wspierających kształtowanie polityki UE;
- K. mając na uwadze, że zgodnie ze swoją jednostronną deklaracją w ramach porozumienia w sprawie WRF na lata 2021–2027 z grudnia 2020 r. Komisja włączyła do swojego programu prac na 2023 r. zobowiązanie do przeprowadzenia przeglądu WRF w drugim kwartale 2023 r., co może obejmować rewizję;

- L. mając na uwadze, że stanowisko Parlamentu w sprawie zasobów własnych zostanie określone w przyszłej rezolucji;

Nowe wyzwania i wstrząsy ujawniające niedociągnięcia w obecnych WRF

1. wzywa Komisję do zaproponowania rewizji obecnych WRF koncentrującej się przede wszystkim na zaradzeniu skutkom wojny w Ukrainie i zapewnieniu Unii odpowiedniej elastyczności w reagowaniu na kryzysy;
2. podkreśla, że wśród instytucji panuje wyraźna zgoda co do tego, że w następstwie niesprowokowanej i nieuzasadnionej inwazji na Ukrainę UE powinna zapewnić Ukrainie jak największą pomoc humanitarną, społeczną, gospodarczą i finansową, a jednocześnie zająć się poważnymi gospodarczymi i społecznymi skutkami kryzysu w Unii i udzielić niezbędnego wsparcia obywatelom, którzy ucierpieli w wyniku tego kryzysu; podkreśla w tym kontekście wspólne cele Unii, jakimi są realizacja Europejskiego Zielonego Ładu i transformacja cyfrowa, Europejski filar praw socjalnych, zacieśnienie współpracy i koordynacji w dziedzinie obronności, zwiększenie strategicznej autonomii oraz niezależności i bezpieczeństwa energetycznego Unii, ograniczenie ubóstwa energetycznego, zapewnienie globalnego bezpieczeństwa żywnościowego oraz sprostanie wyzwaniom wynikającym z wysokiej inflacji;
3. podkreśla, że silna Unia oparta na solidarności i współpracy oraz zdolna stawić czoła obecnym wyzwaniom i złagodzić skutki kryzysu w dziedzinie kosztów utrzymania dla obywateli i przedsiębiorstw wymaga ogólnounijnych rozwiązań, aby zapewnić wszystkim państwom członkowskim równe warunki działania w zakresie ich zdolności do wspierania obywateli i przedsiębiorstw, a tym samym zachować integralność rynku wewnętrznego i zapobiec jego fragmentacji lub zakłóceniom jego funkcjonowania; podkreśla w związku z tym znaczenie projektów transgranicznych, które mają zasadnicze znaczenie dla budowania suwerennej, strategicznej i autonomicznej Unii;
4. podkreśla, że, aby przeciwdziałać skutkom wojny przeciwko Ukrainie co najmniej w perspektywie krótkoterminowej, konieczna jest pomoc humanitarna na dużą skalę w Ukrainie oraz wsparcie finansowe dla państw członkowskich przyjmujących osoby uciekające przed konfliktem i pomagających im osiedlić się; przypomina, że na odpowiednie programy nie przeznaczono zasobów, jakich wymaga ta bezprecedensowa sytuacja; uważa ponadto, że w perspektywie długoterminowej Unia powinna odgrywać wiodącą rolę w odbudowie Ukrainy poprzez podejście oparte na zasadzie lepszego odbudowywania po zakończeniu wojny, zapewniające dobre rządy, poszanowanie praworządności i należyte zarządzanie finansami; wzywa Komisję do oceny roli, jaką budżet UE powinien odgrywać w międzynarodowych wysiłkach na rzecz odbudowy;
5. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o przyznaniu Ukrainie i Mołdawii statusu kraju kandydującego; podkreśla, że decyzja ta pociąga za sobą długoterminowe zobowiązanie finansowe i budżetowe oraz wymaga skoordynowanej polityki z myślą o wspieraniu odbudowy, ożywienia gospodarczego i niezbędnych reform właściwych dla każdego kraju, jak to miało miejsce w przypadku innych krajów kandydujących;
6. ubolewa, że ważne nowe inicjatywy polityczne przedstawione od czasu przyjęcia obecnych WRF zawierają propozycje przesunięcia środków z uzgodnionych

programów, obszarów polityki i celów UE lub zmiany ich przeznaczenia w obrębie tych programów, obszarów polityki i celów; uważa, że powtarzające się przesunięcia nie są realnym sposobem finansowania priorytetów Unii i stanowią de facto zmianę uzgodnionych WRF;

7. zwraca uwagę na szerokie wykorzystanie instrumentów szczególnych w pierwszych dwóch latach WRF; zauważa, że instrument elastyczności uruchomiono na wydatki z działu 6 (Sąsiedztwo i świat) w 2022 r., i zwraca uwagę na propozycję Komisji, by w 2023 r. uruchomić go na znaczne wydatki z działu 6 oraz poddziałów 2b (Odporność i wartości) i 5 (Bezpieczeństwo i obrona); zwraca uwagę, że zgodnie z wnioskiem dotyczącym obronności z lipca 2022 r.¹⁹ dalsze środki mają zostać uruchomione za pomocą instrumentów szczególnych również w 2024 r.;
8. podkreśla, że rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR) została prawie wyczerpana w 2021 r. i że przewiduje się, iż zostanie ona w pełni wykorzystana w 2022 r. po zapewnieniu połączenia pomocy humanitarnej i wsparcia dla państw członkowskich w radzeniu sobie z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka; zwraca uwagę, że rozszerzenie zakresu Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) o sytuacje kryzysowe w dziedzinie zdrowia publicznego, w połączeniu ze zwiększoną skalą i częstotliwością klęsk żywiołowych, kryzysem humanitarnym w Ukrainie i wynikającym z niego napływem dużej liczby uchodźców do UE, wywarło na SEAR ogromną presję; spodziewa się ponadto, że dramatyczne konsekwencje bezprecedensowych pożarów roślinności w lecie 2022 r., które miały miejsce po poważnych powodziach i pożarach roślinności w 2021 r., będą wymagały znacznego wsparcia finansowego, również w ramach SEAR;
9. przypomina, że WRF są corocznie zwiększane na podstawie deflatora o wartości 2 %, stosowanego do cen z 2018 r.; podkreśla, że dramatycznie rosnące ceny energii i skrajna niestabilność rynku energii spowodowana głównie decyzją Rosji o ograniczeniu dostaw gazu napędzają gwałtownie rosnącą inflację, co ma poważny wpływ na ludzi i przedsiębiorstwa; wyraża głębokie zaniepokojenie, że tak nieoczekiwanie wysoki poziom inflacji poważnie obciąża WRF, a także jeszcze bardziej ogranicza ich siłę nabywczą oraz możliwości operacyjne i administracyjne w sytuacji, gdy ich ogólny poziom jest już niższy niż w przypadku poprzednich WRF pod względem udziału w PKB UE; podkreśla, że w praktyce oznacza to, iż można finansować mniej projektów i działań unijnych, co negatywnie wpływa na beneficjentów oraz zdolność Unii do realizacji jej wspólnych celów politycznych;
10. przypomina ponadto, że pomimo żądań Parlamentu, aby Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI) znalazł się ponad pułapami, koszty refinansowania są spłacane w ramach pułapów WRF, co wywiera dalszą presję na WRF i zagraża finansowaniu już uzgodnionych programów, zwłaszcza w kontekście rosnących stóp procentowych i kosztów zaciągania pożyczek w ramach NGEU; w związku z tym zwraca uwagę na list w sprawie poprawek do projektu budżetu na 2023 r., który zwiększa środki w linii EURI o 450 mln EUR, wykorzystując dwie trzecie dostępnych zasobów w ramach jednolitego marginesu, ograniczając tym samym zdolność budżetu

---

¹⁹ Wniosek z dnia 19 lipca 2022 r. dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (COM(2022)0349).

do reagowania na pojawiające się potrzeby;

11. dostrzega ciągle żądanie, aby budżet UE służył jako gwarancja dodatkowej pomocy makrofinansowej, zwłaszcza dla krajów bezpośrednio dotkniętych wojną; z zadowoleniem przyjmuje istotne wsparcie Unii za pośrednictwem pomocy makrofinansowej; podkreśla, że w przypadku niewywiązania się z zobowiązań lub wycofania gwarancji krajowych budżet UE ostatecznie pokrywa wszystkie pożyczki w ramach pomocy makrofinansowej, a zatem znaczne i z natury rzeczy nieprzewidywalne zobowiązania warunkowe;
12. podkreśla w związku z tym, że obecne WRF są już napięte do granic możliwości niecałe dwa lata po ich przyjęciu, a sytuację tę pogorszyły jeszcze nieoczekiwane wydarzenia w 2022 r.; zwraca uwagę, że pod względem wielkości, struktury i zasad zwyczajnie nie są one przygotowane do szybkiego i skutecznego reagowania na wiele kryzysów tej skali ani do odpowiedniego finansowania nowych wspólnych ambicji politycznych UE i szybkiego wdrażania niezbędnych rozwiązań ogólnounijnych; wyraża głębokie zaniepokojenie, że obecne WRF pozostawiają Unii niedostateczną zdolność do reagowania na ewentualne przyszłe kryzysy i potrzeby oraz do wypełniania jej strategicznej roli na arenie międzynarodowej;
13. stwierdza, że potrzeba pilnej rewizji WRF nie podlega dyskusji oraz że podejście „wszystko po staremu” zdecydowanie nie wystarczy, aby stawić czoła szeregowi wyzwań, i może podważyć zaufanie do Unii;

Rozwiązanie problemu luk w finansowaniu – większa zdolność finansowa przy większej przejrzystości i demokratycznej rozliczalności

14. wzywa w związku z tym Komisję nie tylko do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu funkcjonowania obecnych WRF, ale również do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie kompleksowego i ambitnego przeglądu rozporządzenia w sprawie WRF i załącznika doń jak najszybciej i nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r.; podkreśla, że przegląd WRF nie może prowadzić do obniżenia wstępnie przydzielonych krajowych pul środków finansowych lub środków na programy UE; 15. jest głęboko przekonany, że rewizja musi uwzględniać rosnące potrzeby i wyczerpanie środków dostępnych w ramach WRF dla Unii w celu zapewnienia niezbędnych rozwiązań; nalega ponadto, aby rewizja zaradziła najpoważniejszym niedociągnięciom w funkcjonowaniu WRF, zapewniła nowe finansowanie nowych priorytetów politycznych i wyposażyła Unię w narzędzia niezbędne do skutecznego sprostania przyszłym wyzwaniom i kryzysom;
16. podkreśla potrzebę zwiększenia skali WRF, aby zapewnić silniejszy i bardziej sprawny budżet UE, spełniający najwyższe standardy przejrzystości i demokratycznej rozliczalności; w związku z tym domaga się zwiększenia pułapów WRF, a także zwiększenia i przeprojektowania elastyczności budżetowej;
17. wyraża gotowość do przeprowadzenia pełnych negocjacji z Radą i Komisją w sprawie przeglądu WRF w oparciu o dotychczasową praktykę i porozumienie międzyinstytucjonalne, w ramach którego instytucje zobowiązały się do dążenia do określenia szczegółowych ustaleń dotyczących współpracy i dialogu w trakcie całej procedury prowadzącej do przyjęcia gruntownego przeglądu WRF;

18. nalega, aby zasada jedności, zgodnie z którą wszystkie pozycje dochodów i wydatków Unii są ujęte w budżecie, była zarówno wymogiem traktatowym, jak i podstawowym warunkiem wstępnym rozliczalności, legitymacji demokratycznej i przejrzystości finansów publicznych UE; podkreśla potrzebę znacznie większej kontroli parlamentarnej nad wszystkimi wydatkami UE, w tym nad instrumentami pozabudżetowymi, funduszami oraz wspólną działalnością w zakresie zaciągania i udzielania pożyczek; ponownie podkreśla, że wszystkie nowe instrumenty powinny leżeć w gestii władzy budżetowej;
19. podkreśla w tym kontekście, że rewizja WRF powinna iść w parze z przeglądem rozporządzenia finansowego, które powinno bezpośrednio uwzględnić niezbędne zmiany w przepisach regulujących ustanawianie i wykonywanie budżetu UE; uważa zatem, że konieczne jest rozszerzenie zakresu proponowanego ukierunkowanego przeglądu rozporządzenia finansowego w celu uwzględnienia wszystkich istotnych kwestii;
20. podkreśla znaczenie zasad horyzontalnych, na których opierają się WRF i wszystkie powiązane strategie polityczne UE, w szczególności w odniesieniu do realizacji celów Unii w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej oraz promowania równości płci; podkreśla, że rewizja musi utrzymać te zasady w centrum WRF i umożliwić Unii wywiązanie się z jej zobowiązania do zapewnienia wszystkim sprawiedliwej, odpornej, zrównoważonej i społecznie sprawiedliwej odbudowy, w tym do wdrożenia zmienionych ram Unii w zakresie klimatu, energii i środowiska do 2030 r. z myślą o osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r.;
21. potwierdza swoje ugruntowane stanowisko, że nowe inicjatywy polityczne, cele lub zadania finansowane z budżetu UE muszą być finansowane za pomocą dodatkowych, świeżych środków, a nie w wyniku przesunięć ze szkodą dla ugruntowanych, wcześniej istniejących programów lub polityk uzgodnionych przez ustawodawcę;

Dział 1: Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa

22. wzywa do zwiększenia pułapu w dziale 1 ze względu na to, że marginesy są niewystarczające, aby zaspokoić większe potrzeby, oraz ponieważ nie należy wykorzystywać uzgodnionych pul środków finansowych na finansowanie nowych inicjatyw;
23. podkreśla, że wiele z niedawno zadeklarowanych ambicji politycznych – zwłaszcza w dziedzinie energii oraz autonomii strategicznej i przemysłowej – oraz nowe inicjatywy polityczne od stycznia 2021 r. (akt w sprawie czipów, bezpieczna łączność, Urząd ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia czy nowy europejski Bauhaus) powinny wiązać się z dodatkowymi wydatkami w ramach działu 1;
24. podkreśla kluczową rolę, jaką finansowanie w ramach programu „Horyzont Europa”, programu „Cyfrowa Europa”, programu na rzecz jednolitego rynku i instrumentu „Łącząc Europę” odgrywa w stymulowaniu innowacji, wspieraniu przedsiębiorstw oraz pobudzaniu transformacji ekologicznej i cyfrowej;
25. oczekuje na wniosek Komisji dotyczący nowego Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności, którego celem jest zapewnienie strategicznej autonomii Unii i

zmniejszenie zależności od państw spoza UE w kluczowych sektorach; uważa, że zasadnicze znaczenie ma to, by wniosek odpowiadał rzeczywistym potrzebom, opierał się na jasnej ocenie kosztów i luk inwestycyjnych oraz zapewniał nowe środki finansowe; utrzymuje, że taki nowy fundusz należy ustanowić zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i powinien on funkcjonować w obrębie WRF, co zapewni pełny nadzór ze strony Parlamentu; uważa, że pułapy WRF należy dostosować w celu uwzględnienia funduszu;

Dział 2a: Spójność

26. wzywa do niepodważania uzgodnionego finansowania w ramach działu 2a oraz do zachowania go zgodnie z jego przeznaczeniem; zwraca się do Komisji o ocenę, czy jest ono wystarczające do zaspokojenia pojawiających się potrzeb w ramach polityki spójności;
27. podkreśla, że tymczasowa i krótkoterminowa elastyczność wprowadzona do funduszy polityki spójności za sprawą szeregu propozycji działań polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) pomogła państwom członkowskim uporać się szybko ze skutkami wojny przeciwko Ukrainie, zgodnie z modelem inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa, CRII i CRII+, która pozwoliła UE podjąć działania na początku pandemii COVID-19;
28. podkreśla, że chociaż środki reagowania kryzysowego są konieczne i użyteczne, polityka spójności nie jest narzędziem reagowania kryzysowego; wyraża zaniepokojenie, że polityka spójności jest w coraz większym stopniu wykorzystywana do wzmacniania innych obszarów polityki i uzupełniania braków w elastyczności budżetowej lub mechanizmach reagowania kryzysowego w WRF; jest zdania, że istniejąca możliwość przesunięć środków z funduszy polityki spójności do innych programów w wysokości do 5% początkowej alokacji zapewnia wystarczającą elastyczność;
29. podkreśla, że przegląd WRF nie może prowadzić do obniżenia wstępnie przydzielonych krajowych pul środków finansowych; zwraca uwagę, że spóźnione porozumienie w sprawie WRF na lata 2021–2027 i pakietu dotyczącego polityki spójności, w połączeniu z kryzysem COVID-19, doprowadziło do powolnego rozpoczęcia procesu programowania oraz zakłócenia projektów, ale nie z powodu samej polityki; wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz uproszczenia procedur administracyjnych; podkreśla, że opóźnione rozpoczęcie w żaden sposób nie podważa kluczowej roli i wartości dodanej polityki spójności jako podstawowego instrumentu polityki inwestycyjnej i konwergencji Unii;

Dział 2b: Odporność i wartości

30. wzywa do usunięcia linii budżetowej przeznaczonej na spłatę kosztów finansowania zewnętrznego EURI z działu 2b i umieszczenia jej poza działami oraz do uwzględnienia tych kosztów poza pułapami WRF;
31. ubolewa, że koszty zaciągania pożyczek w ramach EURI i spłaty zadłużenia są uwzględnione jako linia budżetowa w dziale 2b na lata 2021–2027 obok sztandarowych programów, takich jak Erasmus+, Program UE dla zdrowia, program „Kreatywna

Europa” oraz program „Obywatele, równość, prawa i wartości”;

32. podkreśla, że koszty odsetek i spłata zadłużenia zależą od rozwoju sytuacji na rynku, nie są wydatkami uznaniowymi, nie odpowiadają logice limitów wydatków i nigdy nie powinny konkurować z programami wydatków; przypomina, że każde uruchomienie instrumentu na rzecz wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii zależy również od dostępności nieprzydzielonego marginesu w ramach pułapu tego działu; z niepokojem odnotowuje, że gwałtownie rosnące stopy procentowe mają wpływ na emitentów długu państwowego; ostrzega, że koszty finansowania znacznie wzrosły w ostatnim czasie z powodu trudnych warunków rynkowych i że istnieje ogromna niepewność co do długoterminowych stóp procentowych; podkreśla zatem, że status quo wiąże się ze znacznym ryzykiem dla programów wydatków i dla zdolności WRF do reagowania na pojawiające się potrzeby; 33. podkreśla kluczowe znaczenie Programu UE dla zdrowia oraz unijnych programów w dziedzinie edukacji, kultury, młodzieży i wartości we wspieraniu odpowiednich sektorów w następstwie pandemii i w związku ze zwalczaniem dezinformacji; podkreśla, że Europejski Fundusz Społeczny Plus jest jednym z kluczowych czynników wzmocnienia społecznego wymiaru Unii; ubolewa, że Erasmus+, jako program o stosunkowo stabilnym zapotrzebowaniu z roku na rok, charakteryzuje się znacznie skoncentrowanym profilem finansowym w obecnych WRF;
- Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko***

34. wzywa do jak najszybszego dostosowania pułapu w dziale 3 w celu pełnego uwzględnienia Społecznego Funduszu Klimatycznego, przy czym nie należy podważać uzgodnionego finansowania w ramach działu 3, lecz zachować je zgodnie z jego przeznaczeniem;
35. ponownie wyraża swoje stanowisko, zgodnie z którym Społeczny Fundusz Klimatyczny musi zostać w pełni włączony do budżetu UE i WRF, bez negatywnego wpływu na inne programy i fundusze w ramach tego działu, a to z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i realizacji Zielonego Ładu; przypomina drugiemu organowi władzy budżetowej o obowiązku przestrzegania jedności budżetu;
36. podkreśla znaczenie wspólnej polityki rolnej (WPR) dla zapewnienia rolnikom wiarygodnego wsparcia w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego; przypomina, że zróżnicowanie płatności w ramach WPR wpływa na zdolność rolników do oparcia się presji inflacyjnej i wzrostowi cen środków produkcji, kiedy realizują ten cel; podkreśla, że drobni i młodzi rolnicy są szczególnie podatni na zagrożenia, a ograniczone możliwości inwestycyjne mają na nich niekorzystny wpływ; przypomina o kluczowej roli programu LIFE dla wspierania działań w dziedzinie klimatu oraz ochrony przyrody i środowiska;

Dział 4: Migracja i zarządzanie granicami

37. apeluje o podniesienie pułapu w dziale 4, aby odzwierciedlić obecną rzeczywistość i prawdziwe potrzeby finansowe w zakresie unijnych strategii politycznych i programów w dziedzinie zarządzania migracją i granicami;
38. podkreśla, że wojna przeciwko Ukrainie i późniejsza decyzja o uruchomieniu dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony pociągną za sobą długoterminowe zobowiązanie finansowe do wspierania państw członkowskich, co oznacza

nieoczekiwane potrzeby w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (AMIF) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW), a także nałożenie dodatkowych obowiązków na agencje zdecentralizowane w dziale 4; wyraża ponadto zaniepokojenie faktem, że kolejne wnioski Komisji dotyczące przedłużenia mandatu agencji powodują uszczuplenie puli środków finansowych BMVI;**Dział 5:**

Bezpieczeństwo i obrona

39. apeluje o podwyższenie pułapu w dziale 5; 40. w świetle bardzo odmiennego kontekstu geopolitycznego odnotowuje wniosek Komisji dotyczący wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego poprzez ustawę o wspólnych zamówieniach publicznych na lata 2022–2024 oraz jej zamiar przedstawienia wniosku w sprawie europejskiego programu inwestycji w obronność na okres późniejszy, aby wprowadzić wspólne zamówienia i zarządzanie cyklem życia zdolności wojskowych; podkreśla, że niezbędne wydatki na zacieśnienie współpracy i inwestycji w dziedzinie obronności nie mogą być finansowane w ramach pułapu w dziale 5; podkreśla potrzebę inwestycji w celu wzmocnienia polityki bezpieczeństwa i finansowania innowacji technologicznych w stale zmieniającym się krajobrazie bezpieczeństwa;

Dział 6: Sąsiedztwo i świat

41. wzywa do zwiększenia pułapu w dziale 6, aby w pełni zaspokoić obecne i przewidywane przyszłe potrzeby w ramach działań zewnętrznych Unii oraz stworzyć wystarczające zdolności reagowania na kryzysy i pojawiające się potrzeby;
42. ubolewa nad faktem, że nawet przed wojną przeciwko Ukrainie środki dostępne w dziale 6 były zdecydowanie niewystarczające, a od tego czasu presja w tym dziale znacznie wzrosła; podkreśla, że dalsze finansowanie potrzeb uchodźców z Syrii, Iraku i innych krajów nie zostało uwzględnione w negocjacjach dotyczących WRF ani w budżecie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy” i dlatego powinno być pokryte z nowych środków przy odpowiednim zwiększeniu pułapu w dziale 6, a nie w drodze przesunięć;
43. odnotowuje gwałtowne pogorszenie się sytuacji międzynarodowej po wejściu w życie obecnych WRF, zarówno w krajach sąsiadujących, jak i poza nimi, a to w wyniku kryzysu żywnościowego, energetycznego, klimatycznego i gospodarczego, który drastycznie zwiększył presję w dziale 6; zauważa, że oprócz wielokrotnego korzystania z instrumentu elastyczności rezerwa ISWMR – „Globalny wymiar Europy” została bardzo szybko uszczuplona i była wykorzystywana w sposób wykraczający poza główny cel, jakim jest reagowanie na pojawiające się wyzwania i priorytety, w szczególności do tworzenia rezerw na pomoc makrofinansową; uważa, że wzmożone reagowanie kryzysowe ma zasadnicze znaczenie z uwagi na wielość globalnych wyzwań;
44. podkreśla, że pomoc humanitarna w ramach działu 6 została wykorzystana do granic możliwości, co wymagało wielokrotnego zwiększania środków; podkreśla, że zwiększone finansowanie pomocy humanitarnej i filar szybkiego reagowania w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” mają zasadnicze znaczenie, jeżeli Unia ma nie tylko zapewnić pomoc Ukrainie, ale również udzielić wsparcia potrzebującym społecznościom i regionom oraz zrealizować swoje ambicje, by być wiodącym

darczyńcą w zakresie pomocy humanitarnej; podkreśla, że dodatkowe potrzeby w Ukrainie nie mogą prowadzić do odbierania środków finansowych innym potrzebującym regionom geograficznym, w szczególności ze wschodniego i południowego sąsiedztwa, ani do przekierowywania tych środków z priorytetów tematycznych;

45. podkreśla znaczenie dalszego wsparcia dla Ukrainy w ramach pomocy makrofinansowej; podkreśla, że w przypadku pożyczek dla Ukrainy wymagana jest znacznie wyższa stopa rezerw niż standardowe 9% ze względu na wyższe ryzyko niewypłacalności; odnotowuje w tym kontekście wnioski Komisji z 9 listopada²⁰; podkreśla, że należy porzucić podejście ad hoc i przejść do podejścia strukturalnego;
46. podkreśla, że decyzja o przyznaniu Ukrainie i Mołdawii statusu krajów kandydujących będzie oznaczała udzielanie wsparcia w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) zamiast ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, co może wymagać rewizji odpowiedniej podstawy prawnej; podkreśla potrzebę utrzymania wsparcia na obecnym poziomie dla innych krajów kandydujących, zwłaszcza z Bałkanów Zachodnich;
47. wzywa Komisję do zadbania o to, by Unia wywiązywała się ze swoich międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie klimatu, a w szczególności do zapewnienia środków potrzebnych do międzynarodowego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu i odpowiednich programów w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; **Dział 7: Europejska administracja publiczna;**
48. apeluje o ustalenie wydatków w dziale 7 na poziomie gwarantującym skuteczną i wydajną administrację UE;
49. domaga się przyznania instytucjom, organom i agencjom Unii wystarczających środków w celu zapewnienia skutecznego wdrażania i egzekwowania wszystkich przepisów i strategii politycznych Unii stosownie do zmieniających się zadań; przypomina o znaczeniu odpowiedniego zasilenia wzmocnionych ram cyberbezpieczeństwa dla instytucji, organów i agencji Unii;
50. apeluje o szybkie przyjęcie ukierunkowanego przeglądu rozporządzenia finansowego w odniesieniu do postępowania z odsetkami za zwłokę w przypadku opóźnionej spłaty anulowanych lub zmniejszonych grzywien za naruszenie zasad konkurencji, tak aby uniknąć presji na wydatki w ramach działu 7; zwraca uwagę, że Parlament przyjął stanowisko i jest gotowy do negocjacji; zachęca Radę do priorytetowego potraktowania tego wniosku i rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem;

Środki na płatności

51. przypomina, że środki na płatności pochodzą bezpośrednio z zobowiązań, i w związku z tym dodaje, że każdemu zwiększeniu pułapów zobowiązań w poszczególnych działach musi towarzyszyć proporcjonalny wzrost pułapu płatności na ten sam rok lub na kolejne lata;
52. odnotowuje opóźnienia we wdrażaniu programów i wzywa Komisję do

---

²⁰ COM(2022)0595, COM(2022)0596 i COM(2022)0597.

przeprowadzenia analizy ryzyka potencjalnego wpływu na pułap płatności w ramach przeglądu oraz do przedstawienia niezbędnych wniosków w ramach rewizji WRF w celu uniknięcia kryzysu płatności, gdyż miałyby to poważny wpływ na beneficjentów budżetu UE;

53. ostrzega ponadto przed wykorzystywaniem zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel w zależności od wahań rynkowych jako substytutu środków w WRF oraz przed ryzykiem, jakie może to stwarzać przy dokonywaniu płatności;

Zasoby własne

54. zwraca uwagę, że WRF i zasoby własne są ze sobą powiązane; w tym kontekście podkreśla potrzebę zapewnienia trwałych i odpornych dochodów dla budżetu UE; przypomina, że w prawnie wiążącym porozumieniu międzyinstytucjonalnym Parlament, Rada i Komisja zobowiązały się do przedstawienia planu działania z myślą o wprowadzeniu wystarczających nowych zasobów własnych, które pozwolą przynajmniej na pokrycie spłaty zadłużenia w ramach instrumentu EURI;
55. ponownie podkreśla swoje długoletnie stanowisko, że reforma zasobów własnych jest konieczna, aby lepiej dostosować stronę dochodów budżetu UE do jej szerszych priorytetów politycznych; oczekuje zatem, że zakres, struktura i skład koszyka nowych zasobów własnych nie tylko zapewnią dodatkowy strumień dochodów, ale również pomogą w rozwiązaniu pilnych kwestii politycznych w otoczeniu gospodarczym charakteryzującym się inflacją i wysokimi cenami energii;
56. wzywa Radę do poczynienia szybkich postępów w pracach nad wnioskami z grudnia 2021 r. dotyczącymi nowych zasobów własnych; podkreśla, że zgodnie z planem działania nowe zasoby własne wynikające z wniosków dotyczących zreformowanego systemu handlu uprawnieniami do emisji i mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ mają zostać wprowadzone 1 stycznia 2023 r.; podkreśla, że nowe zasoby własne oparte na filarze I w obrębie otwartych ram OECD/G20 również mają zostać wprowadzone tego samego dnia;
57. oczekuje na wnioski Komisji dotyczące drugiej części nowych zasobów własnych, które mają zostać przedstawione w trzecim kwartale 2023 r.; wyraża przekonanie, że szybkie i zdecydowane działania na rzecz reformy zasobów własnych zapewnią w szczególności wysoki rating kredytowy UE, który pozostaje warunkiem *sine qua non* z uwagi na liczne wyzwania; ponadto apeluje do Komisji, aby ze względu na zwiększone potrzeby finansowe rozważyła wyjście poza ramy porozumienia międzyinstytucjonalnego i zbadała potrzebę dalszych nowych, innowacyjnych i rzeczywistych środków własnych;

Elastyczność i reagowanie na kryzys w budżecie UE – od reakcji ad hoc po systemową i długoterminową gotowość

58. podkreśla, że budżet UE musi być wyposażony w niezbędną elastyczność i przestrzeń budżetową, aby móc reagować na kryzysy i dostosowywać się do pojawiających się i rosnących potrzeb; podkreśla potrzebę przeglądu instrumentu reagowania kryzysowego i instrumentu elastyczności, aby były one na wymaganym poziomie, mogły być szybko uruchamiane i w pełni pozostawały w zakresie kompetencji obu organów władzy

budżetowej;

59. uważa, że gwałtowny wzrost inflacji i jej wpływ na siłę nabywczą budżetu UE dodatkowo ograniczył niezbędne pole manewru i wywarł wpływ na finansowane zeń programy; wzywa Komisję do oceny możliwości wprowadzenia tymczasowego mechanizmu dostosowawczego w celu odstępstwa od automatycznego deflatora w wysokości 2% w przypadku wstrząsów inflacyjnych;
60. zdecydowanie nalega, aby umorzone środki były ponownie udostępniane w budżecie UE i uruchamiane przez władzę budżetową w ramach rocznej procedury budżetowej; podkreśla potrzebę wprowadzenia odpowiednich zmian w rozporządzeniu finansowym; zwraca uwagę, że sam poziom umorzeń w dziedzinie badań naukowych był znaczny w początkowym okresie obowiązywania obecnych WRF; podkreśla, że dzięki utrzymaniu umorzeń w budżecie osiągnięto dodatkową elastyczność budżetową;
61. przypomina, że instrumenty szczególne nie mieszczą się w pułapach WRF, co zapewnia pewną elastyczność i możliwość reagowania na kryzysy, oraz że są one uruchamiane jedynie w przypadku decyzji organu władzy budżetowej; zwraca uwagę na szerokie wykorzystanie instrumentów szczególnych w pierwszych dwóch latach obowiązywania WRF;
62. uważa, że instrumenty szczególne są ograniczone zarówno przez niedostatek zasobów, jak i sztywność ich konstrukcji, co utrudnia ich zdolność do pełnienia funkcji skutecznych narzędzi reagowania kryzysowego; podkreśla w związku z tym, że przegląd jest niezbędny do poszerzenia potencjału istniejących przepisów dotyczących elastyczności; wyraża ubolewanie z powodu decyzji o połączeniu w obecnych WRF rezerwy na pomoc nadzwyczajną (EAR) i FSUE, co doprowadziło do poważnych niedociągnięć, i o obniżeniu dostępnych środków finansowych o połowę;
63. apeluje o zwiększenie rocznych środków na instrument elastyczności z 915 mln do 2 mld EUR; apeluje ponadto o podział SEAR na dwa komponenty – rezerwę na pomoc nadzwyczajną i FSUE – oraz o zwiększenie rocznych środków z 1,2 mld EUR ogółem na SEAR do 1 mld EUR dla każdego komponentu w cenach z 2018 r.; uważa, że zapewni to niezbędne dodatkowe środki na zaspokojenie obecnych i pojawiających się potrzeb, w szczególności w kontekście większej intensywności i częstotliwości ekstremalnych zjawisk pogodowych oraz z uwagi na globalną sytuację humanitarną;
64. domaga się zniesienia zarówno rocznego pułapu środków na zobowiązania, jak i środków na płatności w odniesieniu do korzystania z jednolitego marginesu;
65. podkreśla ponadto, że różne instrumenty szczególne podlegają różnym zasadom przenoszenia, i apeluje o harmonizację tych zasad, tak aby kwoty mogły być wykorzystywane do roku n+3 na wszystkie instrumenty szczególne, co zapewni dodatkową elastyczność; nalega, aby kwoty, które wygasły po roku n+3, zostały ponownie udostępnione w ramach instrumentu elastyczności lub jednolitego marginesu;
66. podkreśla, że oprócz wzmocnienia istniejących instrumentów szczególnych konieczne jest ustanowienie dodatkowego stałego instrumentu szczególnego poza pułapami WRF, tak aby budżet UE mógł lepiej się dostosowywać i szybko reagować na kryzysy oraz ich skutki społeczne i gospodarcze; wzywa Komisję do zadbania o to, aby ów wspólny

instrument kryzysowy mógł być skutecznie i szybko uruchamiany w zależności od potrzeb;

67. podkreśla, że polityka spójności jest jednym z kluczowych priorytetów Unii, ma długoterminowe cele inwestycyjne powiązane z programem strategicznym UE, w szczególności Europejskim Zielonym Ładem i agendą cyfrową, i nie powinna być wykorzystywana do uzupełniania środków przeznaczonych na inne obszary polityki; ***Ocena nowych funkcjonalności obecnych WRF i przygotowanie gruntu pod WRF na okres po 2027 r. z myślą o odporniejszym budżecie UE***
68. zwraca uwagę, że obecne WRF i porozumienie międzyinstytucjonalne zawierają szereg nowych elementów, które nie występują w poprzednich okresach programowania i które należy dokładnie przeanalizować w ramach przeglądu śródkresowego i rewizji śródkresowej;
69. uważa, że chociaż nowa struktura WRF obejmująca działy, w których grupuje się wydatki w podziale na grupy polityk, jest prostsza i ułatwia zarządzanie budżetem w Komisji; uważa, że nomenklatura obejmująca mniejszą liczbą linii budżetowych, a czasami jedną linię dla dużego programu wydatków, jak ma to miejsce w przypadku Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz, nie posiada niezbędnej przejrzystości i szczegółowości oraz znacznie ogranicza właściwy nadzór i podejmowanie decyzji przez władzę budżetową; oczekuje, że Komisja dokona przeglądu zmian w strukturze i nomenklaturze przed rozpoczęciem okresu obowiązywania nowych WRF;
70. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wpływ rozporządzenia na ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu UE i uważa, że funkcjonuje ono już jako skuteczny środek odstraszający i tym samym zapobiega naruszaniu praworządności przy wykorzystywaniu funduszy UE; podkreśla wyraźny związek między poszanowaniem praworządności a skutecznym wykonaniem budżetu UE i wzywa Komisję do zapewnienia solidnego egzekwowania rozporządzenia w sprawie warunkowości; zauważa, że jakiegokolwiek zwiększenie skali WRF na lata 2021–2027 powinno mieć na celu wzmocnienie ochrony praworządności i interesów finansowych Unii; obstaje ponadto przy obowiązku przestrzegania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przy wykonywaniu budżetu UE;
71. ponownie podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości wydatków UE i wzywa do wprowadzenia obowiązkowej jednolitej i interoperacyjnej bazy danych, aby umożliwić monitorowanie bezpośrednich i końcowych beneficjentów funduszy UE w formie nadającym się do odczytu maszynowego, a tym samym zapewnić jasny przegląd wszystkich odbiorców środków finansowych UE; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie przekształcenia rozporządzenia finansowego z 16 maja 2022 r. jako rozsądny punkt wyjścia do utworzenia interoperacyjnego systemu cyfrowego do celów audytu i kontroli; zauważa, że Komisja zaproponowała, aby zmiany te weszły w życie w WRF na okres po 2027 r.; podkreśla jednak, że bardziej ambitna transformacja jest wykonalna i pożądana; podkreśla ponadto potrzebę ułatwienia obywatelom dostępu do informacji;
72. przypomina o celach związanych z klimatem i różnorodnością biologiczną, określonych

w porozumieniu międzyinstytucjonalnym; przypomina Komisji o jej zobowiązaniu wynikającym z porozumienia międzyinstytucjonalnego w kwestii regularnego podsumowywania postępów w działaniach na rzecz uwzględniania kwestii klimatu oraz badania, czy cele zostały osiągnięte lub czy można założyć, że niedługo zostaną osiągnięte; wzywa Komisję do monitorowania wdrażania zasady „nie czyn poważnych szkód” oraz do podejmowania w razie potrzeby niezbędnych działań naprawczych;

73. podkreśla potrzebę znacznej poprawy metodyki uwzględniania kwestii klimatu i różnorodności biologicznej oraz zadbania o rzeczywistą dodatkowość wydatków na działania klimatyczne i związane z różnorodnością biologiczną, zaliczanych na poczet odpowiednich celów minimalnych, zgodnie z propozycjami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i Parlamentu;
74. oczekuje bardziej ambitnych zobowiązań finansowych w obecnych i przyszłych WRF zgodnie z globalnym zobowiązaniem UE do przeciwdziałania zmianie klimatu i powstrzymania utraty różnorodności biologicznej; oczekuje, że wszystkie zobowiązania i obietnice dotyczące międzynarodowego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu zostaną w pełni zaplanowane zgodnie z harmonogramem globalnych negocjacji; wzywa Komisję do realizacji uzgodnionych celów w zakresie uwzględniania różnorodności biologicznej na lata 2026–2027; zwraca się do Komisji o ocenę, w jaki sposób cele w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej można lepiej uwzględnić w WRF na okres po 2027 r., aby Unia wywiązała się ze swoich zobowiązań;
- przypomina, że programy powinny być wdrażane w sposób promujący równość płci w ramach realizacji ich celów; w związku z tym z aprobatą przyjmuje prace Komisji nad nową klasyfikacją w celu pomiaru wpływu wydatków Unii w aspekcie płci; uważa, że klasyfikacja ta powinna dokładnie i kompleksowo przedstawiać wpływ programów na równouprawnienie płci; wzywa do rozszerzenia klasyfikacji na wszystkie programy WRF oraz do lepszego włączenia jej do WRF; w związku z tym podkreśla, że trzeba systematycznie gromadzić i analizować dane segregowane według kryterium płci; oczekuje, że wszystkie sprawozdania dotyczące płci będą sporządzane na podstawie zakresu, a nie liczby działań;
76. wzywa Komisję do śledzenia realizacji celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych we wszystkich odpowiednich programach WRF zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym i w związku z tym do opracowania solidnej metodyki śledzenia wydatków związanych z celami zrównoważonego rozwoju i wydatków socjalnych w ramach budżetu UE; przypomina, że obecnym WRF towarzyszył NGEU, bezprecedensowy instrument służący pobudzeniu odbudowy gospodarczej po pandemii; uważa, że instrument ten okazał się jak dotąd skuteczny i powinien zostać w pełni wdrożony;
78. uważa, że Unia odgrywa coraz ważniejszą rolę w zapewnianiu wsparcia na rzecz ochrony zatrudnienia i na rzecz rekompensaty dochodów w sytuacjach kryzysowych oraz w zapewnianiu sprawiedliwego przejścia do społeczeństwa neutralnego pod względem emisji dwutlenku węgla; podkreśla w tym kontekście zasadniczą rolę instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), w zapewnianiu wsparcia dla systemów pracy tymczasowej i pracowników w państwach członkowskich oraz w zmniejszaniu ryzyka bezrobocia; wzywa Komisję do oceny wpływu instrumentu SURE i sposobu, w

jaki można go wykorzystać w przyszłych działaniach Unii w kontekście kryzysów społecznych;

79. zwraca uwagę, że wiele niedawnych potrzeb w zakresie wydatków, w takich obszarach jak odbudowa gospodarcza i społeczna, strategię dotyczące zmiany klimatu oraz finansowanie związane z kryzysem w Ukrainie, nie odpowiada tradycyjnej logice średnioterminowej przewidywalności inwestycji; uważa, że wydatki na Społeczny Fundusz Klimatyczny, obronność, reagowanie kryzysowe i interwencje nadzwyczajne są przykładami wydatków, w przypadku których istnieje wyraźne uzasadnienie dla działań UE; oczekuje, że w miarę rozwoju zakresu i intensywności współpracy UE ta tendencja do bardziej zróżnicowanego krajobrazu wydatków będzie się utrzymywać; podkreśla w związku z tym potrzebę odpowiednio skonstruowanych i dających się dostosować WRF, tak aby konstrukcja budżetu UE umożliwiała jej podejmowanie nowych zadań i funkcji bez przekierowywania zasobów z uzgodnionych programów i priorytetów;
80. podkreśla, że wiele niedociągnięć i nieprawidłowości w obecnych WRF jest nieodłącznie związanych z logiką i konstrukcją tych ram, w których przewidywalność wydatków wpływa na decyzje dotyczące struktury i kwot oraz ogranicza elastyczność; ubolewa nad stopniowym zmniejszaniem się budżetu UE jako odsetka dochodu narodowego brutto (DNB) UE oraz nad nadmiernym koncentrowaniem się na ograniczeniu ogólnych wydatków na poziomie około 1% DNB UE; uważa, że uniemożliwiło to Unii realizację uzgodnionych ambitnych celów i pozbawiło ją zdolności do reagowania na kryzysy i pojawiające się potrzeby przy jednoczesnym zapewnieniu demokratycznej rozliczalności;
82. nalega, aby instrument, który zastąpi obecne WRF, był przygotowany do pełnego i elastycznego radzenia sobie z szeregiem priorytetów politycznych i potrzeb wydatkowych oraz do zapewnienia odporności w przypadku kryzysów; uważa, że podniesienie pułapu zasobów własnych stworzyłoby przestrzeń budżetową umożliwiającą reagowanie na kryzysy i pojawiające się potrzeby przy jednoczesnym zagwarantowaniu przewidywalności wydatków; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania przeglądu całej struktury WRF, w tym czasu trwania okresów programowania, w ramach długoterminowej refleksji nad budżetem UE po 2027 r. w świetle zmieniających się potrzeb w zakresie wydatków; ubolewa, że po niezbędnym wprowadzeniu NGEU i SURE Komisja wielokrotnie proponowała wykorzystanie instrumentów pozabudżetowych, w szczególności na mocy art. 122 TFUE, które nie wymagają nadzoru ze strony Parlamentu, a tym samym osłabiają przejrzystość i rozliczalność wydatków publicznych; uważa w związku z tym, że coroczna debata plenarna w Parlamencie na temat wszystkich środków finansowych UE, w tym instrumentów pozabudżetowych, będzie ważnym krokiem w kierunku zwiększenia przejrzystości i rozliczalności;
84. zamierza ściśle monitorować wdrażanie porozumienia w sprawie kontroli budżetowej nowych wniosków na podstawie art. 122 TFUE, które było częścią porozumienia w sprawie WRF; przypomina, że takie wnioski często pociągają za sobą znaczne skutki budżetowe, które mogą mieć wpływ na rozwój wydatków UE; jest zdecydowany dążyć do tego, aby Parlament odgrywał w tym procesie odpowiednią rolę i był weń zaangażowany jako równoprawny organ władzy budżetowej UE;

85. podkreśla, że w kontekście obecnych przepisów tendencja do zwiększonego wykorzystywania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel nie jest zadowalającym rozwiązaniem, ponieważ osłabia rolę władzy budżetowej (Parlamentu i Rady), a tym samym osłabia kontrolę demokratyczną i ogranicza przejrzystość finansów UE; domaga się prawnie uzasadnionych rozwiązań umożliwiających ukierunkowane, jednorazowe lub uzależnione od potrzeb dopłaty, które wykazują te same korzyści co dochody przeznaczone na określony cel (tj. nie są wliczane do pułapów), ale jednocześnie podlegają pełnej kontroli władzy budżetowej; przypomina o swoim zaangażowaniu na rzecz zasady uniwersalności;
86. podkreśla, że trwający przegląd rozporządzenia finansowego powinien dostosować przepisy regulujące instrumenty budżetowe do obecnych okoliczności, w których zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, operacje zaciągania i udzielania pożyczek, fundusze powiernicze i instrumenty na mocy art. 122 TFUE są wykorzystywane coraz częściej, mimo że często omijają metodę wspólnotową, a tym samym kontrolę władzy budżetowej, przez co zmniejszają identyfikowalność środków i rozliczalność;
87. wskazuje w szczególności na deklarację dotyczącą ponownej oceny zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel oraz przepisów dotyczących zaciągania i udzielania pożyczek zawartą w rozporządzeniu finansowym, która została uzgodniona podczas negocjacji w sprawie WRF; uważa, że zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel oraz aktywa i pasywa związane z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek powinny stanowić integralną część budżetu UE i być przyjmowane przez władzę budżetową jako część tego budżetu;
88. ponownie wysuwa swoje sformułowane wiele lat temu żądanie, aby wszystkie instrumenty wydatkowania środków na poziomie UE, w tym fundusze powiernicze, zostały w pełni włączone do budżetu zgodnie z traktatem, co zapewni przejrzystość, pełną kontrolę demokratyczną oraz ochronę finansów publicznych i interesów finansowych UE; podkreśla jednak, że włączenie tych instrumentów do budżetu UE nie może prowadzić do ograniczenia finansowania innych polityk i programów UE;
89. zwraca uwagę, że fundusz modernizacyjny i fundusz innowacyjny (fundusz inwestycji w dziedzinie klimatu) stanowią w tym kontekście znakomite przykłady; wzywa Komisję do zaproponowania ich pełnego włączenia do WRF na okres po 2027 r. wraz z odpowiednim quasi-automatycznym dostosowaniem pułapów; podkreśla, że wymóg jednomyślności dotyczący przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF utrudnia podejmowanie niezbędnych decyzji w procesie przeglądu; apeluje do Komisji o uwzględnienie prac konferencji w sprawie przyszłości Europy w dziedzinie budżetu; zgodnie z propozycjami konferencji uważa, że do przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF i do decyzji w sprawie zasobów własnych powinna mieć zastosowanie zwykła procedura ustawodawcza, tak aby Parlament uzyskał pełne uprawnienia budżetowe przysługujące parlamentom narodowym; uważa ponadto, że struktura WRF powinna odzwierciedlać proces oddolny oparty na szerokim zaangażowaniu zainteresowanych stron;
91. przypomina, że klauzula pomostowa określona w art. 312 ust. 2 TFUE umożliwia przyjęcie rozporządzenia w sprawie WRF kwalifikowaną większością głosów, i wzywa

Radę Europejską do skorzystania z niej w celu przyspieszenia procesu decyzyjnego;

o

o o

92. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

13.9.2022

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Michael Gahler

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że w obecnych wieloletnich ramach finansowania (WRF) finansowanie działań zewnętrznych od samego początku pozostaje w tyle za potrzebami geopolitycznymi i potencjałem globalnej wartości dodanej UE; zauważa, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i wynikająca z niej potrzeba zaangażowania się UE dramatycznie uwypukliła potrzebę wczesnego przeglądu WRF, w tym zapotrzebowanie na bardziej odpowiednie narzędzia finansowania, które pozwoliłyby skutecznie reagować na zachodzące obecnie diametralne zmiany w krajobrazie geopolitycznym Europy; zauważa ponadto, że dostępne marginesy w dziale 6 były ograniczone i nadal się zmniejszają, m.in. poprzez szybkie wyczerpanie rezerwy oraz ze względu na potrzebę wykorzystania również jednolitego marginesu na pokrycie zobowiązań w ramach działu 6; jest głęboko zaniepokojony, że wieloletnie ramy finansowe są już rozciągnięte do granic możliwości, a zarządzenie wielu kryzysom wewnętrznym i zewnętrznym w zrównoważony sposób stało się niemożliwe; wzywa zatem Komisję, aby przeprowadziła szczegółowy przegląd funkcjonowania obecnych WRF i jak najszybciej, nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r., przedstawiła projekt wniosku ustawodawczego w sprawie kompleksowej rewizji WRF w celu skuteczniejszego zaspokojenia pojawiających się lub rosnących potrzeb;
2. podkreśla konieczność zapewnienia Unii solidnej podstawy finansowej i umożliwienia jej spełnienia oczekiwań jako wiarygodnego i niezawodnego podmiotu geopolitycznego, m.in. przez zwiększenie wydatków na obronność, odejście od rosyjskich węglowodorów oraz złagodzenie społeczno-gospodarczych skutków wojny dla obywateli UE, takich jak kryzys żywnościowy i wzrost cen podstawowych towarów; zwraca ponadto uwagę na pilną potrzebę zajęcia się innymi globalnymi wyzwaniami, takimi jak coraz bardziej naglący kryzys związany z klimatem i różnorodnością biologiczną, odbudowa po pandemii, migracja, a także pogorszenie sytuacji w zakresie praw podstawowych; podkreśla, że podczas ambitnego wczesnego

przeglądu WRF nie można zapominać o tym, że jesteśmy świadkami pogorszenia się standardów praw człowieka w sąsiedztwie UE i poza nim, co zasługuje na szczególną uwagę; podkreśla ponadto znaczenie powiązania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z polityką UE wobec Arktyki, środków przeciwdziałania globalnej dezinformacji, priorytetów w ramach dialogu geopolitycznego wysokiego szczebla dotyczącego wschodniego i południowego sąsiedztwa, a także pomocy humanitarnej; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby znacznie zwiększyły zasoby w budżecie UE i podniosły pułapy WRF, w szczególności w dziale 6;

3. apeluje o dokonanie w trybie priorytetowym korekty WRF w górę za pośrednictwem budżetu UE; akceptuje, jeżeli nie jest to możliwe, rozwiązania oparte na zewnętrznych dochodach przeznaczonych na określony cel państw członkowskich lub zewnętrznych funduszach powierniczych, pod warunkiem że Parlament będzie w pełni zaangażowany w proces decyzyjny i będzie mógł właściwie sprawować kontrolę nad realizacją programów polityki zagranicznej UE;
4. jest zdania, że przeglądowi WRF może towarzyszyć przegląd Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy” oraz trzeciego Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III), aby odzwierciedlić wszelkie zmiany polityczne w odpowiednich instrumentach oraz wszelkie zmiany statusu krajów i ich kwalifikowalności do finansowania przez UE, zwłaszcza wobec nowych realiów wynikających z wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie i działań podjętych w związku z tym przez Unię; podkreśla, że potrzebne są dodatkowe środki na wsparcie nowych krajów kandydujących do UE, Ukrainy i Republiki Mołdawii, a także aspirującej do tego statusu Gruzji na ich drodze do członkostwa w UE, przy jednoczesnym dopilnowaniu, by nie zmniejszono środków dla obecnych beneficjentów IPA III;
5. przypomina, że IPA III przewiduje zaawansowaną warunkowość i określa, iż finansowanie musi podlegać zmianie czy wręcz zawieszeniu w przypadku istotnego regresu lub utrzymującego się braku postępu w odniesieniu do tzw. kwestii podstawowych, zwłaszcza praworządności i praw podstawowych;
6. podkreśla swoją jednomyślną solidarność z narodem ukraińskim i przypomina, że należy uruchomić wszystkie dostępne instrumenty budżetowe UE, aby wspierać wysiłek wojenny w Ukrainie oraz zapewnić Ukrainie i osobom uciekającym przed wojną i szukającym schronienia w sąsiadujących z Ukrainą krajach UE jak największe wsparcie gospodarcze i finansowe oraz natychmiastową pomoc humanitarną; wzywa do rozpoczęcia prac nad instrumentem na wzór planu Marshalla (funduszem powierniczym solidarności z Ukrainą), który miałby na celu odbudowę Ukrainy po wojnie, oraz do uruchomienia ogromnego programu inwestycyjnego; uważa, że oprócz wkładów UE i państw członkowskich dodatkowy fundusz powinien być finansowany z reparacji wojennych ze strony Rosji, w tym rosyjskich aktywów, które zamrożono wcześniej w wyniku sankcji i które zgodnie z prawem międzynarodowym należy legalnie skonfiskować; podkreśla znaczenie przeznaczenia większych zasobów na egzekwowanie zamrożenia i konfiskaty aktywów rosyjskich oligarchów; wzywa ponadto do stworzenia podstawy prawnej umożliwiającej przekazanie zamrożonych funduszy współpracy transgranicznej, pierwotnie przeznaczonych dla Białorusi i Rosji, na rzecz Ukrainy i Mołdawii;

7. podkreśla, że Europejski Fundusz Obrony jest kluczowym instrumentem dalszej harmonizacji działań obronnych Unii Europejskiej; apeluje o zwiększenie środków na rozwój zdolności, co odzwierciedla priorytety wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
8. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący zaproponowania Europejskiego programu inwestycji w dziedzinie obronności (EDIP), którego celem jest wprowadzenie wspólnych zamówień i zarządzania cyklem życia zdolności wojskowych, w szczególności zdolności krytycznych i strategicznych, które uznano za niezbędne do wykorzystania obrony UE przez dziesięciolecia w celu przeciwdziałania zagrożeniu militarnemu ze strony Rosji i innych podmiotów; apeluje, aby EDIP zagwarantował również bezpieczeństwo UE przed zagrożeniami z każdego kierunku strategicznego (szczególnie wschodu, jak i południa) oraz umożliwił Unii odgrywanie decydującej roli w jej działaniach zewnętrznych; wzywa państwa członkowskie do wykrzesania wystarczającej woli politycznej, a Komisję do zapewnienia wystarczających zachęt poprzez zasilenie tego mechanizmu wspólnych zamówień kwotą budżetową, która pozwoli na osiągnięcie skutecznych rezultatów, do pełnego wykorzystania możliwości finansowania z budżetu Unii oraz do prac nad śródkresowym przeglądem WRF, do niezbędnego zwiększenia finansowania instrumentów UE i odpowiednich inicjatyw UE w zakresie obronności, w szczególności do wzmocnienia EFR i mobilności wojskowej oraz podniesienia znaczenia wspólnych projektów przemysłu obronnego;
9. powtarza niedawny apel o pilne zainicjowanie debaty na temat ustanowienia kolejnego pozabudżetowego instrumentu finansowego, który dotyczyłby wszystkich aspektów zdolności wojskowych na szczeblu UE, od prac badawczo-rozwojowych opartych na współpracy i wspólnych zamówień po wspólną konserwację, szkolenia i bezpieczeństwo dostaw; apeluje o dodatkowe środki finansowe dla Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu zwiększenia zdolności ukraińskich sił zbrojnych, a zwłaszcza na zakup przez nie sprzętu wojskowego; wzywa wszystkie państwa członkowskie do uzupełnienia finansowania UE środkami pochodzącymi z ich krajowych budżetów obronnych w ramach współpracy w celu stworzenia konkretnej wartości dodanej dla całej Unii; zwraca się do Komisji o zapewnienie dostępu do tego programu kluczowym partnerom strategicznym i sojusznikom, w oparciu o już istniejące wytyczne dotyczące udziału stron trzecich; z zadowoleniem przyjmuje zacieśnienie współpracy między UE a NATO i apeluje o nadanie priorytetu wspólnym projektom; wzywa sekretarza generalnego NATO oraz przewodniczących Komisji i Rady Europejskiej, aby regularnie monitorowali współpracę UE–NATO w tych kwestiach oraz dali niezbędny impuls do jej przyszłego rozwoju;
10. wzywa do nawiązania ściślejszej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności z Ukrainą i Mołdawią, w tym poprzez zwiększenie przez państwa członkowskie możliwości finansowych Europejskiej Agencji Obrony (EDA), aby pomóc, po dokonaniu całościowej oceny, w określeniu obszarów, w których kraje te powinny uczestniczyć w rozwoju zdolności obronnych UE w nadchodzących latach; ponawia apel o finansowanie EDA i stałej współpracy strukturalnej (PESCO) z budżetu Unii, jak przewidziano w art. 41 ust. 2 TUE;
11. ponownie podkreśla, że trzeba zwiększyć skuteczność polityki bezpieczeństwa i obrony UE w krajach Partnerstwa Wschodniego; wzywa Komisję, by priorytetowo

potraktowała dostosowanie krajów przystępujących do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE oraz by w związku z tym dokonała przeglądu wszystkich funduszy UE, tak aby zagwarantować, że wszystkie wydatki UE są w pełni zgodne z własnymi celami i interesami strategicznymi UE i nie są z nimi sprzeczne;

12. ponownie podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na skomplikowaną sytuację na Białorusi; podkreśla, jak ważne jest, aby dokonać przeglądu finansowania UE i dopilnować, by nie trafiało ono do reżimu Łukaszenki, lecz było ukierunkowane na wsparcie społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi;
13. apeluje o zwiększenie budżetu, aby sprostać wyzwaniom związanym z południowym sąsiedztwem, w tym potrzebie wspierania stabilnych i demokratycznych rządów w odnośnych krajach i podjęcia reform gospodarczych w celu zwiększenia edukacji i zatrudnienia w południowym basenie Morza Śródziemnego, a także przyczynić się do wyeliminowania pierwotnych przyczyn przymusowej migracji z tego regionu i w jego obrębie; przypomina, że stabilność południowego sąsiedztwa ma kluczowe znaczenie dla stabilności całej Europy, biorąc pod uwagę polityczną i gospodarczą współzależność między obydwojoma regionami;
14. apeluje o utworzenie w ramach budżetu UE nowego specjalnego funduszu europejskiego (funduszu na rzecz strategicznej autonomii Europy) w celu finansowania transgranicznej infrastruktury energetycznej, a także cyberbezpieczeństwa, konkurencyjności przemysłowej, gospodarki o obiegu zamkniętym, bezpieczeństwa żywnościowego i zrównoważonego rozwoju, a tym samym zapewnienia autonomii Europy i ochrony wysokiej jakości usług publicznych w nadchodzących dziesięcioleciach, jak również poprawy połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi i partnerami o podobnych poglądach we wschodnim i południowym sąsiedztwie oraz na Bałkanach Zachodnich; w tym kontekście apeluje również o większą solidarność energetyczną z Mołdawią, między innymi poprzez zwiększenie wzajemnych powiązań między UE a krajami tego regionu w zakresie infrastruktury energetycznej;
15. uważa, że należy zwiększyć środki dla misji obserwacji wyborów, obrońców praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, aby w razie potrzeby umożliwić im skuteczne bronię demokracji, praw człowieka i potrzeb najsłabszych grup społecznych, a tym samym promować wartości Unii na szczeblu globalnym;
16. apeluje o skuteczniejsze wdrożenie ram inwestycyjnych dla działań zewnętrznych w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” w celu osiągnięcia rzeczywistego oddziaływania oraz o wykorzystanie dodatkowych gwarancji w razie potrzeby; wzywa Komisję, aby doprecyzowała szczegóły strategii Global Gateway oraz skonkretyzowała plany, by wspierać wspólne inwestycje infrastrukturalne, zwłaszcza w krajach, które podzielają uniwersalne wartości wyznawane przez Unię; wzywa Komisję do podjęcia prac nad skutecznym zarządzaniem portalem „Global Gateway” w celu poprawy koordynacji wewnętrznej, współpracy z sektorem prywatnym, koordynacji z Drużyną Europy, a także z Parlamentem; wzywa Komisję, aby należycie angażowała Parlament w procesy decyzyjne dotyczące programów inwestycyjnych „Global Gateway” oraz regularnie i na bieżąco informowała go o rozwoju sytuacji, z uwzględnieniem wpływu na budżet.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	12.9.2022
Wynik głosowania końcowego	+ : 49 - : 4 0 : 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Anna Fotyga, Michael Gahler, Raphaël Glucksmann, Bernard Guetta, Sandra Kalniete, Peter Kofod, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Jean-Lin Lacapelle, Leopoldo López Gil, Lukas Mandl, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Matjaž Nemec, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Jordi Solé, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Thomas Waitz, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Vladimír Bilčík, Engin Eroglu, Markéta Gregorová, Robert Hajšel, Andrzej Halicki, Javi López, Alessandra Moretti, Javier Zarzalejos
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Janina Ochojska, Sira Rego, Karlo Ressler, Eugenia Rodríguez Palop, Helmut Scholz, Miguel Urbán Crespo, Bettina Vollath

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

49	+
ID	Bernhard Zimniok
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Michael Gahler, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Leopoldo López Gil, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Janina Ochojska, Karlo Ressler, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos, Željana Zovko
RENEW	Petras Auštrevičius, Engin Eroglu, Bernard Guetta, Javier Nart, Urmas Paet, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Salima Yenbou
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Robert Hajšel, Dietmar Köster, Javi López, Pedro Marques, Alessandra Moretti, Matjaž Nemeč, Demetris Papadakis, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Bettina Vollath
VERTS/ALE	François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Markéta Gregorová, Mounir Satouri, Jordi Solé

4	-
ECR	Charlie Weimers
ID	Peter Kofod, Jean-Lin Lacapelle
VERTS/ALE	Thomas Waitz

5	0
ECR	Anna Fotyga
THE LEFT	Sira Rego, Eugenia Rodríguez Palop, Helmut Scholz, Miguel Urbán Crespo

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

13.10.2022

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE
(2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Charles Goerens

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ubolewa, że w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027 nie zadbano wystarczająco o dział 6, w związku z czym dostępne marginesy zostały bardzo ograniczone i maleją od pierwszego roku, przez co bufor finansowy wcześniej się wyczerpuje, a jego stosowanie jest utrudnione w odpowiedzi na pojawiające się wyzwania i priorytety, oraz pojawia się potrzeba wykorzystania instrumentu jednolitego marginesu również na pokrycie zobowiązań w dziale 6; jest głęboko zaniepokojony faktem, że wieloletnie ramy finansowe są już rozciągnięte do granic możliwości, a zarządzenie wielu kryzysom wewnętrznym i zewnętrznym w zrównoważony sposób stało się niemożliwe;
2. podkreśla rolę UE jako decydującego partnera na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w odniesieniu do polityki rozwojowej i pomocy humanitarnej, gdzie zapewnia stabilność i jest największym zbiorowym darczyńcą na świecie; podkreśla, że rolę tę można pełnić jedynie za pomocą odpowiednich środków finansowych, które w związku ze zmianą krajobrazu geopolitycznego należy zwiększyć, aby UE mogła być wiarygodnym partnerem na rzecz rozwoju i by zapobiec wywieraniu dalszego wpływu przez inne podmioty geopolityczne w wielu krajach rozwijających się; podkreśla, że w wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę, której skutki są odczuwalne na całym świecie, jak nigdy dotąd potrzebne są działania zewnętrzne UE, zarówno w krajach ościennych, jak i na całym świecie; podkreśla, że skutki te pogłębiły istniejące słabości gospodarcze w krajach rozwijających się i wywołały m.in. kryzys żywnościowy, energetyczny i gospodarczy, który – w powiązaniu z pogarszającą się sytuacją w zakresie bezpieczeństwa, wpływem zmiany klimatu i recesją gospodarczą wynikającą z pandemii COVID-19 – wyczerpują zasoby w krajach partnerskich i osłabiają postępy w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju na całym świecie;
3. wzywa Komisję, aby przeprowadziła szczegółowy przegląd funkcjonowania obecnych WRF i jak najszybciej – lecz nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r. –

przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący kompleksowego i ambitnego przeglądu WRF, w którym znacznie zwiększone zostaną zasoby w dziale 6, dzięki czemu będzie można sprostać obecnym wyzwaniom związanym z działaniami zewnętrznymi UE, w przypadku których wspólna reakcja UE ma wartość dodaną; apeluje do państw członkowskich, aby zgodziły się na znaczne podwyższenie pułapów w dziale 6, w tym na pomoc Ukrainie i odbudowę tego kraju; wzywa Komisję, aby stworzyła skuteczny mechanizm reagowania kryzysowego w celu sprostania nowym wyzwaniom bez narażania na szwank priorytetów ustanowionych w ramach procedury współdecyzji w odpowiednich programach, w szczególności w odniesieniu do pomocy na działania rzecz klimatu i pomocy rozwojowej;

4. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w przegląd WRF zaangażowały władze regionalne i organizacje społeczeństwa obywatelskiego na najwyższym szczeblu, dzięki czemu UE otrzyma zróżnicowany wkład od wszystkich zainteresowanych stron;
5. wzywa UE, aby – w kontekście globalnego nasilenia się dyskursu ekstremistycznego zagrażającego przestrzeganiu praw człowieka, a w szczególności praw kobiet – zapewniła odpowiednie wsparcie na rzecz dalszego zdecydowanego uwzględniania aspektu płci we wszystkich programach działań zewnętrznych oraz by zwiększyła finansowanie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu wspierania programów propagujących pełne korzystanie przez kobiety i dziewczęta z praw człowieka, w tym ochronę ich zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie, przy jednoczesnym propagowaniu równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet, dziewcząt, osób LGBTIQ+, obrońców praw człowieka, mniejszości i innych zmarginalizowanych grup społecznych;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pilnej oceny – w porozumieniu z partnerami i właściwymi instytucjami międzynarodowymi – wszystkich dostępnych środków, by zapobiegać nadmiernemu zadłużeniu państw importujących, w tym finansowania bezpośredniego i restrukturyzacji zadłużenia; podkreśla, że ważne jest nadanie pierwszeństwa finansowaniu opartemu na dotacjach jako opcji standardowej, zwłaszcza w przypadku krajów najslabiej rozwiniętych;
7. podkreśla, że na realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 pozostało zaledwie siedem lat, i ubolewa, że zgodnie ze sprawozdaniem na temat celów zrównoważonego rozwoju na 2022 r.²¹ średnia globalna wskaźnika celów zrównoważonego rozwoju nieznacznie spada drugi rok z rzędu; podkreśla, że należy pilnie osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza cel zrównoważonego rozwoju nr 1 („Koniec z ubóstwem”) i cel nr 10 („Zmniejszenie nierówności”), ze względu na ich strategiczne znaczenie dla realizacji pozostałych celów; podkreśla, że zjawisko nierówności między krajami i ludźmi znacznie się pogłębia, co sprawia, że jeszcze pilniej należy przekształcić gospodarkę i infrastrukturę w sprawiedliwy i zrównoważony sposób; z głębokim zaniepokojeniem odnotowuje, że szacowana roczna luka w finansowaniu celów zrównoważonego rozwoju wynosi 3,7 bln USD; przypomina, że UE powinna odgrywać kluczową rolę w realizacji celów zrównoważonego rozwoju i we wspieraniu krajów partnerskich w ich wysiłkach; domaga się, aby przegląd WRF przyczynił się do realizacji szerszego planu

---

²¹ <https://unstats.un.org/sdgs/report/2022/The-Sustainable-Development-Goals-Report-2022.pdf>

finansowania celów zrównoważonego rozwoju i obejmował jasno określone, wymierne wskaźniki umożliwiające monitorowanie wydatków z budżetu UE związanych z celami zrównoważonego rozwoju; ponownie stwierdza, że zwiększonych potrzeb finansowych związanych z osiągnięciem celów zrównoważonego rozwoju nie można pokryć wyłącznie dzięki finansowaniu z WRF i przez państwa członkowskie;

8. zauważa, że globalna luka w finansowaniu pomocy humanitarnej jest obecnie największa w historii, osiągnęła 36,9 mld USD na dzień 21 czerwca 2022 r. i wciąż pogłębia się, podczas gdy nieprzewidywalność i skutki klęsk klimatycznych i katastrof spowodowanych przez człowieka stale rosną; podkreśla, że wielokrotne uzupełnianie rocznego budżetu UE na pomoc humanitarną w ostatnich latach dowiodło, iż pierwotnie przyznane środki finansowe nigdy nie wystarczają na pokrycie potrzeb humanitarnych na cały rok; podkreśla, że na instrument pomocy humanitarnej należy przeznaczyć znacznie większe finansowanie w zmienionych WRF, aby sprostać ambicjom UE, by stać się wiodącym darczyńcą pomocy humanitarnej, odgrywać bardziej widoczną rolę i zachęcać innych darczyńców do zwiększania ich wkładu finansowego na rzecz pomocy humanitarnej; przypomina, że niesienie pomocy humanitarnej w odpowiedzi na jeden kryzys nie powinno odbywać się kosztem finansowania innych operacji humanitarnych, a środków na pomoc humanitarną nie należy przekierowywać do innych linii budżetowych w trakcie rocznej procedury budżetowej, chyba że potrzeby zmaleły;
9. pilnie wzywa, aby bardziej spójnie stosowano podejście oparte na powiązaniu pomocy humanitarnej, rozwoju i dążenia do pokoju oraz by inwestycje w zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi służyły zaradzeniu rosnącej liczbie przedłużających się kryzysów oraz zapobieganiu wstrząsom i kryzysom w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej;
10. zauważa, że ograniczone zasoby WRF należy wykorzystywać w bardziej efektywny sposób oraz że należy w większym zakresie angażować lokalne organizacje mające bogate doświadczenie w dziedzinie pomocy humanitarnej, edukacji i opieki zdrowotnej;
11. podkreśla, że na mechanizmy elastyczności należy przeznaczać środki finansowe wystarczające do reagowania na kryzysy, nie należy jednak utrudniać wysiłków na rzecz osiągnięcia przejrzystości i demokratycznej rozliczalności; wyraża zaniepokojenie nierównomiernym uruchamianiem rezerwy na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR); zauważa, że nieproporcjonalnie dużą część zasobów w rezerwie SEAR wykorzystuje się do celów wewnętrznych; wzywa do ogólnego zwiększenia zasobów przeznaczonych na SEAR; apeluje, aby zapewnić większą przewidywalność w zaspokajaniu wewnętrznych i zewnętrznych potrzeb nadzwyczajnych przez podział SEAR na rezerwę solidarnościową dla UE i rezerwę pomocy nadzwyczajnej na działania zewnętrzne lub też przez wyodrębnienie części z przeznaczeniem na kryzysy zewnętrzne na cały rok; nalega, aby zasoby dostępne w ramach SEAR przydzielano w ścisłej zależności od potrzeb;
12. apeluje, aby w przeglądzie WRF przewidziano dodatkowe środki finansowe na instrument pomocy humanitarnej i Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy”, szczególnie po to, by wzmocnić linie budżetowe, w których potrzeby są ostatnio największe, w tym linie budżetowe wykorzystywane w celu przeciwdziałania katastrofom związanym z

klimatem, które dotyczą kraje rozwijające się, a także w celu przewidywania podobnych sytuacji i zapobiegania im w przyszłości, oraz linie budżetowe wykorzystywane w celu zaspokojenia dodatkowych potrzeb spowodowanych wojną Rosji przeciwko Ukrainie, zwłaszcza w celu przeciwdziałania obecnej niepewności żywnościowej i finansowania międzysektorowych wysiłków na rzecz zwiększenia zdolności w zakresie zróżnicowanej lokalnej i regionalnej produkcji żywności, bez przekierowywania pieniędzy z innych regionów geograficznych i linii tematycznych;

13. zauważa, że kompleksowej i ambitnej rewizji WRF powinny towarzyszyć niezbędne dostosowania rozporządzenia w sprawie ISWMR – „Globalny wymiar Europy”²², aby zwiększyć elastyczność, skuteczność, jasność i przejrzystość cykli programowania oraz decyzji w sprawie finansowania i wdrażania, by wzmocnić zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów lokalnych oraz odzwierciedlać zmieniony kontekst międzynarodowy;
14. wzywa Komisję do wyjaśnienia celów rozwojowych strategii Global Gateway, która opiera się na instrumentach finansowych WRF, w tym na rozporządzeniu w sprawie ISWMR – „Globalny wymiar Europy” oraz na budżecie UE; wzywa do zadbania o to, aby w kontekście niezbędnych zmian legislacyjnych w rozporządzeniu w sprawie ISWMR – „Globalny wymiar Europy” oraz przeglądu WRF uwzględniono ocenę wyników i wpływu na rozwój w związku z realizacją strategii Global Gateway i powiązanych gwarantowanych inwestycji dokonywanych za pośrednictwem Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus i wspieranych w ramach gwarancji na działania zewnętrzne; podkreśla, że ocenę wykorzystania i funkcjonowania gwarancji na działania zewnętrzne należy przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z opinią Trybunału Obrachunkowego oraz że zarówno sprawozdanie oceniające, jak i opinię Trybunału Obrachunkowego należy podać do wiadomości publicznej;
15. apeluje o zwiększenie środków na ochronę różnorodności biologicznej w ISWMR – „Globalny wymiar Europy” z uwagi na to, że nawet osiągnięcie celów WRF na lata 2026 i 2027 w zakresie różnorodności biologicznej będzie niewystarczające, aby wywrzeć konieczny wpływ; podkreśla, że w tym celu można by wykorzystać nowe narzędzia inwestycyjne wspierające mobilizację zasobów (np. podatki, opłaty i należności związane z różnorodnością biologiczną); apeluje o zwiększenie inwestycji, aby lepiej śledzić, reformować i stopniowo wycofywać dotacje, które są szkodliwe dla różnorodności biologicznej, i o ukierunkowanie ich na działania sprzyjające różnorodności biologicznej, zgodnie z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; przypomina, że różnorodność biologiczna i związane z nią funkcje – zapylenie, drapieżniki niszczące szkodniki, tworzenie się gleby, pochłanianie dwutlenku węgla oraz zwiększona odporność ekosystemów rolniczych na erozję, susze i powodzie – mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zrównoważonej produkcji żywności;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny projektów i priorytetów

---

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009, Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

finansowanych w ramach celu ISWMR dotyczącego migracji na poziomie 10 % z punktu widzenia celów zrównoważonego rozwoju, zasad skuteczności pomocy oraz celów globalnych porozumień w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz globalnego porozumienia w sprawie uchodźców, aby zagwarantować, że w czasie, gdy globalna liczba osób przymusowo wysiedlonych wewnątrz i transgranicznie jest najwyższa od czasu drugiej wojny światowej, UE będzie reagować, wypełniając swoje zobowiązania międzynarodowe w sposób solidarny, szukając trwałych rozwiązań oraz ułatwiając osobom potrzebującym ochronę, a osobom przemieszczającym się – legalne drogi migracji, zamiast utrudniać mobilność i ograniczać globalną solidarność;

17. przypomina, że w art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie ISWMR – „Globalny wymiar Europy” przewiduje się utworzenie programów geograficznych o zasięgu kontynentalnym lub transregionalnym, w tym specjalnego programu dla Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS); uważa, że ten program uzupełni programowanie unijne na szczeblu regionalnym i krajowym w tych częściach świata i powinien być zaprojektowany tak, aby wspierać OACPS w sposób uwzględniający parlamentarny wymiar partnerstwa UE-OACPS, mianowicie w zakresie zasobów ludzkich przeznaczonych na potrzeby wspólnych zgromadzeń parlamentarnych i regionalnych ustanowionych odpowiednio na mocy umowy z Kotonu i przyszłej umowy o partnerstwie;
18. wzywa do zapewnienia odpowiedniego finansowania programów geograficznych i tematycznych w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, zwłaszcza programów tematycznych „Globalne wyzwania”, aby pomóc krajom rozwijającym się inwestować w działania przystosowawcze do zmiany klimatu z myślą o lepszym zapobieganiu skutkom zmiany klimatu, a w szczególności aby pomóc we wdrażaniu wyprzedzających oraz średnio- i długoterminowych lokalnych działań przystosowawczych w celu zrekompensowania strat i szkód spowodowanych zmianą klimatu; proponuje podjęcie dalszych wysiłków, aby zachęcać te kraje do przechodzenia na bardziej samowystarczalne systemy produkcji żywności poprzez wspieranie zrównoważonego rolnictwa, w tym agroekologii i systemów rolno-leśnych, a także rybołówstwa, oraz by zwiększać bezpieczeństwo żywnościowe, zwłaszcza z myślą o drobnych rodzinnych gospodarstwach rolnych, przy jednoczesnym nadaniu priorytetu finansowaniu mającemu na celu wspieranie dostępu do wysokiej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu dla wszystkich, w tym szkoleń zawodowych i technicznych, a w szczególności szkoleń i kształcenia dla młodych ludzi i w niestabilnych środowiskach; podkreśla, że dostęp młodych ludzi w krajach rozwijających się do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego jest warunkiem wstępnym dywersyfikacji gospodarczej i wzmocnienia pozycji gospodarczej, a także budowania odporności.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	13.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 11 -: 2 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Catherine Chabaud, Lefteris Christoforou, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Ilan De Basso, Caroline Roose
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	France Jamet, Pierre Karleskind, Ljudmila Novak, Christine Schneider

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

11	+
PPE	Tomas Tobé
RENEW	Catherine Chabaud, Pierre Karleskind
S&D	Eric Andrieu, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
THE LEFT	Miguel Urbán Crespo
VERTS/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose

2	-
ECR	Beata Kempa
ID	France Jamet

7	0
PPE	Hildegard Bentele, Lefteris Christoforou, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Ljudmila Novak, Christine Schneider
S&D	Ilan De Basso

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

6.10.2022

OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Petri Sarvamaa

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina o europejskich budżetowych zasadach jedności, rzetelności, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji, należytego zarządzania finansami oraz przejrzystości, których należy przestrzegać w wieloletnich ramach finansowych (WRF); przypomina, że Komisja Kontroli Budżetowej jest odpowiedzialna m.in. za kontrolę wykonania budżetu UE w celu racjonalizacji unijnych wydatków;
2. podkreśla znaczenie budżetu Unii dla realizacji priorytetów politycznych Unii, a także jego rolę we wspieraniu państw członkowskich w nieprzewidzianych sytuacjach, takich jak pandemia COVID-19 i jej skutki, lub bezprawna, niesprowokowana i nieuzasadniona wojna napastnicza Rosji z Ukrainą; podkreśla, że należyte i terminowe wykonanie budżetu przyczynia się do skuteczniejszego i wydajniejszego reagowania na potrzeby i wyzwania w różnych obszarach polityki; przypomina, że reakcja na obecny kryzys wymagała bezprecedensowych inwestycji finansowych; podkreśla, że UE musi dążyć do przywrócenia równowagi gospodarczej w perspektywie długoterminowej; podkreśla, że wszystkie nowe zasoby i instrumenty należy monitorować, podobnie jak wszelkie inne narzędzia finansowe przewidziane w budżecie UE;
3. głęboko ubolewa nad faktem, że ochrona budżetu UE, w tym kompleksowe przetwarzanie informacji, łatwość dostępu, możliwość przeprowadzania szczegółowych audytów, kontrola merytoryczna oraz możliwość monitorowania, podejmowania działań następczych w związku z finansowanymi działaniami i ich oceny, jak przewidziano w rozporządzeniu w sprawie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności¹, nie zostały odpowiednio uwzględnione w całym obecnym pakiecie WRF; przyznaje, że to niedociągnięcie w ogromnym stopniu osłabia zarówno poziom przejrzystości działań

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

wykonawczych, jak i skuteczność kontroli i monitorowania; wzywa do rewizji WRF na lata 2021–2027 w celu usunięcia tych niedociągnięć; zwraca uwagę na potrzebę elastyczności w czasach kryzysu; w związku z tym apeluje o wprowadzenie w trakcie obecnego okresu programowania obowiązkowego jednolitego interoperacyjnego systemu IT, który łączyłby istotne informacje na temat programów i projektów współfinansowanych przez UE z informacjami na temat bezpośrednich i ostatecznych beneficjentów funduszy UE oraz ich beneficjentów rzeczywistych, co zapewni jasny obraz odbiorców finansowania UE oraz zagwarantuje rozliczalność, wiarygodność i lepszą kontrolę wydatków, aby zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy, korupcji, nadużyciom finansowym oraz konfliktom interesów;

4. podkreśla, że zbliżający się przegląd WRF na lata 2021–2027 powinien ułatwić stworzenie prawdziwego budżetu o europejskiej wartości dodanej, dysponującego wystarczającymi środkami finansowymi, aby zrealizować swoje zamierzenia, oraz powinien obejmować większy nacisk na stabilność i prostotę, wydajność i wyniki, co doprowadzi do lepszego i skuteczniejszego wydatkowania środków, niskich kosztów operacyjnych, efektywnego przydziału środków, sprawiedliwości oraz zwiększonej odpowiedzialności i przejrzystości;
5. z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie w sprawie warunkowości²; zwraca się do Komisji o wskazanie, w jaki sposób będzie sprawdzać funkcjonowanie praworządności w celu zapewnienia jednolitego stosowania warunkowości we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla wyraźny związek między poszanowaniem praworządności a skutecznym wykonaniem budżetu UE; zauważa, że jakiegokolwiek ulepszenie WRF na lata 2021–2027 powinno mieć na celu wzmocnienie ochrony interesów finansowych UE, zapewnienie zgodności z warunkowością w zakresie praworządności oraz wzmocnienie przepisów dotyczących zamówień publicznych w celu zwiększenia przejrzystości i uniknięcia potencjalnego konfliktu interesów, zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, zwiększenia skuteczności wydatków z myślą o osiągnięciu większej europejskiej wartości dodanej oraz poprawy dostępu obywateli, małych i średnich przedsiębiorstw oraz władz lokalnych i regionalnych do finansowania UE;
6. podkreśla poważne ryzyko związane z ciągłym wzrostem kwoty zobowiązań pozostających do spłaty (reste à liquider – RAL), co stawia budżet pod poważną presją pod względem płynności; zwraca się do Komisji o monitorowanie niskich wskaźników absorpcji w państwach członkowskich; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania tej kwestii poprzez przedstawienie organowi udzielającemu absolutorium analizy w podziale na kraje, a także środków podjętych w celu optymalizacji sytuacji oraz do monitorowania państw członkowskich o niskim wskaźniku absorpcji; wzywa Komisję do przygotowania szczegółowego planu działania w celu zmniejszenia liczby zobowiązań pozostających do spłaty oraz do przedstawienia go organowi udzielającemu absolutorium;
7. ubolewa, że ogólny roczny wskaźnik absorpcji w 2020 r., ostatnim roku ostatnich WRF, był taki sam jak w 2013 r. (15 %), ostatnim roku WRF na lata 2007–2013; zauważa, że łączna absorpcja środków była o około 7 % niższa niż w poprzednich WRF; ubolewa,

---

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii, Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 1.

że nadal istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi pod względem absorpcji środków z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych przydzielonych im w WRF na lata 2014–2020; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich absorpcja środków wyniosła do 79 % ich całkowitego przydziału, podczas gdy w innych wyniosła jedynie około 45 % przyznanych im kwot;

8. z niepokojem odnotowuje pojawienie się „nowej galaktyki budżetowej” oraz wykorzystanie nowych instrumentów finansowych i innowacji poza budżetem UE; podkreśla, że w wyniku takiego rozwoju sytuacji Parlament nie jest w stanie sprawować pełnej kontroli demokratycznej, co osłabia jego rolę w monitorowaniu i ochronie finansów publicznych i interesów finansowych UE;
9. wzywa Komisję do dalszych prac z państwami członkowskimi, w tym poprzez pomoc techniczną, w celu zwiększenia ich zdolności do wykorzystania przyznanych im funduszy oraz do zintensyfikowania wysiłków na rzecz zwiększenia wskaźnika absorpcji funduszy ESI, bez uszczerbku dla jakości projektów i wysiłków podejmowanych w celu uniknięcia niewłaściwego wykorzystania funduszy unijnych i związanych z tym nadużyć;
10. ponownie zwraca się do Komisji o zapewnienie Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) i Prokuraturze Europejskiej niezbędnych środków i personelu do prowadzenia dochodzeń w sprawie potencjalnych przypadków nadużyć na szkodę budżetu UE; z zadowoleniem przyjmuje trwającą rekrutację około 190 ekwiwalentów pełnego czasu pracy do zadań związanych z instrumentem NextGenerationEU, w tym do audytu i monitorowania, a także 118 nowych dodatkowych stanowisk przewidzianych dla Prokuratury Europejskiej w 2022 r.;
11. podkreśla znaczenie, jakie sprawozdawczość na temat wyników programów finansowanych z budżetu Unii ma dla procedury udzielania absolutorium; zwraca uwagę na fakt, że wartość dodana zainwestowanych środków jest ściśle związana z osiągniętymi wynikami i ich wkładem w poprawę codziennego życia obywateli Unii;
12. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienie kluczowych wskaźników skuteczności działania w odniesieniu do różnych programów wydatków UE wraz z ich włączeniem do odpowiednich aktów podstawowych; wzywa Komisję do umieszczenia wyników w centrum wykonania budżetu i zmaksymalizowania skuteczności wydatków UE oraz do opracowania metod lepszej oceny wkładu różnych unijnych programów wydatków w priorytety horyzontalne;
13. z zaniepokojeniem odnotowuje coraz częstsze stosowanie art. 122 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do tworzenia nowych mechanizmów i organów mających wpływ na budżet UE, zgodnie z którym to artykułem rola Parlamentu ogranicza się jedynie do prawa do informacji; nalega, aby Parlament odgrywał odpowiednią rolę w kontroli budżetowej takich inicjatyw; podkreśla ponadto znaczenie zapewnienia znaczącej roli w procesie decyzyjnym i w procesie kontroli wszystkich programów UE w oparciu o krajowe plany wdrażania;
14. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do skrócenia procedury udzielania absolutorium; przyznaje, że dostarczyła ona skonsolidowane sprawozdanie finansowe

UE za rok 2020 i 2021 stosunkowo wcześniej niż przewidują przepisy i przyspieszyła o kilka tygodni publikację rocznego sprawozdania z zarządzania i wyników; zachęca Komisję do dalszych postępów w tym zakresie; przyznaje, że dalsze usprawnienia zależą od wcześniejszego opublikowania przez ETO sprawozdania rocznego oraz wcześniejszego przyjęcia przez Radę zalecenia w sprawie udzielenia absolutorium; wzywa Komisję, ETO i Radę do skupienia się na tym problemie i kontynuowania działań na rzecz szybszej procedury udzielania absolutorium;

15. wzywa Komisję do zapewnienia odpowiednich zasobów administracyjnych w celu równoległego zarządzania wszystkimi funduszami podlegającymi zarządzaniu dzielonemu, a w szczególności funduszy ESI w ramach WRF na lata 2014–2020, aż do ich zamknięcia, wraz ze zwiększonymi środkami przeznaczonymi dla nich z instrumentu NextGenerationEU w 2021 r. i w kolejnych latach oraz z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności;
16. wzywa Komisję do dopilnowania, aby w swoich ocenach wpływu badała kluczowe merytoryczne aspekty prawodawstwa obejmującego kilka programów oraz do zaplanowania swoich ocen dla wszystkich programów wydatków, w tym ocen obejmujących konkretne aspekty tematyczne takich programów; wzywa Komisję do uwzględnienia zaleceń ETO dotyczących monitorowania skuteczności wydatków na szczeblu unijnym poprzez zwrócenie się do państw członkowskich o włączenie wskaźników rentowności do sprawozdania ex ante; wzywa Komisję do jasnego określenia odpowiednich działań następczych wynikających z ocen oraz do włączenia większej liczby informacji ilościowych, zwłaszcza analiz kosztów i korzyści oraz opłacalności przy przedstawianiu opcji w ocenach skutków.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	6.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 0 0: 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Matteo Adinolfi, Gilles Boyer, Olivier Chastel, Caterina Chinnici, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Luke Ming Flanagan, Daniel Freund, Isabel García Muñoz, Monika Hohlmeier, Pierre Karleskind, Mislav Kolakušić, Sándor Rónai, Petri Sarvamaa, Angelika Winzig, Lara Wolters, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Bas Eickhout, Maria Grapini, Niclas Herbst, Mikuláš Peksa, Elżbieta Rafalska, Ramona Strugariu
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Malin Björk, Andželika Anna Możdżanowska, Andrey Slabakov

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

20	+
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Petri Sarvamaa, Angelika Winzig, Tomáš Zdechovský
RENEW	Gilles Boyer, Olivier Chastel, Pierre Karleskind, Ramona Strugariu
S&D	Caterina Chinnici, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Sándor Rónai, Lara Wolters
THE LEFT	Luke Ming Flanagan
VERTS/ALE	Bas Eickhout, Daniel Freund, Mikuláš Peksa

0	-

6	0
ECR	Andželika Anna Mozdżanowska, Elżbieta Rafalska, Andrey Slabakov
ID	Matteo Adinolfi
NI	Mislav Kolakušić
THE LEFT	Malin Björk

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

14.10.2022

STANOWISKO W FORMIE POPRAWEK KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

W imieniu Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych: Dragoş Pişlaru (przewodniczący)

POPRAWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych przedstawia Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, następujące poprawki:

Poprawka 1
Projekt rezolucji
Motyw C a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

Ca. mając na uwadze, że obecnie 96,5 mln osób w UE, czyli 21,9 % ludności jest zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że w 2018 r. około 34 mln Europejczyków deklarowało, że nie jest w stanie odpowiednio ogrzać swoich domów, natomiast w badaniu przeprowadzonym w całej UE w 2019 r. opinię taką wyraziło 6,9 % mieszkańców Unii; mając na uwadze, że w ujęciu ogólnym Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego oszacowało, że ponad 50 mln gospodarstw domowych w UE doświadczają ubóstwa energetycznego; mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne stanowi zatem kluczowe wyzwanie dla Unii^{1a}; mając na uwadze, że liczby te z pewnością wzrosną w wyniku wojny w Ukrainie, decyzji Rosji o niedostarczaniu gazu do Polski i Bułgarii oraz w związku z wpływem

niezbędnych sankcji nałożonych na Federację Rosyjską;

1ª Motyw 12 wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Społeczny Fundusz Klimatyczny (COM(2021)0568).

Poprawka 2
Projekt rezolucji
Motyw D

Projekt rezolucji

D. mając na uwadze, że **obywatele** słusznie oczekują, iż budżet UE będzie skutecznie reagował na zmieniające się potrzeby i wspierał ich w sytuacjach kryzysowych;

Poprawka

D. mając na uwadze, że **kryzys wynikający z pandemii COVID-19 i wojny przeciwko Ukrainie będzie miał poważny wpływ na społeczną i gospodarczą sytuację w UE, między innymi na rynki pracy UE oraz warunki życia i ryzyko wpływające negatywnie na wzrost i zatrudnienie; mając na uwadze, że ludzie** słusznie oczekują, iż budżet UE będzie skutecznie reagował na zmieniające się potrzeby i wspierał ich w sytuacjach kryzysowych, **w szczególności gdy rosnąca inflacja i szybki wzrost cen żywności i energii w całej UE dotyczą najsłabsze grupy ludności, dodatkowo zwiększając nierówności i pogłębiając ubóstwo oraz ubóstwo energetyczne; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami płace nie będą rosły tak szybko jak inflacja, w związku z czym pracownicy tracą siłę nabywczą, a warunki ich życia mogą się pogorszyć w ciągu najbliższych kilku miesięcy; mając na uwadze, że doprowadzi to również do większej presji na możliwości w obszarze polityki społecznej, a także na takie automatyczne stabilizatory jak krajowe systemy przeciwdziałania bezrobociu;**

Poprawka 3
Projekt rezolucji
Motyw D a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

Da. mając na uwadze, że w planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych wyznaczono cel, aby co najmniej 78 % ludności UE w wieku od 20 do 64 lat było zatrudnionych, co najmniej 60 % wszystkich osób dorosłych szkolilo się każdego roku, a także aby zmniejszyć liczbę osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym o co najmniej 15 mln, w tym o co najmniej 5 mln dzieci; mając na uwadze, że w planie działania przyjęto również szereg wniosków służących osiągnięciu tych celów do 2030 r.; mając na uwadze, że w obecnym kontekście ich realizacja staje się coraz trudniejsza, biorąc pod uwagę przewidywany wzrost ubóstwa i bezrobocia w nadchodzących miesiącach; mając na uwadze, że konieczność łagodzenia społecznych skutków kryzysu, udzielania wsparcia uchodźcom oraz zapewnienia wszystkim godnych warunków życia i dostępu do wysokiej jakości usług, np. opieki zdrowotnej, edukacji i mieszkań, wystawia systemy ochrony socjalnej na poważną próbę;

Poprawka 4
Projekt rezolucji
Motyw E

Projekt rezolucji

Poprawka

E. mając na uwadze, że połączony efekt wielu kryzysów i niskich pułapów WRF doprowadził do powstania „galaktyki” instrumentów ad hoc poza budżetem UE, a także do zwiększonego wykorzystania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel niepodlegających procedurze budżetowej, zwłaszcza w przypadku

E. mając na uwadze, że połączony efekt wielu kryzysów i niskich pułapów WRF doprowadził do powstania „galaktyki” instrumentów ad hoc poza budżetem UE, a także do zwiększonego wykorzystania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel niepodlegających procedurze budżetowej, zwłaszcza w przypadku

NextGenerationEU; mając na uwadze, że jako jeden z organów władzy budżetowej Parlament powinien odgrywać pełną rolę w tym nowym środowisku budżetowym, aby zapewnić demokratyczną rozliczalność i przejrzystość;

NextGenerationEU; mając na uwadze, że *NextGenerationEU oraz Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) zapewniły stabilną pod względem gospodarczym i społecznym, sprawiedliwą, inkluzywną i niedyskryminacyjną odbudowę; mając na uwadze, że* jako jeden z organów władzy budżetowej Parlament powinien odgrywać pełną rolę w tym nowym środowisku budżetowym, aby zapewnić demokratyczną rozliczalność i przejrzystość; *mając na uwadze, że przyjęty przez Komisję europejski instrument tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE) okazał się sukcesem;*

Poprawka 5 Projekt rezolucji Ustęp 1

Projekt rezolucji

1. podkreśla centralną rolę, jaką budżet UE odgrywa w osiągnięciu priorytetów politycznych Unii, w tym w pomyślnej realizacji procesu zielonej i cyfrowej transformacji, wspieraniu ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, promowaniu wzrostu, strategicznej autonomii i niezależności energetycznej, udzielaniu wsparcia małym i średnim przedsiębiorstwom, wspieraniu zrównoważonego rozwoju, który nie pozostawia nikogo w tyle oraz zapewnia spójność i pozytywną konwergencję, zapewnieniu solidniejszej Europejskiej Unii Zdrowotnej w następstwie kryzysu COVID-19, promowaniu praworządności, wartości UE i praw podstawowych, **przyczynianiu się do zwiększenia** szans dla wszystkich oraz zapewnieniu silniejszej Unii dla jej obywateli i na świecie;

Poprawka

1. podkreśla centralną rolę, jaką budżet UE odgrywa w osiągnięciu priorytetów politycznych Unii, w tym w pomyślnej realizacji procesu zielonej i cyfrowej transformacji, **w szczególności przez zwrócenie szczególnej uwagi na obszary oddalone i regiony peryferyjne, sektory energochłonne i pracowników o niskich kwalifikacjach w celu ich przekwalifikowania i podniesienia kwalifikacji, stworzenia wysokiej jakości zatrudnienia i godnych warunków pracy, z odpowiednim wynagrodzeniem i ochroną socjalną, wysokimi standardami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz możliwościami zrównoważonymi pod względem płci, co przyczyni się do likwidacji ubóstwa i zmniejszenia nierówności, wspieraniu sprawiedliwego, trwałego i niedyskryminacyjnego** ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, **m.in. w oparciu o solidne krajowe systemy ochrony**

*socjalnej, systemy pracy krótkoterminowej w celu uniknięcia drastycznych konsekwencji zwolnień oraz dodatki mieszkaniowe dla osób potrzebujących, promowaniu wzrostu, strategicznej autonomii i niezależności energetycznej, udzielaniu **silnego** wsparcia **zwłaszcza młodszemu pokoleniu, dzieciom, rodzinom, pracownikom** oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, wspieraniu zrównoważonego rozwoju, który nie pozostawia nikogo w tyle oraz zapewnia spójność i pozytywną **społeczną** konwergencję, **zwracając jednocześnie szczególną uwagę na grupy o niskich dochodach i grupy szczególnie narażone, np. osoby ubogie lub zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym**, zapewnieniu solidniejszej Europejskiej Unii Zdrowotnej w następstwie kryzysu COVID-19, promowaniu praworządności, wartości UE i praw podstawowych, **wspieraniu większych i równych** szans dla wszystkich oraz zapewnieniu silniejszej Unii dla jej obywateli i na świecie;*

Poprawka 6
Projekt rezolucji
Ustęp 2

Projekt rezolucji

2. podkreśla, że wśród instytucji panuje wyraźna zgoda co do tego, że w następstwie niesprokowanej i nieuzasadnionej inwazji na Ukrainę UE powinna zapewnić Ukrainie jak największą pomoc społeczną, gospodarczą i finansową, a jednocześnie zająć się gospodarczymi i społecznymi skutkami kryzysu w Unii i udzielić niezbędnego wsparcia **jej obywatelom**; podkreśla w tym kontekście wspólne cele Unii, jakimi są realizacja Europejskiego Zielonego Ładu i transformacja cyfrowa, zacieśnienie współpracy i koordynacji w dziedzinie obronności, zwiększenie strategicznej autonomii oraz niezależności i

Poprawka

2. podkreśla, że wśród instytucji panuje wyraźna zgoda co do tego, że w następstwie niesprokowanej i nieuzasadnionej inwazji na Ukrainę UE powinna zapewnić Ukrainie jak największą pomoc społeczną, gospodarczą i finansową, a jednocześnie zająć się gospodarczymi i społecznymi skutkami kryzysu w Unii i udzielić niezbędnego wsparcia **ludziom, w szczególności przyczyniając się do zmniejszenia wysokich cen energii dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw oraz utrzymując siłę nabywczą, wysokiej jakości zatrudnienie i usługi publiczne**; podkreśla w tym kontekście wspólne cele

bezpieczeństwa energetycznego Unii, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego oraz sprostanie wyzwaniom wynikającym z wysokiej inflacji;

Unii, jakimi są realizacja Europejskiego Zielonego Ładu i transformacja cyfrowa, zacieśnienie współpracy i koordynacji w dziedzinie obronności, zwiększenie strategicznej autonomii oraz niezależności i bezpieczeństwa energetycznego Unii, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego oraz sprostanie wyzwaniom wynikającym z wysokiej inflacji, ***takim jak rosnące nierówności, bezrobocie i zagrożenie ubóstwem, których pogłębienie spowodowały już i tak wysokie ceny energii w całej Europie i które mają nieproporcjonalny wpływ na gospodarstwa domowe o niskich dochodach oraz na małe i średnie przedsiębiorstwa***;

Poprawka 7
Projekt rezolucji
Ustęp 3

Projekt rezolucji

3. podkreśla, że w perspektywie krótkoterminowej, aby przeciwdziałać skutkom wojny przeciwko Ukrainie, konieczna jest pomoc humanitarna na dużą skalę w Ukrainie oraz wsparcie finansowe dla państw członkowskich przyjmujących osoby uciekające przed konfliktem i pomagające im osiedlić się;

Poprawka

3. podkreśla, że w perspektywie krótkoterminowej, aby przeciwdziałać skutkom wojny przeciwko Ukrainie, konieczna jest pomoc humanitarna na dużą skalę w Ukrainie oraz wsparcie finansowe dla państw członkowskich przyjmujących osoby uciekające przed konfliktem i pomagające im osiedlić się; z ***zadowoleniem przyjmuje działania państw członkowskich przyjmujących osoby uciekające przed wojną w Ukrainie podejmowane na rzecz oferowania uchodźcom zasobów, kształcenia i pracy***;

Poprawka 8
Projekt rezolucji
Ustęp 5

Projekt rezolucji

5. zwraca uwagę, że zasadnicze nowe inicjatywy polityczne przedstawione od

Poprawka

5. ***podkreśla, że elastyczność dostępna w obecnych WRF na lata 2021–***

czasu przyjęcia obecnych WRF zawierają propozycje przesunięcia środków z kluczowych obszarów polityki i celów UE;

2027 nie jest wystarczająca, aby w pełni pokryć potrzeby finansowe wynikające z wojny przeciwko Ukrainie i pandemii COVID-19; podkreśla, że wielkości obecnych WRF nie zaprojektowano ani nie przewidziano, aby sprostać nowym wyzwaniom i przyszłym sytuacjom kryzysowym, a jednocześnie utrzymać inwestycje w programy i strategię UE, w tym takie ważne priorytety jak sprawiedliwa, zielona i cyfrowa transformacja; zwraca uwagę, że zasadnicze nowe inicjatywy polityczne przedstawione od czasu przyjęcia obecnych WRF zawierają propozycje przesunięcia środków z kluczowych obszarów polityki i celów UE;

Poprawka 9
Projekt rezolucji
Ustęp 8

Projekt rezolucji

8. podkreśla w związku z tym, że WRF na lata 2021–2027 są już napięte do granic możliwości niecałe dwa lata po ich przyjęciu, a sytuację tę pogorszyły jeszcze nieoczekiwane wydarzenia z 2022 r.; zwraca uwagę, że pod względem wielkości, struktury i zasad zwyczajnie nie są one przygotowane do reagowania na wiele kryzysów tej skali ani do odpowiedniego finansowania nowych wspólnych ambicji politycznych UE i szybkiego wdrażania niezbędnych rozwiązań ogólnounijnych;

Poprawka

8. *zauważa, że obecne WRF negocjowano w innym kontekście gospodarczym i politycznym; podkreśla w związku z tym, że WRF na lata 2021–2027 są już napięte do granic możliwości niecałe dwa lata po ich przyjęciu, a sytuację tę pogorszyły jeszcze nieoczekiwane wydarzenia z 2022 r.; przypomina, że obecna wysoka inflacja wywiera dużą presję na pułapy w WRF, pozostawiając bardzo ograniczony margines na radzenie sobie z największymi wyzwaniami i długoterminowymi celami Unii; zwraca uwagę, że pod względem wielkości, struktury i zasad zwyczajnie nie są one przygotowane do szybkiego reagowania na wiele kryzysów tej skali ani do odpowiedniego finansowania nowych wspólnych ambicji politycznych UE i szybkiego wdrażania niezbędnych rozwiązań ogólnounijnych;*

Poprawka 10
Projekt rezolucji
Ustęp 9

Projekt rezolucji

9. przypomina, że WRF są corocznie zwiększane na podstawie deflatora o wartości 2 %, stosowanego do cen z 2018 r.; podkreśla, że rosnące ceny energii i skrajna niestabilność rynku energii spowodowana głównie decyzją Rosji o ograniczeniu dostaw gazu napędzają gwałtownie rosnącą inflację, co ma poważny wpływ na obywateli, przedsiębiorstwa i konsumentów; wyraża głębokie zaniepokojenie, że tak nieoczekiwanie wysoki poziom inflacji poważnie obciąża WRF i jeszcze bardziej zmniejsza ich siłę nabywczą w sytuacji, gdy ich ogólny poziom jest już niższy niż w poprzednich WRF; podkreśla, że w praktyce oznacza to, iż można finansować mniej projektów i działań unijnych, co negatywnie wpływa na beneficjentów;

Poprawka 11
Projekt rezolucji
Ustęp 12

Projekt rezolucji

12. stwierdza, że w tym kontekście potrzeba pilnego przeglądu i rewizji WRF nie podlega dyskusji oraz że podejście „wszystko po staremu” **zdecydowanie** nie **wystarczy**, aby stawić czoła szeregowi wyzwań, i **może podważyć wiarygodność Unii w dłuższej perspektywie**;

Poprawka

9. przypomina, że WRF są corocznie zwiększane na podstawie deflatora o wartości 2 %, stosowanego do cen z 2018 r.; podkreśla, że rosnące ceny energii i skrajna niestabilność rynku energii spowodowana głównie decyzją Rosji o ograniczeniu dostaw gazu napędzają gwałtownie rosnącą inflację, co ma poważny wpływ na obywateli, przedsiębiorstwa i konsumentów; wyraża głębokie zaniepokojenie, że tak nieoczekiwanie wysoki poziom inflacji poważnie obciąża WRF i jeszcze bardziej zmniejsza ich siłę nabywczą w sytuacji, gdy ich ogólny poziom jest już niższy niż w poprzednich WRF; podkreśla, że w praktyce oznacza to, iż można finansować mniej projektów i działań unijnych, co negatywnie wpływa na beneficjentów **oraz zdolność Unii do realizacji jej politycznych celów**;

Poprawka

12. stwierdza, że w tym kontekście potrzeba pilnego przeglądu i **kompleksowej, ambitnej** rewizji WRF nie podlega dyskusji oraz że podejście „wszystko po staremu” **nie powiedzie się i może podważyć wiarygodność Unii w dłuższej perspektywie, o ile nie zostaną wprowadzone dodatkowe środki**, aby stawić czoła szeregowi wyzwań, **pobudzać gospodarkę doświadczającą zastoju, odbudować bazę przemysłową Europy oraz przezwyciężyć kryzys społeczny i kryzys zatrudnienia, jak również kryzys**

uchodźczy i migracyjny;

Poprawka 12
Projekt rezolucji
Ustęp 13

Projekt rezolucji

13. wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu funkcjonowania obecnych WRF i przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie kompleksowego przeglądu WRF, jak najszybciej i nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r.;

Poprawka

13. wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu funkcjonowania obecnych WRF i przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie kompleksowego przeglądu WRF, jak najszybciej i nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r., ***aby zapewnić dodatkową elastyczność potrzebną w budżecie Unii, reagować na nieprzewidziane i pilne potrzeby, a także uwzględnić długofalowe skutki pandemii COVID-19, wojny przeciwko Ukrainie i zastosowanych środków nadzwyczajnych;***

Poprawka 13
Projekt rezolucji
Ustęp 13 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

13a. uważa, że w rewizji WRF należy wziąć pod uwagę szereg kwestii, mianowicie znaczenie większej elastyczności i dostatecznych zasobów przewidzianych w WRF na wspieranie zrównoważonego wzrostu i inwestycji oraz skuteczne radzenie sobie ze społecznymi i związanymi z rynkiem pracy konsekwencjami pandemii COVID-19 i agresji przeciwko Ukrainie, w szczególności masowym bezrobociem; apeluje zatem o wzmocnienie WRF oraz zwiększenie budżetu na wsparcie strategicznych celów strategii „Europa 2020” i Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz inicjatyw określonych w Europejskim filarze praw socjalnych i deklaracji z Porto, a także o umożliwienie

Poprawka 14
Projekt rezolucji
Ustęp 17

Projekt rezolucji

17. potwierdza swoje ugruntowane stanowisko, że nowe inicjatywy polityczne muszą być finansowane za pomocą dodatkowych, świeżych środków, a nie ze szkodą dla ugruntowanych, wcześniej istniejących programów lub polityk unijnych;

Poprawka

17. potwierdza swoje ugruntowane stanowisko, że nowe inicjatywy polityczne muszą być finansowane za pomocą dodatkowych, świeżych środków ***na nowe zadania, w tym zadania wynikające z planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych***, a nie ze szkodą dla ugruntowanych, wcześniej istniejących programów lub polityk unijnych; ***wyraża zaniepokojenie bardzo ograniczonymi dostępnymi marginesami przewidzianymi w obecnych WRF i zwraca uwagę na konieczność zwiększenia wydatków, aby przyspieszyć wdrażanie planu działania; przypomina, że należy przestrzegać zasad programów przyjętych w WRF i wysokości przeznaczonych na nie środków finansowych;***

Poprawka 15
Projekt rezolucji
Ustęp 17 a (nowy)

Projekt rezolucji

17a. zaznacza, że Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) musi być nadal podstawowym czynnikiem utrwalania wymiaru społecznego Unii oraz głównym instrumentem wspierania państw członkowskich, osób i regionów, które dążą do osiągnięcia wysokiego poziomu zatrudnienia, czemu muszą towarzyszyć odpowiednie wynagrodzenia, godne warunki pracy, zdrowe środowisko pracy i zabezpieczenie społeczne, aby budować sprawiedliwą ochronę socjalną oraz zapewnić wykwalifikowaną,

Poprawka

konkurencyjną i odporną siłę roboczą gotową do przejścia na zieloną i cyfrową gospodarkę oraz na przyszły świat pracy, a także integracyjne i spójne społeczeństwa dążące do likwidacji ubóstwa i realizacji zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych; oczekuje, że EFS+ przyczyni się do wdrożenia planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych i odpowiednich zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru, aby zapewnić równe szanse, równy dostęp do rynku pracy, sprawiedliwe i wysokiej jakości warunki pracy, ochronę socjalną i włączenie społeczne; zauważa, że EFS+ przyjęto przed obecną sytuacją kryzysową, która obecnie wymaga wyższych niż pierwotnie planowane inwestycji publicznych i społecznych, w związku z czym zachodzi ryzyko, że obecne programowanie finansowe nie zaspokoi istniejących potrzeb; w związku z tym wzywa do wzmocnienia EFS+ przy znacznym zwiększeniu wsparcia publicznego dla istniejących instrumentów skierowanych do najuboższych w naszym społeczeństwie, w szczególności działań skierowanych do osób najbardziej potrzebujących (zwłaszcza Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym) i uzupełnionych o społeczny instrument ratunkowy ze zwiększonym wsparciem publicznym dla istniejących instrumentów przeznaczonych dla najuboższych w naszym społeczeństwie;

Poprawka 16
Projekt rezolucji
Ustęp 17 b (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

17b. zwraca uwagę na sytuację demograficzną w UE, w szczególności jej starzejące się społeczeństwo, jako zjawisko demograficzne związane z wyższym

średnim trwaniem życia oraz spadkiem współczynników płodności i umieralności; z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w dziedzinie opieki oraz apeluje o jej wsparcie w WRF; zwraca uwagę na konieczność inwestowania w infrastrukturę społeczną, aby reagować na to wyzwanie demograficzne; podkreśla, że skutki zmiany demograficznej nie pociągnęły za sobą reakcji politycznych;

Poprawka 17
Projekt rezolucji
Ustęp 19

Projekt rezolucji

19. wyraża ubolewanie, że wbrew stanowisku Parlamentu postanowiono, iż koszty zaciągania pożyczek w ramach EURI i spłaty zadłużenia zostaną uwzględnione jako linia budżetowa w dziale 2b obok sztandarowych programów, takich jak Erasmus+, Program UE dla zdrowia oraz program „Obywatele, równość, prawa i wartości”; podkreśla, że koszty odsetek i spłata zadłużenia zależą od rozwoju sytuacji na rynku, nie są wydatkami uznaniowymi, nie odpowiadają logice limitów wydatków i nigdy nie powinny konkurować z programami w ramach tego samego pułapu; przypomina, że każde uruchomienie instrumentu na rzecz wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii zależy również od dostępności nieprzydzielonego marginesu w ramach pułapu tego działu; podkreśla w związku z tym, że status quo wiąże się ze znacznym ryzykiem dla wydatków w ramach programów, i nalega, aby pozycja dotycząca spłaty została usunięta z działu 2b i uwzględniona powyżej pułapów WRF;

Poprawka

19. wyraża ubolewanie, że wbrew stanowisku Parlamentu postanowiono, iż koszty zaciągania pożyczek w ramach EURI i spłaty zadłużenia zostaną uwzględnione jako linia budżetowa w dziale 2b obok sztandarowych programów, takich jak Erasmus+, Program UE dla zdrowia oraz program „Obywatele, równość, prawa i wartości”; podkreśla, że koszty odsetek i spłata zadłużenia zależą od rozwoju sytuacji na rynku, nie są wydatkami uznaniowymi, nie odpowiadają logice limitów wydatków i nigdy nie powinny konkurować z programami w ramach tego samego pułapu; przypomina, że każde uruchomienie instrumentu na rzecz wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii zależy również od dostępności nieprzydzielonego marginesu w ramach pułapu tego działu; podkreśla w związku z tym, że status quo wiąże się ze znacznym ryzykiem dla wydatków w ramach programów, i nalega, aby pozycja dotycząca spłaty została usunięta z działu 2b i uwzględniona powyżej pułapów WRF; ***podkreśla znaczenie Europejskiego Roku Umiejętności 2023, w tym konkretnych działań i strategii politycznych wspieranych odpowiednim finansowaniem z WRF, aby dalej rozwijać***

środki na rzecz zatrudnienia i przedsiębiorczości;

Poprawka 18
Projekt rezolucji
Ustęp 19 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

19a. *podkreśla, że ze względu na fakt, iż pandemia COVID-19 i wojna przeciwko Ukrainie nadal powodują niepewność, należy kontynuować finansowanie odbudowy oraz reagować na wyzwania społeczne i związane z zatrudnieniem wynikające z pandemii, a także wspierać pracowników i przedsiębiorstwa w przechodzeniu w kierunku gospodarki w większym stopniu opartej na solidarności, bardziej ekologicznej i neutralnej dla klimatu;*

Poprawka 19
Projekt rezolucji
Ustęp 19 b (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

19b. *podkreśla ponadto, że EFS+ musi zapewnić adekwatne wsparcie na budowanie zdolności unijnych partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym w formie szkoleń, tworzenia sieci kontaktów i wzmacniania dialogu społecznego, jak również na działania podejmowane wspólnie przez partnerów społecznych;*

Poprawka 20
Projekt rezolucji
Ustęp 19 c (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

19c. *wyraża zaniepokojenie faktem, że*

plące maleją, a plące realne spadają obecnie po szeregu nadzwyczajnych skoków cen energii; uważa, że zachodzi pilna potrzeba podniesienia płac, aby podtrzymać popyt wewnętrzny i wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, a także ograniczyć skutki podwójnego kryzysu odczuwane przez pracowników i gospodarstwa domowe, jak również, że konieczne są dodatkowe działania, aby pomóc partnerom społecznym w realizacji podwyżek płac przez trójstronne ramy budowania zdolności w oczekiwaniu na szybkie wdrożenie dyrektywy w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych i jej oczekiwane pozytywne skutki;

Poprawka 21
Projekt rezolucji
Ustęp 19 d (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

19d. przypomina, że młodzi ludzie szczególnie odczuli skutki kryzysu związanego z COVID-19 w obszarze zatrudnienia, edukacji, szkoleń i dobrostanu psychicznego; wyraża zaniepokojenie, że skutki gospodarcze obecnego kryzysu wynikającego z rosyjskiej napaści na Ukrainę sprawią, że o wiele więcej osób młodych w Europie może pozostać bez pracy, co pociągnie za sobą długotrwałe konsekwencje społeczno-gospodarcze; podkreśla w związku z tym, że w zmienionych WRF należy uznać za priorytet wsparcie dla młodzieży, środki walki z bezrobociem młodzieży i wzmocnienie istniejących inicjatyw, np. gwarancji dla młodzieży;

Poprawka 22
Projekt rezolucji
Ustęp 19 e (nowy)

19e. przypomina, że agencje Unii odgrywają ważną rolę w dostarczaniu instytucjom i państwom członkowskim specjalistycznej wiedzy, zwłaszcza w zakresie zatrudnienia i kwestii społecznych, oraz że należy im zagwarantować dostęp do zasobów, w tym zasobów kadrowych, aby mogły wypełniać swoje ewoluujące zadania;

Poprawka 23
Projekt rezolucji
Ustęp 20

Projekt rezolucji

20. ponownie wyraża swoje stanowisko, zgodnie z którym Społeczny Fundusz Klimatyczny musi zostać w pełni włączony do budżetu UE i WRF, bez negatywnego wpływu na inne programy i fundusze w ramach tego działu, a to z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i realizacji Zielonego Ładu; apeluje o odpowiednie dostosowanie pułapu działu 3;

Poprawka

20. **podkreśla, że należy w pełni wdrożyć mechanizm sprawiedliwej transformacji i szybko przyjąć Społeczny Fundusz Klimatyczny, aby skoncentrować się na dobrostanie społecznym i potrzebach jednostek;** ponownie wyraża swoje stanowisko, zgodnie z którym Społeczny Fundusz Klimatyczny musi zostać w pełni włączony do budżetu UE i WRF, bez negatywnego wpływu na inne programy i fundusze w ramach tego działu, a to z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i realizacji Zielonego Ładu; apeluje o odpowiednie dostosowanie pułapu działu 3;

Poprawka 24
Projekt rezolucji
Ustęp 20 a (nowy)

Projekt rezolucji

20a. z zadowoleniem przyjmuje ambitne zamierzenie Unii, jakim jest zintensyfikowanie działań na rzecz walki z niezwykle niepokojącym poziomem ubóstwa wśród dzieci oraz przyczynienie

Poprawka

się do eliminacji ubóstwa wśród dzieci przy pomocy wprowadzonej niedawno europejskiej gwarancji dla dzieci; ostrzega jednak, że obecne kryzysy zaostrzyły i jeszcze bardziej zaostrzą aktualnie pogarszającą się sytuację dzieci dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i będą miały długotrwałe konsekwencje; przypomina swój apel o pilne zwiększenie finansowania europejskiej gwarancji dla dzieci o specjalny budżet w wysokości co najmniej 20 mld EUR na lata 2021–2027 i nalega na uwzględnienie tej kwestii w ramach rewizji WRF i we wzmocnionym EFS+; ponadto apeluje do Komisji o udostępnienie – a do państw członkowskich o pełne wykorzystanie – wszystkich dostępnych zasobów, w tym EFS+, REACT-EU i RRF, aby skutecznie wdrażać gwarancję dla dzieci;

Poprawka 25
Projekt rezolucji
Ustęp 28

Projekt rezolucji

28. podkreśla, że tymczasowa i krótkoterminowa elastyczność wprowadzona do funduszy polityki spójności za sprawą szeregu propozycji działań polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) **pomogła** państwom członkowskim uporać się szybko ze skutkami wojny przeciwko Ukrainie, zgodnie z modelem inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa, CRII i CRII+, która umożliwiła działania UE na początku pandemii COVID-19;

Poprawka

28. podkreśla, że tymczasowa i krótkoterminowa elastyczność wprowadzona do funduszy polityki spójności za sprawą szeregu propozycji działań polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) **zapewniła pomoc** państwom członkowskim, **aby** uporać się szybko ze skutkami wojny przeciwko Ukrainie, **jednak pomoc ta jest nadal niewystarczająca w świetle skali potrzeb w niektórych państwach członkowskich**, zgodnie z modelem inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa, CRII i CRII+, która umożliwiła działania UE na początku pandemii COVID-19;

Poprawka 26
Projekt rezolucji
Ustęp 28 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

28a. apeluje o tymczasowy europejski pakiet na rzecz odporności społecznej, pozwalający koordynować zestaw działań i środków służących wzmocnieniu systemów opieki społecznej i ochrony socjalnej w UE; podkreśla, że SURE okazał się skuteczny w walce z bezrobociem spowodowanym pandemią COVID-19; uważa, że konieczne są dodatkowe wysiłki, aby zapobiec bezrobociu i niepełnemu zatrudnieniu wynikającym z wojny, oraz wzywa do kontynuacji i refinansowania SURE, aby wspierać mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i pracowników, którzy zostaliby tymczasowo zwolnieni, dopóki społeczno-gospodarcze skutki wojny nie przestaną wywierać negatywnego wpływu na rynek pracy;

Poprawka 27
Projekt rezolucji
Ustęp 29

Projekt rezolucji

Poprawka

29. podkreśla, że chociaż środki reagowania kryzysowego są konieczne i użyteczne, polityka spójności nie jest narzędziem reagowania kryzysowego; wyraża zaniepokojenie, że polityka spójności jest w coraz większym stopniu wykorzystywana do wzmocniania innych obszarów polityki i uzupełniania braków w elastyczności budżetowej lub mechanizmach reagowania kryzysowego w WRF; podkreśla, że polityka spójności jest jednym z priorytetów Unii, ma długoterminowe cele inwestycyjne powiązane z programem strategicznym UE, w szczególności Europejskim Zielonym Ładem i agendą cyfrową, i nie

29. podkreśla, że chociaż środki reagowania kryzysowego są konieczne i użyteczne, polityka spójności nie jest narzędziem reagowania kryzysowego; **uważa jednak, że zasadnicze znaczenie ma wspieranie rozwoju regionalnego, zrównoważonego wzrostu oraz jakości życia i zatrudnienia;** wyraża zaniepokojenie, że polityka spójności jest w coraz większym stopniu wykorzystywana do wzmocniania innych obszarów polityki i uzupełniania braków w elastyczności budżetowej lub mechanizmach reagowania kryzysowego w WRF; podkreśla, że polityka spójności jest jednym z priorytetów Unii, ma

powinna być wykorzystywana do uzupełniania środków przeznaczonych na inne obszary polityki; **wzywa w związku z tym do utrzymania w budżecie poziomu finansowania spójności;**

długoterminowe cele inwestycyjne powiązane z programem strategicznym UE, w szczególności Europejskim Zielonym Ładem i agendą cyfrową, i nie powinna być wykorzystywana do uzupełniania środków przeznaczonych na inne obszary polityki; **apeluje zatem o dostosowanie poziomów finansowania w świetle gwałtownego wzrostu cen energii, który stawia gospodarstwa domowe o niskich dochodach w trudnej sytuacji, w celu inwestowania w efektywność energetyczną budynków mieszkalnych o najgorszej charakterystyce energetycznej, aby umożliwić szybką, wydajną i długoterminową reakcję na kryzys;**

Poprawka 28
Projekt rezolucji
Ustęp 29 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

29a. nalega, aby utrzymano i refinansowano wszystkie krajowe i unijne środki nadzwyczajne, w szczególności związane z ochroną zatrudnienia i rekompensatą dochodu, dopóki konsekwencje społeczno-ekonomiczne wojny nie przestaną wywierać negatywnego wpływu na rynek pracy;

Poprawka 29
Projekt rezolucji
Ustęp 29 b (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

29b. w związku z tym apeluje o tymczasowy europejski pakiet odporności społecznej pozwalający koordynować zestaw działań i środków służących poprawie dobrobytu społecznego i wzmocnieniu systemów ochrony socjalnej w UE, a także o utworzenie nowego unijnego funduszu na społeczne sytuacje

wyjątkowe (społeczny instrument ratunkowy) mającego zastosowanie w różnego rodzaju sytuacjach kryzysowych, które stają się coraz bardziej wieloaspektowe, hybrydowe i złożone;

Poprawka 30
Projekt rezolucji
Ustęp 30

Projekt rezolucji

30. przypomina, że instrumenty szczególne nie mieszczą się w pułapach WRF, co zapewnia pewną elastyczność i możliwość reagowania na kryzysy, i są uruchamiane jedynie w przypadku decyzji organu władzy budżetowej; zwraca uwagę na szerokie wykorzystanie instrumentów szczególnych w pierwszych dwóch latach obowiązywania WRF;

Poprawka

30. przypomina, że instrumenty szczególne nie mieszczą się w pułapach WRF, co zapewnia pewną elastyczność i możliwość reagowania na kryzysy, i są uruchamiane jedynie w przypadku decyzji organu władzy budżetowej; zwraca uwagę na szerokie wykorzystanie instrumentów szczególnych w pierwszych dwóch latach obowiązywania WRF; ***nalega, aby reagować na wszystkie istniejące niedociągnięcia środków nadzwyczajnych i aby znaleźć odpowiednie rozwiązania, szczególnie pod względem adekwatności i powszechności zasięgu i dostępu;***

Poprawka 31
Projekt rezolucji
Ustęp 35

Projekt rezolucji

35. podkreśla, że oprócz wzmocnienia istniejących instrumentów szczególnych konieczne jest ustanowienie stałego mechanizmu zdolności fiskalnej i wspólnego instrumentu kryzysowego jako dodatkowego instrumentu specjalnego poza pułapami WRF, tak aby budżet UE mógł lepiej się dostosowywać i szybko reagować na kryzysy oraz ich skutki społeczne i gospodarcze;

Poprawka

35. podkreśla, że oprócz wzmocnienia istniejących instrumentów szczególnych konieczne jest ustanowienie stałego mechanizmu zdolności fiskalnej i wspólnego instrumentu kryzysowego jako dodatkowego instrumentu specjalnego poza pułapami WRF, tak aby budżet UE mógł lepiej się dostosowywać i szybko reagować na kryzysy oraz ich skutki społeczne i gospodarcze, ***tym samym łagodząc ewentualne wstrząsy na rynku pracy UE i wpływ na warunki życia, w szczególności osób najsłabszych oraz***

małych i średnich przedsiębiorstw;

Poprawka 32
Projekt rezolucji
Ustęp 36 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

36a. uznaje, że EFS+ i RRF muszą przyczynić się do wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych przez praktyczne stosowanie jego zasad i włączenie celów społecznych do głównego nurtu wszystkich odnośnych przepisów, strategii politycznych i planów wykonawczych związanych z NextGenerationEU; podkreśla, że należy przeznaczyć adekwatne zasoby na aktualizację i wdrażanie planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych przyjętego w Porto i na osiągnięcie głównych celów z Porto, że RRF powinien stać się rozwiązaniem stałym i że co najmniej 30 % jego środków należy przeznaczyć na inwestycje społeczne wzmacniające systemy opieki społecznej oraz inwestycje w ubezpieczenia społeczne, dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji, przystępnych cenowo mieszkań, zatrudnienia, sprawiedliwości oraz usług społecznych dla słabszych grup społecznych; w związku z tym apeluje do Komisji o zapewnienie odpowiednich zasobów kadrowych, by wesprzeć realizację tego zadania; uważa, że cele z Porto w zakresie ubóstwa powinny być bardziej szczegółowo określone we wszystkich krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności oraz na szczeblu UE za pomocą planu działania i silnej strategii zwalczania ubóstwa wspieranej znacznymi inwestycjami uwzględniającymi wszystkie aspekty ubóstwa, w tym ubóstwo pracujących;

Poprawka 33
Projekt rezolucji
Ustęp 36 b (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

36b. uważa, że reagowanie na luki socjalne w budżecie unijnym i budżetach krajowych przez inwestycje społeczne w najważniejsze obszary polityki, aby poprawić warunki życia i pracy osób dotkniętych wysoką inflacją, wojną przeciwko Ukrainie, kryzysem zdrowotnym lub coraz szybszą transformacją ekologiczną i cyfrową, powinno być centralnym elementem strategii odbudowy UE; w związku z tym uważa, że należy odpowiednio podejść do wykrywania ryzyka społecznego i różnych skutków w dziedzinie zatrudnienia oraz długotrwałego bezrobocia w poszczególnych branżach; apeluje zatem do Komisji o przedstawienie wydatków na cele zrównoważonego rozwoju oraz metodykę monitorowania wydatków socjalnych w budżecie Unii w oparciu o zasady Europejskiego filaru praw socjalnych i tablicę wskaźników społecznych, a także wskaźniki dobrostanu pozwalające mierzyć ogólny wpływ różnych funduszy, instrumentów i rozwiązań finansowanych w ramach WRF;

Poprawka 34
Projekt rezolucji
Ustęp 37 a (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

37a. podkreśla, że ogólny budżet UE w obecnych WRF nie jest dostatecznie duży, by można było zrealizować ambitną zieloną i cyfrową transformację oraz zapewnić adekwatne zasoby na spójność, konwergencję społeczną i wsparcie europejskiego modelu społecznego; nalega, aby w rewizji WRF oraz w WRF

na okres po 2027 r. wzmocnić priorytety społeczne i inwestycje społeczne, aby zapewnić silny i ambitny wymiar socjalny oraz wzmocnić EFS+ i systemy ochrony socjalnej, sprzyjając pełnej realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych oraz Agendy 2030 ONZ;

Poprawka 35
Projekt rezolucji
Ustęp 37 b (nowy)

Projekt rezolucji

Poprawka

37b. apeluje o większe zaangażowanie partnerów społecznych i wzmocnienie zasady partnerstwa przy kształtowaniu, wdrażaniu WRF i zarządzaniu nimi, przy kształtowaniu i wdrażaniu wszystkich odpowiednich priorytetów w zakresie finansowania oraz przy monitorowaniu wyników, w szczególności pod względem ochrony zatrudnienia, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, sprawiedliwej transformacji oraz ochrony praw pracowników i praw socjalnych;

Poprawka 36
Projekt rezolucji
Ustęp 42

Projekt rezolucji

Poprawka

42. wzywa ponadto Komisję do rozpoczęcia długoterminowych rozważań nad budżetem UE po 2027 r. w obliczu zmieniających się potrzeb w zakresie wydatków i w oparciu o prace Konferencji w sprawie przyszłości Europy w odniesieniu do zasobów własnych i budżetu; nalega, aby instrument, który zastąpi obecne WRF, był przygotowany do pełnego i elastycznego radzenia sobie z szeregiem priorytetów politycznych i potrzeb wydatkowych oraz do zapewnienia odporności w przypadku kryzysów;

42. wzywa ponadto Komisję do rozpoczęcia długoterminowych rozważań nad budżetem UE po 2027 r. w obliczu zmieniających się potrzeb w zakresie wydatków *oraz do międzyinstytucjonalnego zobowiązania do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych oraz przyjęcia planu działania, w którym określono między innymi unijny cel ograniczenia liczby osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym o co najmniej 15 mln do 2030 r.*, i w oparciu o prace Konferencji w sprawie przyszłości

Europy w odniesieniu do zasobów własnych i budżetu; nalega, aby instrument, który zastąpi obecne WRF, był przygotowany do pełnego i elastycznego radzenia sobie z szeregiem priorytetów politycznych i potrzeb wydatkowych oraz do zapewnienia odporności w przypadku kryzysów;

04.10.2022

**PISMO KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA
PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI**

Johan Van Overtveldt
Przewodniczący
Komisja Budżetowa
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027:
gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Szanowny Panie Przewodniczący!

Szanowny Panie Van Overtveldt!

Koordynatorzy Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) postanowili 13 czerwca 2022 r., że komisja ENVI wyda opinię w sprawie *ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))* w formie pisma. W związku z tym jako przewodniczący komisji ENVI i sprawozdawca komisji opiniodawczej pragnę przekazać Panu wkład komisji ENVI w formie ustępów rezolucji, które zostały przyjęte przez komisję ENVI na posiedzeniu¹ 3 października 2022 r. i o których uwzględnienie zwracam się do Pańskiej komisji:

- podkreśla, że w ramach szerszego przeglądu WRF na lata 2021–2027 należy utrzymać zawarte w nich zobowiązanie do osiągnięcia sprawiedliwej, odpornej, zrównoważonej i sprawiedliwej społecznie odbudowy dla wszystkich dzięki budżetowi Unii na lata 2024–2027, który zamknie, a następnie wdroży zmienione ramy na potrzeby unijnych celów w zakresie klimatu, energii i środowiska do 2030 r. z myślą o uczynieniu UE neutralną dla klimatu najpóźniej do 2050 r., a także będzie się opierać na zasadzie „nie czyn poważnych szkód” w rozumieniu art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki;

---

¹ W trakcie głosowania końcowego obecni byli: Abir Al-Sahlani, Mathilde Androuët, Attila Ara-Kovács, Bartosz Arłukowicz, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Aurélie Beigneux, Hildegard Bentele, Sergio Berlato, Monika Beňová, Michael Bloss, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Delara Burkhardt, Pascal Canfin, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Asger Christensen, Nathalie Colin-Oesterlé, Anna Deparnay-Grunenberg, Estrella Durá Ferrandis, Matthias Ecke, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Helène Fritzson, Malte Gallée, Andreas Glück, Catherine Griset, Anja Hazekamp, Krzysztof Hetman, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Radan Kanev, Ondřej Knotek, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, César Luena, Javi López, Marian-Jean Marinescu, Liudas Mažylis, Marina Measure, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O'Sullivan, João Pimenta Lopes, Jessica Polfjärd, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Silvia Sardone, Christel Schaldemose, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Maria Spyraiki, Eugen Tomac, Nils Torvalds, Véronique Trillet-Lenoir, Edina Tóth, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Sarah Wiener, Michal Wiezik, Tiemo Wölken i Anna Zalewska.

- przypomina o potrzebie przeznaczenia w budżecie Unii wystarczających zasobów ludzkich i finansowych na wdrożenie strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, strategii „Od pola do stołu”, planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, strategii w zakresie chemikaliów na rzecz równoważoności, planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, strategii farmaceutycznej i europejskiego planu walki z rakiem; w związku z tym wzywa do zwiększenia wsparcia budżetowego na rzecz programu LIFE, programu działań UE w dziedzinie zdrowia, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji oraz z myślą o wszystkich innych programach, których celem jest wspieranie i ochrona przyrody oraz upodmiotowienie obywateli należących do wrażliwych grup społecznych; podkreśla potrzebę skuteczniejszego wykorzystywania istniejących funduszy; ponadto wzywa Komisję do uwzględnienia w przeglądzie WRF szczerego zobowiązania do zwiększenia w szczególności poziomu zatrudnienia w DG ds. Środowiska i DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu, co musi odpowiadać obciążeniu pracą wynikającemu z programu Europejskiego Zielonego Ładu;
- podkreśla potrzebę ciągłych prac na rzecz osiągnięcia celów w zakresie uwzględniania kwestii klimatu i różnorodności biologicznej² określonych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z 16 grudnia 2020 r. („porozumienie międzyinstytucjonalne”³) i zwraca się o wzmożenie wysiłków w budżecie Unii na lata 2024–2027, aby osiągnąć odpowiednie poziomy wydatków; przypomina o celach w zakresie wydatków związanych z różnorodnością biologiczną na poziomie 7,5% od 2024 r. i 10% od 2026 r. w wieloletnich ramach finansowych; podkreśla, że należy dołożyć wszelkich starań, aby jak najszybciej wydatki związane z różnorodnością biologiczną osiągnęły 10%; podkreśla, że luka w finansowaniu różnorodności biologicznej w latach 2021–2030 wynosi ok. 18,69 mld EUR rocznie⁴ i należy ją jak najszybciej zamknąć; przypomina, że w swoim stanowisku z 5 września 2019 r. komisja ENVI dąży do ustalenia celu 40% w zakresie uwzględniania kwestii klimatu w WRF na lata 2021–2027; przypomina, że 37% wydatków na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/241 ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności powinno przyczynić się do realizacji celów klimatycznych; podkreśla potrzebę zapewnienia wystarczających środków finansowych na wdrożenie ustawy o odbudowie zasobów przyrodniczych po jej przyjęciu;
- podkreśla potrzebę znacznej poprawy i zaostżenia metodyki uwzględniania kwestii klimatu i różnorodności biologicznej w WRF na lata 2021–2027, aby uniknąć pseudoekologicznego marketingu i zapewnić rzeczywistą dodatkowość klimatyczną i różnorodności biologicznej zasobów przeznaczonych na odpowiednie minimalne cele w zakresie wydatków, zgodnie z konkretnymi propozycjami Europejskiego Trybunału

² 30% wydatków Unii ma przyczynić się do realizacji celów klimatycznych, a roczny poziom wydatków na różnorodność biologiczną ma wynieść co najmniej 7,5% w 2024 r. i wzrosnąć do 10% w latach 2026–2027.

³ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.LI.2020.433.01.0028.01.ENG>).

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/793eb6ec-dbd6-11ec-a534-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-258471562> (s. 14).

Obrachunkowego⁵ i Parlamentu Europejskiego⁶;

- przypomina Komisji o jej zobowiązaniu i obowiązku wynikającym z porozumienia międzyinstytucjonalnego w kwestii podsumowania postępów w działaniach na rzecz uwzględniania kwestii klimatu w połowie okresu oraz zbadania, czy cele zostały osiągnięte lub czy można założyć, że niedługo zostaną osiągnięte; zwraca się do Komisji, aby w przypadku nieosiągnięcia tych celów przedstawiła odpowiednie wnioski zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 porozumienia międzyinstytucjonalnego; oczekuje, że Komisja opublikuje odpowiednią metodologię przed końcem 2022 r. po konsultacji z Parlamentem i zainteresowanymi stronami; ponadto wzywa Komisję do jak najszybszego opracowania i uzupełnienia podobnej metodyki monitorowania wydatków na różnorodność biologiczną;
- wzywa Komisję do włączenia art. 16 lit. d)–f) porozumienia międzyinstytucjonalnego do zmienionego rozporządzenia w sprawie WRF wraz ze szczegółowym załącznikiem zawierającym udział wydatków, które przyczynią się do osiągnięcia zarówno celów w zakresie różnorodności biologicznej, jak i klimatu w poszczególnych programach;
- wzywa Komisję, aby w ramach przeglądu zapewniła osiągnięcie celów związanych z wydatkami na uwzględnianie odpowiednich kwestii w latach 2026–2027, przyczyniającymi się do powstrzymania i odwrócenia tendencji spadkowej w zakresie różnorodności biologicznej; podkreśla potrzebę zapewnienia spójności między finansowaniem działań na rzecz klimatu i różnorodności biologicznej a poszanowaniem zasady „nie czyn poważnych szkód” w całym budżecie we wszystkich sześciu wymiarach;
- zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny i – w stosownych przypadkach – o przedstawienie wniosku ustawodawczego dotyczącego włączenia funduszu inwestycji klimatycznych i funduszu modernizacyjnego do budżetu Unii, który mógłby zostać przedłożony w kontekście wniosków dotyczących kolejnych WRF w celu osiągnięcia większej spójności i skuteczności w zarządzaniu unijnymi funduszami i zasobami oraz ich wykorzystaniu;
- przypomina, że linia budżetowa obejmująca koszty odzyskiwania należności (linia NGEU), którą można by wykorzystać do refinansowania kosztów odsetek i ewentualnych spłat długów, znajduje się w tym samym dziale co inne programy wydatków, takie jak program działań UE w dziedzinie zdrowia (EU4Health); przypomina swoje jednoznaczne stanowisko, o którym mowa w negocjacjach w sprawie WRF na lata 2021-2027, że koszty odsetek i zwroty NGUE powinny być liczone poza pułapami WRF⁷;
- przypomina, że część dochodów uzyskanych w wyniku włączenia budownictwa i transportu drogowego do zakresu dyrektywy 2003/87/WE należy wykorzystać jako zasoby własne do finansowania budżetu Unii jako dochody ogólne, zgodnie z prawnie wiążącym porozumieniem międzyinstytucjonalnym, w którym ustanowiono harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych, dających budżetowi Unii środki zapewniające wkład w przeciwdziałanie skutkom społecznym wynikającym z tego włączenia, aby transformacja była sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu

⁵ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR22_09/SR_Climate-mainstreaming_EN.pdf

⁶ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/732007/IPOL_STU\(2022\)732007_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/732007/IPOL_STU(2022)732007_EN.pdf)

⁷ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0432_EN.html

społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony samemu sobie.

- przypomina, że dodatkowe przydziały należy udostępnić z zastrzeżeniem specjalnego dostosowania technicznego opartego na wahaniach cen emisji dwutlenku węgla, o których mowa w art. 4b [rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093⁸ ze zmianami] w celu dopilnowania, aby dostępne środki na Społeczny Fundusz Klimatyczny w budżecie UE mogły wzrosnąć zgodnie z opłatą za emisję gazów cieplarnianych; przypomina, że stosowanie i przedłużenie tego specjalnego dostosowania technicznego opartego na zmianach opłaty za emisję gazów cieplarnianych rozważa się w kontekście negocjacji w sprawie obowiązujących WRF;
- przypomina o znaczeniu należytego uwzględnienia wniosków wyciągniętych z pandemii COVID-19 w odniesieniu do zdrowia publicznego oraz przystępnych cenowo i dostępnych usług zdrowotnych i opiekuńczych; w związku z tym ponownie wzywa do zwiększenia poziomu wsparcia dla Europejskiej Unii Zdrowotnej w uzupełnieniu programu działań UE w dziedzinie zdrowia, w szczególności z uwagi na rozszerzony mandat Europejskiej Agencji Leków (EMA) i Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), a zwłaszcza fakt, że znaczną część środków przeznaczonych na EU4Health przekazano już na potrzeby Europejskiego Urzędu ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia (HERA); podkreśla, że pojawiające się nowe warianty SARS-CoV-2 stanowią wyzwanie dla zdrowia publicznego w Unii, w związku z czym należy przeznaczyć wystarczające zasoby na zapobieganie, gotowość i ochronę; podkreśla znaczenie długoterminowej, spójnej i skoordynowanej strategii z myślą o nowych pandemiach, w tym wariantach SARS-CoV-2 budzących obawy, obejmującej zarówno medyczne, jak i niemedyczne środki przeciwdziałania; podkreśla, że należy przeznaczyć wystarczające środki na zwiększenie inwestycji w badania i rozwój w dziedzinie zdrowia;
- z zadowoleniem przyjmuje koncentrację na wstępie środków przeznaczonych na Unijny Mechanizm Ochrony Ludności; podkreśla jednak, że należy przydzielić odpowiednie finansowanie w latach 2024–2027, aby Unia mogła wspólnie i skutecznie reagować na sytuacje nadzwyczajne, takie jak pandemie, pożary, powodzie i inne nieprzewidziane zdarzenia i okoliczności;
- apeluje o dodatkową zdolność reagowania kryzysowego w kontekście finansowania działań związanych ze zmianą klimatu na całym świecie i przystosowywania się do zmiany klimatu w UE, aby zwiększyć kwotę dostępną na specjalny instrument rezerwy na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR), który ma na celu lepszą pomoc w radzeniu sobie z sytuacjami nadzwyczajnymi spowodowanymi poważnymi klęskami żywiołowymi lub kryzysami w dziedzinie zdrowia publicznego w państwach członkowskich i krajach przystępujących; przypomina o rosnącej potrzebie radzenia sobie z sytuacjami nadzwyczajnymi i kryzysami związanymi z klęskami żywiołowymi i ekstremalnymi warunkami pogodowymi w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym, czyli w UE i poza nią, oraz o związanych z tym kosztach; podkreśla potrzebę wprowadzenia niezbędnych środków dostosowawczych na rzecz klimatu, które zmniejszyłyby również koszty i poprawiły rozliczalność wydatków publicznych z punktu widzenia naszych obywateli; przypomina, że podczas rewizji WRF wielkość środków SEAR zmniejszono o połowę; przypomina, że marginesy pozostawione w

---

⁸ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11).

budżecie UE na 2023 r. są puste; wzywa Komisję do zmniejszenia presji na SEAR i dział 6 za pomocą pilnego wniosku o zwiększenie pułapu i wzmocnienie tego szczególnego instrumentu w WRF;

- podkreśla, że w okresie 2024–2027 obecnych WRF Unia powinna zapewnić większe wsparcie finansowe na rzecz międzynarodowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu oraz odpowiednich programów geograficznych i programu tematycznego „Globalne wyzwania w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej”⁹, w szczególności poprzez zadbanie o to, aby ustalane co roku dodatkowe środki, które powinny odpowiadać co najmniej poziomowi dochodów wygenerowanych ze sprzedaży certyfikatów CBAM, umożliwiały niezbędne dostosowania w środkach budżetowych tego instrumentu w ramach rocznej procedury budżetowej Unii do 2027 r., a następnie zostały uwzględnione w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;
- stoi niezachwianie na stanowisku, że aby należycie wypełniać swoje zadania, agencje Unii wchodzące w zakres kompetencji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (EEA¹⁰, ECHA¹¹, EMA, ECDC i EFSA¹²) muszą dysponować odpowiednimi środkami finansowymi i personelem; podkreśla, że brak odpowiedniego finansowania dla tych agencji oraz niestabilność ich przychodów może zagrozić m.in. realizacji Europejskiego Zielonego Ładu lub skutecznemu zarządzaniu zagrożeniami dla zdrowia publicznego;
- podkreśla znaczenie systemu zasobów własnych, który może przyczynić się do realizacji celów Unii w obszarze klimatu, ochrony zdrowia i środowiska; w związku z tym potwierdza swoje zdecydowane poparcie dla nowych zasobów własnych, a jednocześnie apeluje o znaczną część dochodów z systemu handlu uprawnieniami do emisji, o wkład związany z tworzywami sztucznymi i o mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂;
- podkreśla znaczenie usprawnienia systemu zasobów własnych, tak aby mógł on przyczynić się do realizacji celów Unii w obszarze klimatu, środowiska i zdrowia; w związku z tym potwierdza swoje zdecydowane poparcie dla nowych zasobów własnych przewidzianych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie planu działania na rzecz wprowadzenia nowych zasobów własnych UE oraz apeluje o znaczną część dochodów z systemu handlu uprawnieniami do emisji, o wkład związany z tworzywami sztucznymi i o mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂; apeluje o dodatkowe zasoby własne w przyszłości, które wykraczałyby poza plan działania uzgodniony w porozumieniu międzyinstytucjonalnym; przypomina, że w porozumieniu międzyinstytucjonalnym przewiduje się wprowadzenie koszyka nowych zasobów własnych do dnia 1 stycznia 2023 r.; podkreśla, że ekologiczne zasoby własne są sposobem dostosowania budżetu Unii do priorytetów politycznych Unii i mają zapewnić unijną wartość dodaną, przyczynić się do osiągnięcia celów związanych z

---

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

¹⁰ [Europejska Agencja Środowiska.](#)

¹¹ [Europejska Agencja Chemikaliów.](#)

¹² [Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.](#)

uwzględnianiem kwestii klimatu, spłatą zadłużenia w ramach NextGenerationEU oraz odpornością budżetu Unii w odniesieniu do jego funkcjonowania jako narzędzia inwestycji i gwarancji; wzywa do szybkiego przyjęcia pierwszego koszyka zasobów własnych i ambitnego drugiego wniosku obejmującego nowe ekologiczne zasoby własne, które będą w stanie wypełnić znaczną lukę w zakresie zielonych inwestycji we wszystkich państwach członkowskich UE, zwłaszcza po zakończeniu NGEU;

- podkreśla wpływ niedawnych gwałtownych wzrostów inflacji na ceny energii, żywności, produktów leczniczych i innych zasobów krytycznych; zwraca się do Komisji o rozważenie przeprowadzenia oceny wpływu tej sytuacji na WRF na lata 2024–2027; z zadowoleniem przyjmuje niedawny wniosek Komisji dotyczący mechanizmu kryzysowego w celu przekierowania nadzwyczajnych zysków uzyskanych podczas kryzysu energetycznego na łagodzenie powiązanych wyzwań, takich jak ubóstwo energetyczne.

Podobne pismo skierowałem do Jana OLBRYCHTA i Margaridy MARQUES, którzy są współsprawozdawcami w związku ze sprawozdaniem z własnej inicjatywy komisji BUDG.

Z wyrazami szacunku

Pascal CANFIN

14.10.2022

PISMO KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

Johan Van Overtveldt
Przewodniczący
Komisja Budżetowa
Bruksela

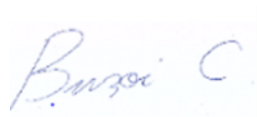
Przedmiot: Opinia w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027:
gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Szanowny Panie Przewodniczący!

W ramach procedury podanej w przedmiocie do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwrócono się o wydanie opinii na użytek komisji, której Pan przewodniczy. Na posiedzeniu 17 maja 2022 r. komisja podjęła decyzję o przedstawieniu tej opinii w formie pisma.

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii rozpatrzyła tę sprawę na posiedzeniu 13 października 2022 r. Na tym samym posiedzeniu postanowiła zwrócić się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w projekcie rezolucji przedstawionych poniżej wskazówek.

Z wyrazami szacunku

Cristian-Silviu Buşoi

WSKAZÓWKI

nalega, aby podczas rewizji WRF uwzględnić bezpośrednio i pośrednio wyzwania wynikające z rosyjskiej agresji na Ukrainę; apeluje o inwestycje wzmacniające otwartą strategiczną autonomię i obronę UE, ale także o zajęcie się wtórnymi skutkami, takimi jak rekordowo wysokie ceny energii; podkreśla w związku z tym potrzebę uruchomienia odpowiedniego i terminowego finansowania planu REPowerEU;

podkreśla, że przy rewizji WRF trzeba kierować się zasadą, zgodnie z którą na nowe inicjatywy należy przewidzieć nowe środki finansowe; ostrzega przed ryzykiem nadmiernego obciążania istniejących programów nowymi priorytetami politycznymi; wyraża zaniepokojenie wpływem wyższej niż oczekiwano inflacji na linie operacyjne kluczowych programów; nalega, aby przy wszelkiej rewizji WRF uwzględniać tendencje inflacyjne i gwarantować, że cele programów wchodzących w zakres kompetencji komisji ITRE nie zostaną zagrożone;

podkreśla, że trzeba we właściwym momencie uruchomić odpowiednie finansowanie dla wszystkich nowych wniosków ustawodawczych wspierających transformację energetyczną, ekologiczną i cyfrową; podkreśla, że dla inicjatyw takich jak europejski akt w sprawie czipów, nowy europejski Bauhaus i inicjatywa dotycząca bezpiecznej łączności należy przydzielić dodatkowy budżet lub przewidzieć zupełnie nowe linie budżetowe; przypomina, że inwestycje w odbudowę społeczno-gospodarczą po pandemii mają nadal kluczowe znaczenie, i wzywa do zwiększenia budżetu odpowiednich wspólnych przedsięwzięć, takich jak przedsięwzięcia zajmujące się czystym wodorem i kluczowymi technologiami cyfrowymi, zwłaszcza w odniesieniu do wsparcia dla sektorów najbardziej dotkniętych pandemią, a także działań przyczyniających się do neutralności klimatycznej; proponuje ustanowienie europejskiego programu stypendiów dla zagrożonych badaczy naukowych, biorąc pod uwagę trudny kontekst konfliktowy.

Energia

apeluje o nowe zasoby i nowy RRF w celu finansowania transformacji środowiskowej i energetycznej; przypomina, że według szacunków Komisji Europejskiej potrzeba 300 mld EUR na stopniowe wyeliminowanie zależności energetycznej do 2030 r., przy czym kwota ta nie uwzględnia dodatkowego finansowania potrzebnego w związku ze skutkami wojny w Ukrainie; przypomina, że wysoki poziom ambicji w obecnych wnioskach ustawodawczych (zwłaszcza cele dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii oraz nowy cel dotyczący produkcji biometanu) wymaga ogromnych inwestycji, szacowanych przez KE na 200 mld EUR rocznie, a państwa członkowskie same nie zapewnią tych środków; podkreśla, że trzeba dalej chronić wszystkich obywateli europejskich, a zwłaszcza gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, przed niestabilnymi i wysokimi cenami energii, a także wzmocnić inicjatywy w zakresie badań naukowych i innowacji, w tym inicjatywy oparte na naukach społecznych i behawioralnych; przypomina o puli środków finansowych potrzebnych na sfinansowanie nowych działań, takich jak „brakujące połączenia”, tj. projektów gazowych, które nie są projektami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania i które mają na celu likwidację istniejących wąskich gardeł; przypomina, że na te inwestycje nie można wykorzystać istniejących środków finansowych.

Europejski akt w sprawie czipów

przypomina, że w celu sfinansowania europejskiego aktu w sprawie czipów Komisja proponuje zmniejszenie o 450 mln EUR środków w grupach polityk 3 i 5 programu „Horyzont Europa”, aby zapewnić dodatkowe finansowanie grupy polityk 4; ponadto zmniejszy się o 400 mln EUR środki w grupie polityk 4 w celu zapewnienia dodatkowego finansowania programu „Cyfrowa Europa”; zdecydowanie odrzuca proponowane cięcia i nalega na alternatywne rozwiązania; podkreśla, że budżet niezbędny do wdrożenia europejskiego aktu w sprawie czipów należy dodać do linii budżetowych programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”.

Nowy europejski Bauhaus

przypomina, że aby osiągnąć cele inicjatywy nowego europejskiego Bauhausu, w ramach programu „Horyzont Europa” należy uruchomić misję Bauhausu dysponującą kwotą 500 mln EUR; podkreśla, że ponieważ jest to nowy priorytet, środki należy pozyskać w ramach nowego zwiększenia budżetu o 500 mln EUR w linii budżetowej „Horyzont Europa”.

Przestrzeń kosmiczna

z zadowoleniem przyjmuje nową inicjatywę na rzecz bezpiecznej łączności jako strategicznego atutu dla odporności UE i podkreśla rolę komponentu GOVSATCOM w strukturze tego nowego programu, ubolewa jednak nad sposobem, w jaki zapewnia się finansowanie tej inicjatywy; zwraca uwagę na fakt, że marginesy w komponencie unijnych programów kosmicznych znajdują się już pod presją ze względu na wojnę w Ukrainie i utratę wspieranych przez Rosję zdolności w zakresie wynoszenia; w kontekście śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 zwraca się o nowe odpowiednie zasoby na tę inicjatywę; w ramach inicjatywy na rzecz bezpiecznej łączności EUSPA jest zobowiązana do podjęcia dodatkowych działań; w związku z tym należy udostępnić odpowiednie zasoby ludzkie, administracyjne i finansowe;

ponawia apel o zwiększenie środków finansowych dla infrastruktury kosmicznej i technologii kosmicznych poprzez finansowanie unijne, w szczególności w ramach unijnego programu kosmicznego i programu „Horyzont Europa”; w związku z tym proponuje, w odniesieniu do obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF), uruchomienie niewykorzystanych środków z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz wzywa Komisję do zaplanowania programu zastępującego program kosmiczny w UE w WRF na lata 2028–2034, ze zwiększonym finansowaniem;

podkreśla, że unijne dane i usługi kosmiczne są kluczowym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie celów Unii, a zwłaszcza realizację Europejskiego Zielonego Ładu i transformacji cyfrowej oraz zwiększenie odporności i bezpieczeństwa UE; podkreśla strategiczną wartość dziedziny kosmicznej w zmieniającym się kontekście geopolitycznym oraz rolę przestrzeni kosmicznej we wspieraniu osiągania celów klimatycznych oraz zapewniania bezpieczeństwa i obrony, a także wzywa do podjęcia działań w celu wykorzystania synergii między sektorem kosmicznym a sektorem bezpieczeństwa i obrony; apeluje o instrumenty służące wzmocnieniu odporności unijnych aktywów kosmicznych, w tym poprzez skuteczny i autonomiczny dostęp do potencjału kosmicznego i zdolności UE w zakresie obserwacji i

śledzenia obiektów kosmicznych, a także wzmocnieniu odporności i niezależności unijnego łańcucha dostaw w przestrzeni kosmicznej, w tym surowców krytycznych.

Obrona

przypomina, że Parlament Europejski zawsze apelował o ambitne finansowanie odpowiadające celom wniosku Komisji z 2018 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Obronnego i zgadzał się z Komisją, że budżet w wysokości 11,5 mld EUR (w cenach stałych z 2018 r.) na lata 2021–2027 to konieczne minimum; przypomina z ubolewaniem, że państwa członkowskie zgodziły się przeznaczyć nieco ponad 7 mld EUR w cenach stałych z 2018 r. na Europejski Fundusz Obronny do końca 2027 r. i oczekiwały jednocześnie, że osiągnie on te same cele, które określono we wniosku Komisji z 2018 r.; zwraca uwagę, że na Europejski Fundusz Obronny przypada mniej niż 1 % całkowitego budżetu wieloletnich ram finansowych, co nie odpowiada ambicjom Unii, by sprostać jej obowiązkom w zakresie bezpieczeństwa, a tym bardziej w czasach, gdy jesteśmy świadkami powrotu wojny do Europy;

zauważa, że budżet przeznaczony na Europejski Fundusz Obronny jest wykorzystywany szybko, przy czym w ramach budżetu na zaproszenia do składania wniosków na 2022 r., wynoszącego 924 mln EUR, wykorzystano aż 255,5 mln EUR ze środków planowanych na 2023 r.; podkreśla, że jeżeli utrzyma się obecny wskaźnik korzystania z budżetu następnego roku, środki Europejskiego Funduszu Obronnego zostaną w pełni wyczerpane na długo przed końcem 2027 r., co sprawi, że Unia i jej przemysł obronny będą miały lukę w finansowaniu; wzywa do przydzielenia nowych środków w ramach rewizji WRF, aby łączna kwota na lata 2021–2027 wyniosła co najmniej 11,5 mld EUR (w cenach stałych z 2018 r.); przypomina w związku z tym o wykazanym w 2022 r. bezprecedensowym zainteresowaniu finansowaniem, a także o radykalnych zmianach w środowisku bezpieczeństwa, co wymaga od Unii opracowania bardziej synergicznego i mniej biurokratycznego wsparcia dla europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego w celu inwestowania w nasze zdolności obronne, ich modernizacji i zwiększenia; w związku z tym przypomina, że należy pilnie zająć się wszystkimi aspektami zdolności wojskowych na szczeblu UE, od prac badawczo-rozwojowych opartych na współpracy i wspólnych zamówień po wspólne podejście do konserwacji, szkoleń i bezpieczeństwa dostaw;

Wspólne przedsięwzięcia

Wspólne przedsięwzięcia powinny otrzymać większe środki budżetowe pochodzące z Unii dzięki dodatkowym wkładom pochodzącym z budżetu Unii zgodnie z art. 13 programu „Horyzont Europa”, art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF i art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

Zagrożeni badacze

Europa pilnie potrzebuje większego i lepiej skoordynowanego finansowania, aby wspierać zagrożonych badaczy naukowych. W tym celu w ramach programu „Horyzont Europa” należy ustanowić europejski program stypendiów dla zagrożonych badaczy, który rozpocznie się najpóźniej w 2025 r. Program ten powinien otrzymywać 60 mln EUR rocznie, co dałoby 180 mln EUR w ciągu ostatnich trzech lat programu „Horyzont Europa”. Program powinien

być finansowany z linii budżetowej 01 02 04 02 „Zreformowanie i usprawnienie europejskiego systemu badań naukowych i innowacji”. Aby przeznaczyć dodatkowe środki na tę linię budżetową, linię budżetową „Horyzont Europa” należy zwiększyć o 180 mln EUR.

InvestEU oraz segment dotyczący inwestycji społecznych i umiejętności (SISW)

zaleca dalsze wzmocnienie koordynacji między InvestEU a innymi programami, takimi jak „Horyzont Europa” i instrument „Łącząc Europę”, w celu wspierania innowacji i zrównoważoności oraz optymalizacji wykorzystania zasobów budżetowych;

nalega na zwiększenie finansowania segmentu dotyczącego inwestycji społecznych i umiejętności, który obejmuje zarówno popyt na umiejętności, jak i ich podaż, i jest skierowany do studentów i osób uczących się, MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, a także organizatorów szkoleń; przypomina o potrzebie szkoleń i podnoszenia kwalifikacji, aby osiągnąć cele Zielonego Ładu, zwłaszcza w odniesieniu do renowacji i dekarbonizacji europejskiego sektora budowlanego.

12.9.2022

PISMO KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

Johan Van Overtveldt
Przewodniczący
Komisja Budżetowa
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027:
gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Szanowny Panie Przewodniczący!

W ramach procedury podanej w przedmiocie zwrócono się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów o przedstawienie opinii. Na posiedzeniu w dniu 12 września 2022 r. komisja podjęła decyzję o przedstawieniu opinii w formie pisma.

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów omówiła przedmiotową kwestię na posiedzeniu w dniu 12 września 2022 r. Na tym samym posiedzeniu¹ komisja postanowiła zwrócić się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w projekcie rezolucji przedstawionych poniżej wskazówek.

Z wyrazami szacunku

Anna Cavazzini
Przewodnicząca

---

¹ W trakcie głosowania końcowego obecni byli:

Anna Cavazzini, (przewodnicząca), Andrus Ansip (wiceprzewodniczący), Maria Grapini (wiceprzewodnicząca), Krzysztof Hetman (wiceprzewodniczący), Marc Angel, Pablo Arias Echeverría, Alessandra Basso, Brando Benifei, Adam Bielan, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Marco Campomenosi, Deirdre Clune, David Cormand, Maria da Graça Carvalho, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Andrey Kovatchev, Moritz Körner, Jean-Lin Lacapelle, Morten Løkkegaard, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Anne-Sophie Pelletier, Miroslav Radačovský, René Repasi, Antonio Maria Rinaldi, Massimiliano Salini, Christel Schaldemose, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Marc Tarabella, Kim Van Sparrentak, Loránt Vincze, Marion Walsmann, Kosma Złotowski, Carlos Zorrinho i Marco Zullo.

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) „Unia powinna pozyskiwać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk”;
  - B. mając na uwadze, że ze względu na kryzysy, takie jak pandemia i wojna Rosji przeciwko Ukrainie, które nastąpiły w trakcie przyjmowania lub po przyjęciu obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF), ramy te nie są już w pełni przydatnym instrumentem w obliczu poważnych skutków gospodarczych i społecznych, zwłaszcza w świetle rosnących cen żywności i energii oraz ich wpływu na konsumentów;
  - C. mając na uwadze, że obecne kryzysy poważnie wpływają na funkcjonowanie jednolitego rynku i w związku z tym wskazują na potrzebę usunięcia pozostałych dyskryminujących, nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych barier oraz na pilną potrzebę skutecznego zwalczania nielegalnych treści i zagrożeń społecznych, takich jak dezinformacja w internecie, a także potrzebę pilnej i kompleksowej rewizji WRF, aby osiągnąć wymierne rezultaty z perspektywy obywateli i przedsiębiorstw;
  - D. mając na uwadze, że obywatele i przedsiębiorstwa korzystają z usług cyfrowych w swojej codziennej działalności gospodarczej, społecznej i politycznej, wobec czego kluczowe znaczenie ma utworzenie bezpiecznej, niezawodnej i wiarygodnej przestrzeni cyfrowej, w której chronione są wartości europejskie; mając na uwadze, że celem aktu o usługach cyfrowych i aktu o rynkach cyfrowych jest ochrona i wzmocnienie jednolitego rynku cyfrowego, z uwzględnieniem znaczenia, jakie duże cyfrowe platformy pełniące funkcję strażników dostępu mają w umożliwianiu dostępu do informacji, treści, towarów i usług;
  - E. mając na uwadze, że ważne jest, aby WRF skutecznie wspierały konkurencję i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także zieloną i cyfrową transformację gospodarki i otoczenia biznesowego, zwłaszcza z uwagi na to, że przejście UE na gospodarkę o obiegu zamkniętym jest jednym z głównych elementów Europejskiego Zielonego Ładu;
  - F. mając na uwadze, że należy kontynuować prace nad poprawą współpracy między Komisją a państwami członkowskimi w kwestii wdrażania WRF;
1. wzywa Komisję do pilnego przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego gruntownego przeglądu WRF, najpóźniej w pierwszym kwartale 2023 r., aby Unia była dobrze przygotowana do sprostania wyzwaniom wynikającym z obecnych kryzysów w sposób odpowiedzialny pod względem gospodarczym;
  2. zwraca uwagę, że europejskie gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, nadal odczuwają skutki kolejnych kryzysów związanych z COVID-19, rosnącymi cenami energii i wojną na Ukrainie; apeluje o odpowiednie wsparcie i środki w celu

zarządzania skutkami tych kryzysów oraz utrzymania konkurencyjności i wzrostu gospodarczego europejskich przedsiębiorstw, a także wzmocnienia ich odporności na kryzysy; podkreśla, że w świetle okoliczności przegląd śródkresowy WRF należy przyspieszyć i Komisja powinna go przeprowadzić jak najszybciej;

3. przypomina o potrzebie poszanowania integralności WRF, w szczególności w odniesieniu do programu na rzecz jednolitego rynku, programu „Cyfrowa Europa”, programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie cel oraz instrumentu na rzecz sprzętu do kontroli celnej; uważa, że wszystkie elementy pakietu WRF należy wdrożyć zgodnie z zasadą lojalnej wzajemnej współpracy oraz że środki finansowe nie powinny być redystrybuowane kosztem instrumentów rynku wewnętrznego;
4. w szczególności wzywa do odpowiedniego i skutecznego wdrożenia programu na rzecz jednolitego rynku i programów celnych w celu przyspieszenia i dalszego pogłębienia jednolitego rynku przy jednoczesnym wspieraniu przejścia na cyfrową, neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla i zrównoważoną gospodarkę; podkreśla potrzebę promowania interesów europejskich konsumentów poprzez zapewnienie wysokiego poziomu ochrony, w tym poprzez większe wsparcie finansowe na rzecz nadzoru rynku i kontroli celnych, a także potrzebę wyeliminowania dyskryminujących, nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych barier utrudniających korzystanie z czterech swobód, co zwiększy odporność jednolitego rynku; podkreśla potrzebę zadbania o to, by środki finansowe udostępnione na realizację tych celów były nadal dostosowywane do nowych wyzwań gospodarczych, społecznych i środowiskowych;
5. podkreśla kluczową rolę, jaką dobrze funkcjonujący jednolity rynek, w tym jednolity rynek cyfrowy, odgrywa w odbudowie gospodarczej po kryzysach; podkreśla, że jednolity rynek powinien być bezpieczny i dostępny dla wszystkich obywateli europejskich, zwłaszcza dla osób niepełnosprawnych, oraz wzywa do priorytetowego traktowania budżetu i pełnego wdrożenia istniejących środków dotyczących swobodnego przepływu i bezpieczeństwa produktów i usług; wzywa Komisję do dopilnowania, aby w ramach przeglądu WRF zwiększono dostępne zasoby, by wspierać właściwe egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku i praw konsumentów, w tym przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów, przy jednoczesnym zapewnieniu przejrzystości i identyfikowalności funduszy; podkreśla w związku z tym, że UE właśnie przyjęła przełomowe przepisy, takie jak akt o usługach cyfrowych i akt o rynkach cyfrowych, i wkrótce przyjmie przepisy dotyczące sztucznej inteligencji; uważa, że wspomniane akty prawne mają na celu realizację ambicji w zakresie suwerenności technologicznej UE, strategicznej autonomii i demokratycznego świata internetowego oraz zapewnienie obywatelom UE wymiernych i konkretnych rezultatów; podkreśla, że potrzebne są dodatkowe fundusze w celu zapewnienia natychmiastowej skuteczności przepisów i ich właściwego egzekwowania na szczeblu Unii;
6. w związku z tym podkreśla, że powodzenie aktu o usługach cyfrowych zależy od przeznaczenia wystarczających środków finansowych na jego wdrożenie; sugeruje zwiększenie środków finansowych na wdrożenie aktu o usługach cyfrowych o 25 000 000 EUR rocznie, aby osiągnąć cele rozporządzenia; wzywa Komisję do osiągnięcia tego celu poprzez przydzielenie wystarczających zasobów ludzkich i infrastruktury informatycznej, w tym do przeprowadzania analizy dużych zbiorów

danych, oraz poprzez wzmocnienie zdolności badawczych, co obejmowałoby również badania zewnętrzne;

7. wzywa Komisję do zapewnienia pomyślnego wdrożenia aktu o rynkach cyfrowych oraz do uzupełnienia istniejącego finansowania przyznanego na jego wdrożenie kwotą 22 000 000 EUR rocznie, aby osiągnąć cele rozporządzenia; zwiększony budżet powinien obejmować nie tylko zasoby ludzkie, ale również infrastrukturę i wsparcie z myślą o realizacji różnych zadań i innych wydatków związanych z wykonywaniem zadań w zakresie monitorowania i nadzoru, przewidzianych w akcie o rynkach cyfrowych;
8. zwraca się do Komisji o stałe dążenie do poprawy wsparcia technicznego i ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych z wdrażaniem WRF; wzywa Komisję do poprawy monitorowania wyników budżetu dzięki ulepszaniu wskaźników skuteczności i ukierunkowania na wyniki, aby zapewnić bardziej skuteczny budżet, dobrobyt konsumentów oraz większą wartość dla obywateli i przedsiębiorstw.

11.10.2022

OPINIA KOMISJI TRANSPORTU I TURYSTYKI

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: odporny budżet UE dostosowany do nowych wyzwań (2022/2046(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Isabel García Muñoz

WSKAZÓWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że dostosowany do przyszłych wyzwań unijny sektor transportu ma zasadnicze znaczenie dla połączenia i konkurencyjności UE oraz dla wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
- B. mając na uwadze, że ostatnie kryzysy, w szczególności niesprowokowana, nieuzasadniona i nielegalna rosyjska wojna napastnicza z Ukrainą, stwarzają poważne wyzwania dla unijnego sektora transportu, jego przedsiębiorstw i pracowników, do których to wyzwań należą w szczególności zakłócenia łańcucha dostaw, wpływające na logistykę dystrybucji produktów żywnościowych i innych podstawowych towarów, a także wysoka inflacja wynikająca między innymi ze wzrostu cen paliw i energii; mając na uwadze, że wyzwania te wymagają skoordynowanej reakcji na szczeblu UE, wspieranej odpowiednimi środkami budżetowymi;
- C. mając na uwadze, że rosnące koszty paliwa i energii dla sektorów transportu i turystyki w UE mają bezpośredni wpływ na ceny produktów i usług końcowych, a także na odbudowę tych sektorów po pandemii; mając na uwadze, że wyższe koszty transportu i energii dotyczą wszystkich obywateli, zwłaszcza na gospodarstwa domowe o niskich dochodach, zwiększając ryzyko ubóstwa transportowego; mając ponadto na uwadze, że nieoczekiwany wzrost kosztów spowodowany wysoką inflacją może osłabić stabilność finansową projektów dotyczących infrastruktury transportowej;
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie i Komisja powinny kontynuować i koordynować wysiłki na szczeblu krajowym i unijnym w celu złagodzenia wzrostu cen energii i paliw;
- E. mając na uwadze, że aktualne wieloletnie ramy finansowe (WRF) odzwierciedlają priorytety Unii z okresu ich przyjmowania, czyli z 2020 r.; mając na uwadze, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) ma przyczynić się do

tego, by po pandemii COVID-19 UE była silniejsza i bardziej odporna; mając na uwadze, że nowe cele i wymogi polityki transportowej, które wynikają z transformacji ekologicznej i cyfrowej przewidzianej w szczególności w Europejskim Zielonym Ładzie i strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności oraz z nowego kontekstu geopolitycznego, muszą być poparte nowymi środkami finansowymi i nie powinny być realizowane kosztem innych programów i priorytetów Unii;

- F. mając na uwadze, że w coraz bardziej złożonym kontekście geopolitycznym strategiczna autonomia stała się głównym priorytetem politycznym UE i sektora transportu, w szczególności jeśli chodzi o potrzebę zabezpieczenia unijnych łańcuchów wartości w odniesieniu do półprzewodników i surowców krytycznych, takich jak metale ziem rzadkich;
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji mające na celu utworzenie korytarzy solidarnościowych między UE a Ukrainą oraz opracowanie planu awaryjnego w celu wzmocnienia unijnego sektora transportu; wzywa Komisję, aby pilnie przeprowadziła ocenę gospodarczych i społecznych skutków wojny dla wszystkich rodzajów transportu na rynku UE oraz aby w razie potrzeby szybko okazała wsparcie w formie dalszych środków ustawodawczych lub finansowych w ramach WRF, tak by złagodzić negatywne skutki wojny i zadbać o dobre funkcjonowanie unijnego sektora transportu oraz o równe warunki działania i uczciwą konkurencję w tym sektorze; zachęca Komisję do pełnego i sprawiedliwego wykorzystania elastyczności budżetowej w tym zakresie, w oparciu o doświadczenia z instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych podczas kryzysu związanego z COVID-19;
  2. wzywa Komisję, by nadal szukała metod wspierania transportu pasażerskiego i towarowego z i do Ukrainy i sąsiadujących z nią krajów UE w ramach pomocy humanitarnej oraz by z uwagi na nadzwyczajne okoliczności przyznała tymczasowe wyłączenia i ulgi od opłat drogowych i infrastrukturalnych, umożliwiła transport w weekendy, zwolnienia podatkowe itp.;
  3. z zadowoleniem przyjmuje niedawne umowy transportowe podpisane z Ukrainą i Mołdawią oraz podkreśla znaczenie przeniesienia ważnych towarów eksportowych z tras morskich, które są obecnie niedostępne z powodu wojny w Ukrainie, oraz większego wykorzystania portów morskich UE; wzywa Komisję do przeznaczenia specjalnych środków finansowych na wzmocnienie połączeń kolejowych i wodnych między UE a Ukrainą, w szczególności na odbudowę zaniedbanych połączeń kolejowych i wodnych między Ukrainą a Rumunią, a także na zwiększenie możliwości przestawiania wagonów i przeładunku na granicy ukraińskiej;
  4. wzywa Komisję, aby dokonała oceny i przedstawiła strategię wsparcia unijnych linii i portów lotniczych oraz ich pracowników, którzy poważnie ucierpieli najpierw wskutek pandemii COVID-19, a obecnie wskutek wojny w Ukrainie, oraz aby rozważyła kolejne instrumenty finansowe w ramach WRF; podkreśla, że należy zapewnić równe warunki działania i uczciwą konkurencję między liniami lotniczymi;
  5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że RRF i powiązane krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności wspierają odbudowę w sektorze transportu i turystyki, a zarazem przyczyniają się do realizacji priorytetów Unii w zakresie transformacji

ekologicznej i cyfrowej; zauważa, że zgodnie z opracowaną przez Komisję tabelą wyników RRF wydatki na zrównoważoną mobilność w 22 krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności stanowią 15,7 % łącznych wydatków, a ze środków tych wsparto przede wszystkim infrastrukturę kolejową, mobilność w transporcie miejskim, rozwój infrastruktury ładowania i zamówienia na ekologicznie czyste pojazdy; ubolewa jednak z powodu dużych różnic między poszczególnymi państwami pod względem udziału wydatków na zrównoważoną mobilność w krajowych planach odbudowy, który wynosi od 2,0 % do 32,7 %, co stanowi zły znak dla inwestycji w infrastrukturę i dla ukończenia transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T); zachęca państwa członkowskie, aby zobowiązały się do realizacji odnośnych projektów i aby w pełni wykorzystwały dostępne instrumenty finansowania w celu rozwiązania problemu wąskich gardeł, brakujących połączeń i odcinków transgranicznych, a także w celu wspierania paliw alternatywnych i cyfryzacji transportu;

6. ponawia apel o zwiększenie finansowania infrastruktury transportowej z funduszy UE, w szczególności z instrumentu „Łącząc Europę”, z uwagi na rosnące potrzeby sektora transportu oraz nowy kontekst geopolityczny; wzywa do niezbędnego dostosowania WRF na lata 2021–2027 w ramach zbliżającego się przeglądu i sugeruje w tym celu uruchomienie niewykorzystanych środków z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności; przypomina w tym kontekście, że sieć bazowa transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) ma zostać ukończona do 2030 r., i podkreśla, że Komisja zamierza dodatkowo wykorzystać instrument „Łącząc Europę” do wspierania projektów w zakresie interoperacyjności i łączności między unijną siecią transportową a siecią transportową Ukrainy; w związku z tym nalega na zwiększenie obecnego budżetu instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2021–2027 i wzywa Komisję do zaplanowania ambitnego programu będącego następcą instrumentu „Łącząc Europę” II w WRF na okres po 2027 r., ze zwiększonym finansowaniem;
7. podkreśla, że instrument „Łącząc Europę” jest kluczowym elementem dla osiągnięcia celów polityki dotyczącej TEN-T; zwraca uwagę, że potrzeby inwestycyjne TEN-T szacuje się na 500 mld EUR na ukończenie sieci bazowej do 2030 r. i 1500 mld EUR na całą sieć do 2050 r. oraz że środki wprowadzone w wyniku przeglądu rozporządzenia 1315/2013 w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej³⁸ mogą wiązać się z dodatkowymi potrzebami inwestycyjnymi, co oznaczałoby wzrost średnich rocznych inwestycji o około 30 %; podkreśla, że Europejska Agencja Wykonawcza ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska (CINEA) odgrywa kluczową rolę we wdrażaniu instrumentu „Łącząc Europę” poprzez bezpośrednie i scentralizowane zarządzanie, w związku z czym wzywa do zwiększenia budżetu tej agencji;
8. podkreśla strategiczne znaczenie TEN-T i instrumentu „Łącząc Europę” dla osiągnięcia nowych celów w odniesieniu do unijnej strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności oraz dla szybkiego i powszechnego wdrożenia infrastruktury paliw alternatywnych w całej Unii; ponownie podkreśla potrzebę priorytetowego traktowania inwestycji w zrównoważone i inteligentne rodzaje transportu, przy jednoczesnym promowaniu przesunięcia międzygałęziowego na wszystkich szczeblach, zarówno w

---

³⁸ Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1.

odniesieniu do pasażerów, jak i towarów; podkreśla w szczególności znaczenie elektryfikacji sieci kolejowej TEN-T, pełnego wdrożenia europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS) oraz brakujących połączeń transgranicznych, a także wdrożenia technicznych specyfikacji interoperacyjności;

9. zaleca dalsze wzmacnianie synergii między instrumentem „Łącząc Europę” a innymi programami, takimi jak „Horyzont Europa”, InvestEU, RePowerEU, oraz europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, przy jednoczesnym osiągnięciu obowiązujących celów w zakresie wydatków na działania związane z klimatem, aby wspierać konkurencyjność sektora transportu poprzez pobudzanie innowacji i badań w dziedzinie zrównoważonego rozwoju, wydajności i bezpieczeństwa transportu; zaleca ponadto dalszą optymalizację wykorzystania narzędzi łączonych w celu przyciągnięcia prywatnych inwestycji w infrastrukturę transportową;
10. ubolewa, że część instrumentu „Łącząc Europę” – Transport przeznaczona na mobilność wojskową wynosi jedynie 1,69 mld EUR w WRF na lata 2021–2027; wzywa do znacznego i szybkiego zwiększenia puli środków na mobilność wojskową w formie dodatkowych funduszy dla instrumentu „Łącząc Europę”, aby wzmocnić inwestycje w dostosowanie sieci TEN-T do podwójnego zastosowania cywilnego i obronnego z uwagi na nowy kontekst geopolityczny;
11. podkreśla potrzebę oceny aspektów mobilności wojskowej pod względem finansowania, kontroli własności i rozwoju infrastruktury podwójnego zastosowania o strategicznym znaczeniu, aby zapewnić optymalną współpracę transgraniczną i mobilność w Unii oraz zapewnić bezpieczeństwo UE i jej obywatelom;
12. podkreśla znaczenie sieci TEN-T dla lepszej łączności z naszymi partnerami strategicznymi w państwach spoza UE; podkreśla ponadto, że TEN-T powinna obejmować wzmocnienie połączeń transgranicznych ze wschodnim sąsiedztwem, tj. Bałkanami Zachodnimi, Mołdawią, Gruzją i Ukrainą; odnotowuje w związku z tym zmieniony wniosek w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie TEN-T przyjęty przez Komisję 27 lipca 2022 r. (COM(2022)0384); zwraca się do Komisji o zaproponowanie wspólnoty transportowej UE z Europą Wschodnią lub z Partnerstwem Wschodnim, którą można by częściowo wzorować na wspólnocie transportowej z Bałkanami Zachodnimi;
13. przypomina, że finansowanie europejskich agencji transportowych i wspólnych przedsięwzięć powinno odpowiadać ich zwiększonej odpowiedzialności wynikającej z transformacji ekologicznej i cyfrowej przewidzianej w szczególności w Europejskim Zielonym Ładzie oraz strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności; ubolewa w szczególności nad zmniejszeniem funduszy UE dostępnych dla Europejskiej Agencji Kolejowej (ERA) w czasie, gdy głównymi priorytetami politycznymi są przesunięcie międzygałęziowe na rzecz kolei oraz standaryzacja i harmonizacja różnych systemów kolejowych w całej UE, a także wdrożenie ERTMS; w związku z tym wzywa do zapewnienia Europejskiej Agencji Kolejowej w nadchodzących latach odpowiednich zasobów i dotacji, aby umożliwić wdrożenie czwartego pakietu kolejowego i postępy w tworzeniu jednolitego europejskiego obszaru kolejowego;
14. zwraca uwagę, że w obecnym kontekście geopolitycznym cele Europejskiego Zielonego

Ładu powinny być realizowane przy jednoczesnym zmniejszeniu zależności energetycznej UE, co ma kluczowe znaczenie dla sektora transportu; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą planu REPowerEU i wzywa Komisję do szybkiego przyjęcia dalszych środków w celu rozwiązania problemu rosnących kosztów transportu i energii; podkreśla ponadto potrzebę wzmocnienia połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi, zwłaszcza między Półwyspem Iberyjskim a resztą Europy, zwiększenia odpowiednich zasobów, a także dywersyfikacji dostaw energii na rynku wewnętrznym;

15. podkreśla pilną potrzebę znacznego zwiększenia unijnego poziomu produkcji, dostaw i magazynowania paliw i energii ze źródeł odnawialnych oraz niskoemisyjnych paliw i energii, a także potrzebę dalszej dywersyfikacji dostaw energii w UE, w perspektywie krótkoterminowej głównie przez import paliw alternatywnych, w tym za pośrednictwem unijnych terminali portowych dla LNG jako paliwa przejściowego, przy jednoczesnym świadomym unikaniu uzależnienia od jednego dostawcy i zapobieganiu powstawania aktywów osieroconych oraz w zgodzie z celami UE w dziedzinie klimatu; zwraca uwagę na potrzebę pełnego wykorzystania potencjału wodoru odnawialnego; podkreśla ponadto w tym kontekście znaczenie promowania synergii i komplementarności między TEN-T a transeuropejskimi sieciami energetycznymi (TEN-E);
16. podkreśla, że przejście na inteligentny i zrównoważony system mobilności musi być sprawiedliwe i inkluzywne oraz obejmować wszystkie regiony, wymaga także ograniczenia ryzyka ubóstwa energetycznego i transportowego oraz ochrony osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w tym osób z niepełnosprawnościami; uważa, że aby zapewnić udaną transformację, należy inwestować w podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowywanie pracowników oraz wspierać przemysłowe łańcuchy wartości w UE, które ucierpiały najbardziej, takie jak sektor motoryzacyjny; w związku z tym należało wprowadzenie ukierunkowanych środków towarzyszących i instrumentów finansowania w tym zakresie w ramach pakietu „Gotowi na 55”, w koordynacji z planami państw członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Społecznego Funduszu Klimatycznego (SCF), uznając go za istotny element służący złagodzeniu kosztów transformacji;
17. zwraca uwagę, że cyfryzacja i innowacje we wszystkich rodzajach transportu mają ogromne znaczenie; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia programu inwestycyjnego na rzecz infrastruktury cyfrowej, inteligentnych systemów transportowych, innowacji i szkolenia pracowników; uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na jazdę autonomiczną; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wytycznych dotyczących tego, w jaki sposób sztuczna inteligencja może być wykorzystywana do wzmocnienia połączeń transportowych, a także do podnoszenia świadomości na temat zagrożeń w zakresie cyberbezpieczeństwa i do budowania gotowości w sektorze transportu;
18. ubolewa nad rozdrobnieniem możliwości finansowania turystyki w obecnych WRF; podkreśla, że ten ważny dla gospodarki sektor, zdominowany głównie przez małe i średnie przedsiębiorstwa, z trudem radzi sobie ze skutkami pandemii COVID-19 i kryzysu spowodowanego trwającą wojną; ponownie podkreśla pilną potrzebę utworzenia specjalnego programu UE na rzecz zrównoważonej turystyki oraz wprowadzenia specjalnej linii budżetowej w celu zaspokojenia potrzeb tego sektora;

podkreśla swój wniosek o ustanowienie europejskiego mechanizmu kryzysowego dla unijnego sektora turystyki oraz o utworzenie europejskiej agencji ds. turystyki, aby utrzymać pozycję Europy jako czołowej destynacji oraz skoordynować odbudowę unijnego sektora turystycznego; zwraca się do Komisji o opracowanie specjalnych zaproszeń do składania wniosków i działań dla ekosystemu turystycznego w ramach obecnych programów finansowania dostępnych w WRF na lata 2021–2027; wzywa również Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby sektor turystyki otrzymał odpowiednią część pomocy w ramach RRF i powiązanych planów krajowych;

19. wzywa Komisję do doprecyzowania inicjatywy „Global Gateway” w celu wsparcia wspólnych inwestycji infrastrukturalnych;
20. na podstawie powyższej analizy jest przekonany, że prawdziwy przegląd obecnych WRF jest niezbędny, jeżeli Unia ma skutecznie stawić czoła obecnym wyzwaniom geopolitycznym i społeczno-gospodarczym, a jednocześnie realizować swój program dekarbonizacji i wspierać solidarność i spójność terytorialną; podkreśla, że WRF należy wyposażyć w niezbędne nowe zasoby i instrumenty finansowe.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	10.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 27 -: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Ciarán Cuffe, Jakop G. Dalunde, Karima Delli, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Mario Furore, Isabel García Muñoz, Elsi Katainen, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Philippe Olivier, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Tom Berendsen, Ignazio Corrao, Angel Dzhambazki, Andreas Schieder
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Simone Schmiedtbauer, Ralf Seekatz, Ivan Štefanec, Elena Yoncheva

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

27	+
ECR	Mazaly Aguilar, Angel Dzhambazki
NI	Mario Furore
PPE	Tom Berendsen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Simone Schmiedtbauer, Ralf Seekatz, Ivan Štefanec, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo
RENEW	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Dominique Riquet
S&D	Andris Ameriks, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Andreas Schieder, Elena Yoncheva
VERTS/ALE	Ignazio Corrao, Ciarán Cuffe, Jakop G. Dalunde, Karima Delli

0	-

2	0
ECR	Peter Lundgren
ID	Philippe Olivier

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

10.10.2022

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: odporny budżet UE dostosowany do nowych wyzwań (2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Manolis Kefalogiannis

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ponownie wyraża najwyższe zaniepokojenie znacznym opóźnieniem we wdrażaniu polityki spójności na lata 2021–2027, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przyspieszyły przyjmowanie umów programów polityki spójności, bez podważania ich jakości i przy jednoczesnym poszanowaniu priorytetów politycznych UE oraz stosownych zasad; wzywa państwa członkowskie, by zadbały o włączenie władz lokalnych w opracowywanie i wdrażanie wszystkich programów; przypomina w tym kontekście, że należy poświęcić szczególną uwagę słabiej rozwiniętym regionom, regionom w okresie przejściowym i najbardziej oddalonym, obszarom wiejskim, oddalonym, górskim i wyludnionym oraz wyspom, a także obszarom miejskim, w których występują duże nierówności, gdyż wszystkie one stoją w obliczu szczególnie poważnych wyzwań społecznie sprawiedliwej i wyważonej przemiany strukturalnej w kierunku niezbędnej transformacji ekologicznej;
2. podkreśla w szczególności rolę obszarów miejskich w radzeniu sobie z kryzysem klimatycznym i przypomina, że potrzebne są dodatkowe możliwości finansowania dla miast w celu wdrażania programów na szczeblu lokalnym; apeluje o przeznaczenie na Europejską inicjatywę miejską większego budżetu i zakresu, aby wesprzeć realizację agendy miejskiej w następnym okresie programowania; podkreśla ponadto wysoki potencjał obszarów wiejskich oraz konieczność zwiększenia kwoty środków przeznaczonych na zintegrowany rozwój terytorialny na obszarach pozamiejskich znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; podkreśla znaczenie synergii między różnymi narzędziami finansowania dzięki podejściu wielofunduszowemu i potwierdza, że ważne są powiązania między obszarami miejskimi i wiejskimi, aby zapobiegać kurczeniu się obszarów wiejskich;
3. podkreśla, że pandemia COVID-19 spowodowała wiele poważnych, negatywnych

skutków społecznych w całej Europie, takich jak różnice w dostępie do technologii cyfrowych i różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn, które się pogłębiły; podkreśla, że należy przewidzieć specjalną pomoc, aby zaradzić tym konsekwencjom, i przeznaczyć wystarczające środki na rozwój umiejętności cyfrowych; wzywa do uznania włączenia cyfrowego za prawo przysługujące wszystkim pokoleniom i do wyraźnego zaangażowania na rzecz osiągnięcia powszechnej łączności internetowej;

4. uważa, że sytuację społeczno-gospodarczą UE pogorszyły skutki kryzysu związanego z COVID-19 i rosyjska agresja na Ukrainę; wzywa do zawieszenia paktu stabilności i wzrostu w 2023 r. oraz do jego przeglądu; sugeruje, aby państwa członkowskie mogły złożyć należycie uzasadniony wniosek o większą elastyczność w obecnych ramach paktu stabilności i wzrostu w odniesieniu do publicznych lub równoważnych wydatków strukturalnych wspieranych przez administrację publiczną w postaci współfinansowania inwestycji poczynionych w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji; uważa, że określając korektę budżetową w ramach części zapobiegawczej lub naprawczej paktu stabilności i wzrostu, Komisja musi dokładnie ocenić odnośny wniosek i uwzględnić strategiczne znaczenie inwestycji współfinansowanych z EFRR, Funduszu Spójności i FST; wzywa Komisję, aby w ramach przeglądu paktu stabilności i wzrostu rozważyła możliwość, by wydatków publicznych na politykę spójności ponoszonych przez państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne w ramach EFRR, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, FST i EFMRA nie uznawano za krajowe lub równoważne wydatki strukturalne;
5. ponawia swój apel do Komisji, by – w drodze wniosku ustawodawczego podczas przeglądu śródkresowego oraz, w razie potrzeby, w drodze odpowiedniego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) – przedstawiła plan awaryjny w celu ograniczenia ryzyka niepełnego wykorzystania środków i umorzenia zobowiązań ze względu na późne rozpoczęcie programów polityki spójności;
6. podkreśla, że należy zapewnić regionom terminowe i odpowiednie środki finansowe, aby sprostać migracji i niepewności spowodowanym rosyjską agresją na Ukrainę, a także migracji spowodowanej innymi kryzysami, oraz ich wieloaspektowym konsekwencjom, które dotknęły grupy społeczne znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, a zwłaszcza sektor publiczny; przypomina o powszechnym wzroście cen i pilnych problemach związanych z bezpieczeństwem żywnościowym oraz wzywa w szczególności do inwestowania w zwiększenie pojemności infrastruktury do magazynowania zboża; podkreśla, że należy zająć się poważnymi trudnościami, z jakimi borykają się regiony, władze regionalne i lokalne, obywatele oraz podmioty społeczne i gospodarcze w związku z obecnym wzrostem kosztów energii; podkreśla, że należy szybko określić odpowiednie i bezpośrednio dostępne instrumenty finansowe służące rozwiązywaniu tych problemów na szczeblu regionalnym i lokalnym, z zastosowaniem podejścia oddolnego z udziałem władz lokalnych i regionalnych. podkreśla, że należy w dalszym ciągu wzmacniać zdolności Unii do solidarnego działania w czasach kryzysu;
7. podkreśla, że by zrekompensować społeczne i gospodarcze skutki rosyjskiej inwazji na Ukrainę, należy wdrożyć na szczeblu Unii odpowiednie środki budżetowe kompensujące pośrednie koszty konfliktu ponoszone przez przedsiębiorstwa i obywateli

dzięki stworzeniu niezbędnych mechanizmów solidarności między państwami członkowskimi i ich regionami; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby rozważyła przedstawienie wniosku ustawodawczego ustanawiającego tymczasowy instrument poza WRF na rzecz wspólnego ponoszenia kosztów związanych z wojną („ukraińska rezerwa dostosowawcza w sytuacjach kryzysowych”), który miałby na celu wspieranie najbardziej dotkniętych państw członkowskich;

8. wzywa do znacznego zwiększenia budżetu Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE), co pomogłoby regionom przewidywać i łagodzić skutki zmiany klimatu, takie jak masowe przesiedlenia ludności, oraz do rozszerzenia zakresu FSUE, tak aby mógł on również wspierać odbudowę i budowę infrastruktury publicznej i prywatnej odpornej na zmianę klimatu; wzywa Komisję, aby zaproponowała narzędzia wspierające władze lokalne i regionalne w realizacji ich projektów i programów dotyczących dostosowania się do zmiany klimatu i wzmocnienia odporności; podkreśla znaczenie społecznego wymiaru transformacji ekologicznej oraz potrzebę zapewnienia ukierunkowanego wsparcia regionom, przedsiębiorstwom, pracownikom i gospodarstwom domowym stojącym przed największymi wyzwaniami;
9. odnotowuje ustalenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 09/2022¹, w którym wskazano, że prawdopodobna część budżetu UE przeznaczona na działania związane z klimatem w okresie programowania 2014–2020 wynosi około 13 % (około 144 mld EUR), a nie 20 %; uznaje większe ambicje w postaci zamiaru przeznaczenia 30 % wydatków na klimat, określone w obecnych WRF, lecz zachęca jednak Komisję, by ustanowiła wytyczne mające zastosowanie do wszystkich obszarów polityki związanych z wydatkami na rzecz klimatu oraz by wyraźnie ujawniła spójną podstawę sprawozdawczości i konsekwentne traktowanie podobnych projektów (np. przy zastosowaniu tego samego współczynnika klimatycznego) w całym budżecie UE i w NextGenerationEU;
10. podkreśla, że istniejąca możliwość przesunięć środków z funduszy polityki spójności do innych instrumentów UE w wysokości do 5 % początkowej alokacji zapewnia wystarczającą elastyczność; podkreśla, że finansowanie w ramach polityki spójności musi nadal służyć przede wszystkim jej długoterminowym celom politycznym; zdecydowanie sprzeciwia się propozycji dodatkowych przesunięć z funduszy polityki spójności przedstawionej w ramach inicjatywy RePowerEU i w zamian wzywa do udostępnienia dodatkowych środków finansowych, aby osiągnąć te cele;
11. podkreśla, że promowanie równości płci, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet z niepełnosprawnościami, ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia regionalnych dysproporcji gospodarczych i społecznych oraz zapewnienia długoterminowego rozwoju regionów; jest głęboko przekonany, że publicznie dostępne oceny budżetu UE pod kątem płci powinny być przeprowadzane co roku i umożliwiać dostosowania w ramach kolejnego budżetu rocznego; wzywa Komisję, aby wzmocniła ramy instytucjonalne wspierające sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz by wdrożyła analizę sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci jako część śródkresowego przeglądu WRF na lata 2021–2027; podkreśla, że należy

---

¹ „Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 09/2022: Wydatki na rzecz klimatu w budżecie UE na lata 2014–2020: nie są tak wysokie, jak podaje Komisja”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2022 r.

systematycznie gromadzić, analizować i zgłaszać dane segregowane według kryterium płci w odniesieniu do programów UE, a także opracować system wykorzystujący wskaźniki uwzględniające aspekt płci do monitorowania funduszy przeznaczonych na wspieranie równouprawnienia płci, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych; z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w dziedzinie opieki jako inicjatywę, w której wymiar płci jest bardzo ważny, i wzywa Komisję, aby zaproponowała specjalny pakiet inwestycyjny w celu propagowania unijnego sektora opieki oraz zapewnienia koordynacji między różnymi programami i inicjatywami na rzecz skutecznego wdrożenia strategii;

12. podkreśla, że Parlament i Rada muszą szybko zatwierdzić wniosek Komisji w sprawie trzech nowych kategorii zasobów własnych: mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, zmienionego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz minimalnej stawki podatku od osób prawnych; uważa, że oczekiwane dodatkowe dochody są konieczne, ale niewystarczające do w pełni zaktualizowanych i ambitnych WRF, które powinny być w stanie sprostać wielowymiarowym wyzwaniom, którym cała UE będzie musiała stawić czoła w nadchodzących miesiącach, takim jak luka inwestycyjna na potrzeby transformacji ekologicznej, społeczno-gospodarcze skutki rosyjskiej agresji na Ukrainę, łączność cyfrowa w całej UE i potrzeba podjęcia większych działań obywatelskich w zakresie energii, które przyczyniają się do przejścia na czystą energię; wzywa zatem Komisję, aby przedłożyła w najbliższych miesiącach oczekiwany nowy wniosek w sprawie dodatkowych zasobów własnych, zaplanowany pierwotnie na koniec 2023 r.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	6.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+ : 37 - : 0 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Matteo Adinolfi, François Alfonsi, Pascal Arimont, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Vlad-Marius Botoș, Rosanna Conte, Christian Doleschal, Matthias Ecke, Chiara Gemma, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Ondřej Knotek, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Alin Mituța, Dan-Ștefan Motreanu, Andželika Anna Możdżanowska, Niklas Nienaaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Maxette Pirbakas, Caroline Roose, Marcos Ros Sempere, André Rougé, Susana Solís Pérez, Valdemar Tomaševski, Monika Vana
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Katalin Cseh, Stelios Kympouropoulos, Ana Miranda, Rovana Plumb, Peter Pollák
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Pietro Fiocchi

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

37	+
ECR	Pietro Fiocchi, Andželika Anna Możdżanowska, Valdemar Tomaševski
ID	Matteo Adinolfi, Rosanna Conte, Alessandro Panza
NI	Chiara Gemma, Maxette Pirbakas
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Christian Doleschal, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Stelios Kypouropoulos, Dan-Ștefan Motreanu, Andrey Novakov, Peter Pollák
RENEW	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoș, Katalin Cseh, Ondřej Knotek, Alin Mituța, Susana Solís Pérez
S&D	Matthias Ecke, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova, Rovana Plumb, Marcos Ros Sempere
THE LEFT	Martina Michels, Younous Omarjee
VERTS/ALE	François Alfonsi, Ana Miranda, Niklas Nienaaß, Caroline Roose, Monika Vana

0	-

3	0
ID	André Rougé
PPE	Isabel Benjumea Benjumea
S&D	Erik Bergkvist

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

26.10.2022

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Juozas Olekas

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając art. 310, 311, 312 i 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając wniosek Komisji z 22 grudnia 2021 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (COM(2021)0569),
  - A. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 oraz nieprovokowana i nieuzasadniona agresja wojskowa Rosji na Ukrainę osłabiły bezpieczeństwo żywnościowe i spowodowały zmienność cen na rynku wewnętrznym, a także w krajach Bliskiego Wschodu i Afryki, które są w dużym stopniu uzależnione od przywozu zbóż; mając na uwadze, że bardziej niż kiedykolwiek trzeba potwierdzić cele wspólnej polityki rolnej, które obejmują skuteczną stabilizację rynku, gwarantowanie bezpieczeństwa dostaw i przystępne ceny dla konsumentów; mając na uwadze, że szefowie państw i rządów państw członkowskich podkreślili znaczenie bezpieczeństwa żywnościowego i suwerenności żywnościowej na szczeblu Unii i w skali światowej;
  - B. mając na uwadze, że Komisja przyznała już odstępstwa od zasad warunkowości w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) z powodu wojny na Ukrainie;
  - C. mając na uwadze, że pakiet „Gotowi na 55” jest nierozzerwalnie związany z proponowaną rewizją wieloletnich ram finansowych (WRF);
  - D. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie stoją w obliczu szybko rosnących cen towarów i usług, w tym cen energii, co powoduje wahania cen i ogólnie wpływa na równowagę między podażą a popytem, a w szczególności na rolników, przedsiębiorstwa, społeczności konsumentów i wszystkich obywateli;
- 1. uważa, że proponowany przez Komisję przegląd WRF powinien być dostosowany do pakietu „Gotowi na 55” i celów określonych w porozumieniu paryskim, biorąc pod uwagę priorytety polityczne i elastyczność finansową niezbędne do realizacji nowych

strategii politycznych i programów, a także główne punkty deklaracji wersalskiej, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i jego zwiększenie dzięki ograniczeniu zależności Unii Europejskiej od rynków zewnętrznych w przypadku kluczowych produktów i składników produkcji; przypomina w związku z tym, że każdy nowy cel musi prowadzić do przyznania dodatkowych środków finansowych;

2. przypomina o negatywnym wpływie szybkiej inflacji na rynki, w szczególności rynki towarowe, oraz na nakłady i ceny energii, inwestycje, konsumentów, rolników i beneficjentów funduszy unijnych; zauważa, że społeczności wiejskie i rolnicy, zwłaszcza drobni i młodzi rolnicy, są szczególnie podatni na zagrożenia, ponieważ mają do czynienia z ograniczonymi możliwościami inwestycyjnymi i zmniejszoną zdolnością budżetową Unii i państw członkowskich; zauważa, że podczas przeglądu WRF należy zwrócić szczególną uwagę na poprawę sytuacji finansowej rolników nie tylko w perspektywie krótkoterminowej, lecz także długoterminowej, przez zrównoważoną reformę struktur finansowania rolnictwa;
3. wzywa Radę do utrzymania ambitnego wieloletniego budżetu dla działu 3, mając na uwadze potrzebę wsparcia rolników z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego i ochrony środowiska, zwłaszcza w świetle negatywnych skutków zmiany klimatu;
4. wzywa Radę i Komisję do uznania, że zróżnicowanie płatności w ramach WPR wpływa na zdolność rolników do wytrzymania presji inflacyjnej i wzrostu cen środków produkcji oraz do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego; przypomina, że w swojej rezolucji z 24 marca 2022 r.⁴⁰ podkreślił nierówność funduszy rozdzielanych między duże i małe gospodarstwa rolne; wzywa w związku z tym do dodatkowego wsparcia dla państw członkowskich o najniższym poziomie płatności oraz do wzmocnienia środków zwalczania struktur oligarchicznych;
5. wzywa Radę do zmiany art. 4 rozporządzenia w sprawie WRF, aby przewidzieć wystarczające marginesy, by umożliwić techniczne dostosowanie pułapów w celu uwzględnienia inflacji powyżej 2 % i odzwierciedlenia realnej inflacji;
6. podkreśla, że polityka rolna i polityka spójności tradycyjnie stanowią największą część budżetu UE; podkreśla, że te pozycje wydatków są atrakcyjnymi celami do nadużyć finansowych i działalności przestępczej; podkreśla, że rozporządzenie w sprawie warunkowości w zakresie praworządności chroni również te fundusze, a zatem chroni też sytuację finansową i zasoby producentów rolnych;
7. wzywa Komisję, aby pilnie zintensyfikowała działania mające ograniczyć marnotrawienie żywności i przewidziała zachęty finansowe w celu przyspieszenia usprawnień w tej kwestii; wzywa Komisję, aby zapewniła dalsze możliwości finansowania kosztów zbiórki, transportu, magazynowania i dystrybucji darów żywnościowych.

---

⁴⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie WRF na lata 2021–2027: zwalczanie oligarchicznych struktur, ochrona funduszy UE przed nadużyciami finansowymi i konfliktami interesów, Dz.U. C 361 z 20.9.2022, s. 15.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	25.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 42 -: 0 0: 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Ivan David, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Elena Lizzi, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Franc Bogovič, Rosanna Conte, Marie Dauchy, Anna Deparnay-Grunenberg, Alin Mituța

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

42	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
ID	Rosanna Conte, Ivan David, Elena Lizzi
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Franc Bogovič, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
RENEW	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria Noichl, Juozas Olekas
THE LEFT	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop
VERTS/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Bronis Ropë, Sarah Wiener

0	-

4	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Marie Dauchy, Gilles Lebreton
RENEW	Martin Hlaváček

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Victor Negrescu

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że w obliczu nowych priorytetów, powolnego wychodzenia z pandemii COVID-19, wpływu zmiany klimatu i klęsk żywiołowych, skutków rosyjskiej wojny z Ukrainą, inflacji i podwyżek cen mamy do czynienia z trwałym i strukturalnym brakiem funduszy UE na edukację, młodzież, kulturę, media, sport oraz działania promujące inkluzywność, solidarność i obywatelstwo; zwraca się o uwzględnienie tej kwestii przy podejmowaniu decyzji o wszelkich dostosowaniach programów w ramach przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF); zwraca uwagę na dramatyczne skutki społeczne i gospodarcze, jakie zmniejszenie obecnych przydzielonych już środków miałyby dla tysięcy osób w całej Europie i poza nią, zwłaszcza dla osób ze słabszych lub zmarginalizowanych grup społecznych; zdecydowanie sugeruje przeprowadzenie dogłębnej oceny poziomów absorpcji programów UE w tych obszarach w poprzednich i obecnych WRF;
2. uważa, że programy Erasmus+ i „Kreatywna Europa” oraz Europejski Korpus Solidarności wykazały się elastycznością w reagowaniu na najnowsze globalne wyzwania; jest jednak przekonany, że gdy sytuacje nadzwyczajne skłaniają do wyznaczania nowych priorytetów politycznych, muszą one zostać uzgodnione przez współprawodawców;
3. podkreśla znaczenie programów poświęconych edukacji, młodzieży, kulturze, mediom i sportowi na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym; ponownie podkreśla potrzebę dogłębnej oceny odpowiednich strategii politycznych, reform i projektów, w tym finansowanych z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), w krajowych sprawozdaniach z europejskiego semestru;
4. podkreśla, że obecne inwestycje w ramach RRF nie odzwierciedlają ogromnego znaczenia gospodarczego i społecznego sektora kultury i sektora kreatywnego (na które przypada 4,4% unijnego PKB i około 8,7 mln miejsc pracy w UE), co sprawia, że

sektory te są niedostatecznie wzięte pod uwagę w ogólnych wysiłkach UE na rzecz przezwyciężenia pandemii oraz wsparcia odbudowy i odporności europejskiej gospodarki; podkreśla, że wsparcie finansowe powinno być bardziej równomiernie rozłożone na wszystkie sektory kultury, aby umożliwić im odbudowę po trwających jeszcze kryzysach;

5. nalega, aby udostępnić więcej środków finansowych niż uzgodniono w ramach celów programów Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności i „Kreatywna Europa”, aby wspierać działania UE w odpowiedzi na rosyjską wojnę z Ukrainą, takie jak działania solidarnościowe mające na celu wsparcie uchodźców ukraińskich, środki na rzecz włączenia w ramach programu Erasmus+ oraz finansowanie sektora kultury i sektora kreatywnego w ramach programu „Kreatywna Europa”; podkreśla, że takie dodatkowe finansowanie nie może odbywać się kosztem innych celów tych programów;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostosowania wieloletnich ram finansowych poprzez zwiększenie ogólnego budżetu programu „Kreatywna Europa” na lata 2021–2027 o co najmniej 720 mln EUR plus korekta z tytułu inflacji, aby umożliwić stabilną kontynuację finansowania, a tym samym uniknąć jakichkolwiek corocznych redukcji budżetu;
7. jest zdania, że obecna sytuacja uwypukliła potrzebę bardziej liniowego wieloletniego profilu finansowego programu Erasmus+, a nie gwałtownego wzrostu jego rocznego budżetu; zwraca się zatem do Komisji o przywrócenie równowagi między środkami na zobowiązania dla programu Erasmus+, aby zagwarantować sprawną kontynuację tego przewodniego programu UE, również z myślą o urzeczywistnieniu europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. oraz o wdrożeniu planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej, który ma kluczowe znaczenie dla rozwoju umiejętności cyfrowych i transformacji naszych systemów edukacyjnych, w tym umożliwienia im absorpcji technologii cyfrowych; apeluje do Komisję o ustanowienie długoterminowego, specjalnego planu finansowania europejskiego obszaru edukacji;
8. wzywa Komisję do wsparcia zobowiązania współprawodawców do zagwarantowania, że Europejski Rok Młodzieży 2022 pozostawi po sobie trwały ślad poprzez dokładną ocenę jego wyników, włączanie kwestii dotyczących młodzieży do głównego nurtu wszystkich powiązanych polityk UE z wykorzystaniem narzędzia oceny przez młodzież w celu systematycznej oceny skutków prawodawstwa UE na młodych ludzi oraz zapewnienie odpowiedniego finansowania działań następczych, w tym poprzez zidentyfikowanie dodatkowych źródeł finansowania po 2022 r.;
9. wzywa Komisję do uczynienia zasad wdrażania Europejskiego Korpusu Solidarności bardziej elastycznymi, aby lepiej radzić sobie z nieprzewidywalnymi sytuacjami kryzysowymi; domaga się ogólnego zwiększenia środków finansowych na rzecz Europejskiego Korpusu Solidarności, aby lepiej sprostać obecnym wyzwaniom, zwłaszcza wyzwaniom wynikającym z rosyjskiej wojny z Ukrainą; przypomina o barierach administracyjnych i kwalifikacyjnych napotykanym przez organizacje młodzieżowe reagujące na kryzys humanitarny w Ukrainie;
10. wyraża zaniepokojenie, że struktura sektora kultury i sektora kreatywnego, na którą składa się wiele mikroorganizacji i osób samozatrudnionych, sprawiła, że są one

szczególnie narażone na skutki pandemii COVID-19 i inflacji, a spadek obrotów w sektorze kultury i sektorze kreatywnym wyniósł 31% w 2020 r. w porównaniu z 2019 r., co drastycznie ograniczyło zarówno liczbę organizacji, jak i możliwości (samo-)zatrudnienia, jako że dwukrotnie więcej osób straciło pracę w sektorze kultury w porównaniu z całą gospodarką, a także wyjaśnia bardzo powolną i niepełną odbudowę gospodarczą sektora; w związku z tym domaga się odpowiednich funduszy dla sektora kultury i sektora kreatywnego oraz zwraca się do Komisji o ocenę możliwości udzielania szcudrzejszych i bardziej spójnych dotacji na funkcjonowanie organizacjom z sektora kultury i sektora kreatywnego, aby przyczynić się do jego pełnej odbudowy i poprawy jego odporności;

11. zwraca się do Komisji o znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz o ponowne opracowanie procedur składania wniosków i oceny w odniesieniu do programu „Kreatywna Europa”, w szczególności w celu ułatwienia tych procedur małym organizacjom i pierwszym wnioskodawcom, takim jak młodzież;
12. wzywa Komisję do niezwłocznego zaproponowania europejskiego statusu artysty, określającego wspólne ramy warunków pracy i minimalne normy wspólne dla wszystkich krajów UE, przy pełnym poszanowaniu odpowiedzialności państw członkowskich i UE w odniesieniu do rynku pracy i polityki kulturalnej, poprzez przyjęcie lub stosowanie szeregu spójnych i kompleksowych wytycznych dotyczących m.in. umów, środków zbiorowej reprezentacji i zarządzania, zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego i ubezpieczenia na wypadek bezrobocia, systemów emerytalnych, podatków bezpośrednich i pośrednich, barier pozataryfowych i asymetrii informacyjnej, co w pełni odzwierciedlałoby żądania Parlamentu zawarte w rezolucji z 20 października 2021 r. w sprawie sytuacji artystów i ożywienia kulturalnego w UE¹; wzywa do przyjęcia wytycznych i utworzenia grupy roboczej ds. statusu artysty przy wykorzystaniu otwartej metody koordynacji, aby ułatwić wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi i monitorować postępy pod względem poprawy warunków pracy artystów;
13. ponawia apel o stały fundusz UE na rzecz redakcji i mediów informacyjnych, aby wzmocnić niezależne podawanie informacji, ochronę niezależności europejskich dziennikarzy i niezależnego europejskiego dziennikarstwa oraz zagwarantować wolność prasy, zwłaszcza w obliczu masowych kampanii dezinformacyjnych na temat wojny w Ukrainie; wzywa Komisję do podjęcia natychmiastowych działań, zwłaszcza w odniesieniu do dziennikarzy dotkniętych ograniczeniami wolności wypowiedzi, oraz do wspierania ich przeciwko strategicznym pozwom zmierzającym do stłumienia debaty publicznej;
14. ubolewa nad brakiem spójnego i strategicznego podejścia do finansowania inicjatywy nowego europejskiego Bauhausu; wzywa do zmiany rozporządzenia ustanawiającego program „Horyzont Europa”² w ramach następnego przeglądu w celu opracowania misji nowego europejskiego Bauhausu z budżetem w wysokości 500 mln EUR; zdaje sobie

---

¹ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 88.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

sprawę, że może to wymagać zwiększenia finansowania i podniesienia pułapu działu 1 wieloletnich ram finansowych; wzywa Komisję do zaproponowania nowego odrębnego unijnego programu na rzecz nowego europejskiego Bauhausu przed rozpoczęciem kolejnych wieloletnich ram finansowych zgodnie z długotrwałym stanowiskiem Parlamentu, że nowym inicjatywom politycznym powinny towarzyszyć odpowiednie, nowe środki finansowe i że należy uniknąć sytuacji, w której inicjatywa nowego europejskiego Bauhausu skutkuje zmianą uzgodnionych priorytetów politycznych i zmniejszeniem środków finansowych na inne, już i tak niedofinansowane programy, w szczególności na programy „Kreatywna Europa”, Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności;

15. zwraca się do Komisji o ambitniejsze podejście i o zwiększenie finansowania wspólnoty wiedzy i innowacji (WWiI) w dziedzinie kultury i kreatywności w ramach programu „Horyzont Europa”, co jest nowatorskim podejściem mającym na celu wzmocnienie powiązań między badaniami naukowymi, innowacjami oraz sektorem kultury i sektorem kreatywnym, a także zwiększenie odporności tych sektorów;
16. ponawia apel o większą przejrzystość i kompleksowy przegląd wydatków UE na działania multimedialne, aby zapewnić stabilność, przewidywalność i kontrolę tych działań;
17. przypomina o możliwej synergii i komplementarności między programami Erasmus+, Kreatywna Europa i Europejski Korpus Solidarności a innymi programami i źródłami finansowania UE, takimi jak Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, program „Horyzont Europa”, RRF oraz program „Obywatelstwo, równość, prawa i wartości”; ubolewa, że w większości państw członkowskich w praktyce ta synergia i komplementarność nie są w pełni skoordynowane;
18. wzywa Komisję, niezależnie od konieczności przeznaczenia wystarczających środków finansowych na te programy, do dalszego zbadania tej synergii i komplementarności oraz do wspierania państw członkowskich w ich koordynowaniu, w tym poprzez wydawanie wytycznych na szczeblu UE i ułatwianie wymiany dobrych praktyk.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	3.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 24 -: 1 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Asim Ademov, Andrea Bocskor, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Catherine Griset, Sylvie Guillaume, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Niklas Nienaß, Peter Pollák, Diana Riba i Giner, Monica Semedo, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Maria Walsh, Milan Zver
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Loucas Furlas, Martina Michels, Salima Yenbou

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

24	+
ECR	Andrey Slabakov
NI	Andrea Bocskor
PPE	Asim Ademov, Loucas Furlas, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Maria Walsh, Milan Zver
RENEW	Laurence Farreng, Irena Joveva, Monica Semedo, Salima Yenbou
S&D	Sylvie Guillaume, Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matić, Massimiliano Smeriglio
THE LEFT	Niyazi Kizilyürek, Martina Michels
VERTS/ALE	Romeo Franz, Niklas Nienaß, Diana Riba i Giner

1	-
ID	Catherine Griset

1	0
ID	Gianantonio Da Re

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTYTUCYJNYCH

dla Komisji Budżetowej

w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE
(2022/2046(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Loránt Vincze

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że zgodnie z art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) „Unia pozyskuje środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk”; podkreśla w związku z tym, jak ważny jest odpowiedni budżet UE, który służy obywatelom UE;
2. podkreśla, że wieloletnie ramy finansowe (WRF) powinny być wystarczająco elastyczne, aby umożliwić odpowiednią reakcję UE, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, na nieprzewidziane wyzwania dotyczące wszystkich obywateli UE; zwraca uwagę, że nagle pojawienie się poważnych kryzysów o zasięgu ogólnoeuropejskim, takich jak pandemia i rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, ich szkodliwe skutki gospodarcze i bezprecedensowe inwestycje finansowe UE wystawiły na próbę WRF i uwypukliły potrzebę ich wzmocnienia oraz bardziej elastycznego, a jednocześnie zrównoważonego zarządzania nimi; dostrzega zatem potrzebę kompleksowej rewizji WRF i wzywa Komisję, aby przeprowadziła szczegółowy przegląd funkcjonowania obecnych WRF i jak najszybciej – nie później niż w pierwszym kwartale 2023 r. – przedstawiła wniosek ustawodawczy w sprawie kompleksowej rewizji WRF;
3. przypomina, że w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r.¹ instytucje zobowiązały się, że w przypadku przedstawienia wniosku w sprawie nowych WRF lub w sprawie ich istotnej rewizji będą dążyć do przyjęcia szczegółowych ustaleń dotyczących ich współpracy i dialogu podczas całej procedury prowadzącej do przyjęcia wniosku; potwierdza zaangażowanie na rzecz wspomnianego porozumienia i wyraża gotowość do współpracy z innymi instytucjami w celu opracowania i wdrożenia ambitnych i przyszłościowych rozwiązań budżetowych;

---

¹ Punkt 15 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28).

4. podkreśla, że budżet UE opiera się w zbyt dużym stopniu na wkładach krajowych oraz że potrzebnych jest więcej rzeczywistych zasobów własnych, aby zwiększyć i zdywersyfikować źródła dochodów UE oraz wspierać cele polityczne Unii zgodnie z jej ambicjami politycznymi; zwraca się do Komisji, by zaproponowała dodatkowe nowe zasoby własne przed terminem upływającym z końcem 2023 r. przewidzianym w prawnie wiążącym planie działania dotyczącym obecnych WRF; podkreśla, że koszyk nowych zasobów własnych musi obejmować przynajmniej wydatki związane ze spłatą Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy; ponownie podkreśla, że należy szybko wdrożyć nowe systemy zasobów własnych, jak tylko zostaną przyjęte; zwraca uwagę, że wprowadzenie nowych zasobów własnych znacznie wzmacnia mechanizm zdolności fiskalnej Unii;
5. przypomina, że podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy zaproponowano wzmocnienie budżetu Unii za pomocą nowych zasobów własnych² oraz że Parlament Europejski powinien decydować o budżecie Unii, jako że jest to uprawnienie parlamentów na szczeblu krajowym³; wzywa w związku z tym do ściślejszego zaangażowania Parlamentu Europejskiego w proces przyjmowania nowych zasobów własnych wraz z Komisją i Radą; podkreśla, że większe zaangażowanie Parlamentu Europejskiego wzmocniłoby demokratyczny nadzór nad dochodami w budżecie;
6. przypomina, że trzeba zapewnić lepszą kontrolę parlamentarną na szczeblu UE, w szczególności poprzez wdrożenie wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie kontroli budżetowej⁴ w odniesieniu do nowych wniosków opartych na art. 122 TFUE, które mogą mieć istotny wpływ na budżet Unii;
7. przypomina w tym kontekście zasadę jedności budżetowej i jej kluczowe znaczenie dla skutecznego nadzoru demokratycznego; podkreśla, że instrumenty pozabudżetowe mogą być jedynie tymczasowym rozwiązaniem służącym zwiększeniu finansowania;
8. zwraca uwagę na oczekiwane od dawna stosowanie przez Komisję rozporządzenia dotyczącego warunkowości w zakresie praworządności⁵ ustanawiającego zasady niezbędne do ochrony budżetu Unii, w przypadku gdy naruszenia zasad praworządności w państwach członkowskich wpływają lub mogą poważnie wpłynąć – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii; przypomina przełomowe wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące tego rozporządzenia⁶; podkreśla znaczenie dokładnych zobowiązań i wzywa Komisję do wzmocnienia nadzoru nad kamieniami milowymi i wartościami docelowymi, które mają osiągnąć państwa członkowskie;
9. ponawia swój apel o jak najszybsze zniesienie wszystkich rabatów budżetowych i mechanizmów korekty, aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie państw członkowskich

---

² Konferencja w sprawie przyszłości Europy – propozycja 16.

³ Konferencja w sprawie przyszłości Europy – propozycja 38.4, tiret trzecie.

⁴ Punkt 2 wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie kontroli budżetowej w odniesieniu do nowych wniosków opartych na art. 122 TFUE, które mogą mieć istotny wpływ na budżet Unii (Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 5).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r.

w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1).

⁶ Sprawy C-156/21, ECLI; EU:C:2022:97 i C-157/21, ECLI; EU:C:2022:98.

i solidarność między nimi; zwraca się do Komisji o przedstawianie sprawozdań wykraczających poza istniejące wąskie podejście rachunkowe do sporządzania sprawozdań dotyczących sald netto państw członkowskich; ponadto zachęca Komisję do ustanowienia dodatkowych nowych wskaźników budżetowych koncentrujących się na europejskiej wartości dodanej wynikającej z uczestnictwa w strategiach politycznych UE; podkreśla, że umorzone środki powinny pozostać w budżecie UE i nie powinny być przenoszone z powrotem do państw członkowskich;

10. ponownie apeluje o zastosowanie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 312 ust. 2 TFUE, aby Rada mogła przyjąć rozporządzenie w sprawie WRF większością kwalifikowaną; przypomina swoje wnioski, zgodnie z którymi należy zastosować zwykłą procedurę ustawodawczą do przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF;
11. wzywa do pogłębionej refleksji na temat czasu trwania cyklu WRF, z uwzględnieniem zasad stabilności, elastyczności i legitymacji demokratycznej; zwraca uwagę, że dostosowanie cyklu WRF do mandatów Parlamentu Europejskiego i Komisji mogłoby przyczynić się do wzmocnienia demokratycznej debaty na temat priorytetów UE w zakresie wydatków, a także do kontroli parlamentarnej;
12. przypomina, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy wymaga podjęcia przez instytucje poważnych działań następczych; podkreśla, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy stworzyła dodatkowy impuls do rewizji obowiązujących WRF; sugeruje, że wśród tematów Konwentu Europejskiego należy uwzględnić refleksję nad instytucjonalnym wymiarem budżetu UE, w tym nad procedurami decyzyjnymi, zgodnie z postulatem Parlamentu zawartym w jego rezolucji z 9 czerwca 2022 r.⁷;
13. podkreśla swój pogląd, że dyskusja na temat reformy instytucjonalnej UE powinna obejmować refleksje na temat struktury budżetowej Unii, zachowania metody wspólnotowej oraz potrzeby zapewnienia pełnego zaangażowania Parlamentu w proces decyzyjny; dyskusja powinna również dotyczyć sposobów otrzymywania od obywateli bardziej ustrukturyzowanych informacji zwrotnych na temat ich oczekiwań dotyczących priorytetów Unii w zakresie wydatków oraz zwiększenia przejrzystości i rozliczalności budżetowej, w tym kwestii wkładów finansowych państw spoza UE na rzecz UE;
14. wzywa do dyskusji na temat sposobu zmiany art. 311 ust. 3 TFUE, aby umożliwić Parlamentowi Europejskiemu przynajmniej wyrażenie zgody w procesie przyjmowania nowych zasobów własnych.

---

⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 9 czerwca 2022 r. w sprawie apelu o zwołanie konwentu w celu zmiany traktatów. Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0244.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	17.10.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 6 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Salvatore De Meo, Pascal Durand, Daniel Freund, Sandro Gozi, Laura Huhtasaari, Zdzisław Krasnodębski, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Helmut Scholz, Sven Simon, László Trócsányi, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Vladimír Bilčík, Nathalie Colin-Oesterlé, Alin Mituța
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Isabel García Muñoz, Manolis Kefalogiannis, Petros Kokkalis, Nicola Procaccini, Nacho Sánchez Amor

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

22	+
PPE	Vladimír Bilčík, Nathalie Colin Oesterlé, Salvatore De Meo, Manolis Kefalogiannis, Paulo Rangel, Sven Simon, Loránt Vincze
Renew	Pascal Durand, Sandro Gozi, Alin Mituța, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Isabel García Muñoz, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor
The Left	Petros Kokkalis, Helmut Scholz
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos Corfield, Daniel Freund

6	-
ECR	Zdzisław Krasnodębski, Nicola Procaccini
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi
NI	László Trócsányi

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	17.11.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 26 -: 2 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Robert Biedroń, Olivier Chastel, Andor Deli, Eider Gardiazabal Rubial, Vlad Gheorghe, Francisco Guerreiro, Valérie Hayer, Joachim Kuhs, Pierre Larrourou, Janusz Lewandowski, Margarida Marques, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Karlo Ressler, Bogdan Rzońca, Nils Ušakovs, Rainer Wieland
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Damian Boeselager, Ilan De Basso, Jens Geier, Elisabetta Gualmini, Henrike Hahn, Martin Hojsík, Younous Omarjee, Eva Maria Poptcheva, Petri Sarvamaa
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Clara Aguilera, Krzysztof Hetman, Marlene Mortler, Barbara Thaler

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

26	+
PPE	Krzysztof Hetman, Janusz Lewandowski, Marlene Mortler, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Karlo Ressler, Petri Sarvamaa, Barbara Thaler, Rainer Wieland
RENEW	Olivier Chastel, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Martin Hojsík, Eva Maria Poptcheva
S&D	Clara Aguilera, Robert Biedroń, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Elisabetta Gualmini, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Nils Ušakovs
THE LEFT	Younous Omarjee
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Francisco Guerreiro, Henrike Hahn

2	-
ID	Joachim Kuhs
NI	Andor Deli

2	0
ECR	Bogdan Rzońca
S&D	Ilan De Basso

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się